TRATATUL PUTIN - ILIESCU:
două capcane pentru România

Roxana IORDACHE

"Cel mai rău lucru pe care putem să-l facem este să uităm trecutul" - Vladimir Putin (4 Iulie 2003, Kremlin). După momentul istoric al invitării României în NATO, grație Americii, am ieșit, în sfârșit, din zona gri și ne-am angajat în sistemul de securitate mult-așteptat, în *"alianța libertății"*, așa cum o numește Președintele american George W. Bush. Și căreia îi aparținem prin vocație și aspirație. Credeam sincer că nimeni și nimic nu ne mai poate prejudicia această apartenență. A urmat o perioadă de relaxare, în care aproape toată lumea românească a consimțit, tacit, la semnarea unui tratat cu Rusia, unul de politețe și care în nici un caz să nu poată deturna România de pe orbita transatlantică. Din păcate, ne-am înșelat. Profitând de relaxarea opiniei publice și a clasei politice românești, strategii ruși ai obiectivului euro-asiatic contrapus puterii SUA, împreună cu nostalgicii români ai *"fericirii de a studia în URSS"* au pus la cale un tratat - semnat, de curând, la Moscova, între Președinții Vladimir Putin și Ion Iliescu - de natură să amaneteze sau cel puțin să compromită, prin mijloace economice, destinul politic și geostrategic al țării noastre. Dacă Parlamentul României va ratifica acest tratat ca atare, țara noastră riscă să devină o anexă economică a Rusiei, cu grave consecințe de ordin politic, social și chiar economic. Aceasta cu atât mai mult cu cât Tratatul Putin-Iliescu pune sub semnul întrebării chiar *"aranjamentele de securitate"* ale României, respectiv, integrarea - deplină și definitivă - în NATO.

I. CAPCANA ECONOMICĂ

"Noua Rusie" și vechile deprinderi

După căderea Zidului Berlinului și extinderea NATO până la Marea Baltică, unica șansă de expansiune a Rusiei vizând contraponderea la SUA a rămas visul de ocupare economică a unora din foștii sateliți politici și de anexare asiatică a Uniunii Europene prin cordon ombilical de petrol și gaz natural. Expertul român în strategie și geopolitică, Vladimir Socor, *senior fellow* al Institutului de Înalte Studii Politice și Strategice fondat la Washington, prin articolele publicate în *"Wall Street Journal"* (numerele din 25-27 Aprilie și 23-25 Mai), a dezvăluit limpede ce învârte Rusia în plan economic geostrategic,

Continuare în pag. 9

ISSN 0705-8365

Prețul unui abonament anual: 40 $ / 50 EURO

CUVÂNTUL ROMÂNESC

THE ROMANIAN VOICE

THE LARGEST ROMANIAN NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

ANUL 29 Nr. 316 - IULIE - AUGUST 2003 PUBLICAȚIE LUNARĂ EDITOR: GEORGE BĂLAȘU

CIRCULAȚIE ÎN AFARA CANADEI: AFRICA, ARGENTINA, ANGLIA, AUSTRIA, BRAZILIA, BELGIA, CHILE, DANEMARCA, GERMANIA, GRECIA, FRANȚA, ISRAEL, ITALIA, IUGOSLAVIA, OLANDA, ROMÂNIA, SPANIA, S.U.A., SUEDIA, TURCIA, UNGARIA, INOUA ZELANDĂ

Eveniment

VICTOR CIORBEA LA CÂMPUL ROMÂNESC

Simpozionul *"Tradiție și istorie românească"* ce s'a desfășurat la Centrul Cultural Nae Ionescu dela Câmpul Românesc din Hamilton, Canada între 20 - 27 Iulie a.c, a avut ca invitat de onoare pe Dl. Victor Ciorbea, fost prim-ministru al României în 1996 și actualul președinte al Partidului Național Țărănesc Creștin și Democrat.

Dl. Victor Ciorbea a ajuns la Hamilton Dumini-că 20 Iulie, unde, în pofida ploii abundente, a fost întâmpinat de membrii Asociației Culturale Române împreună cu un număr impresionant de Români din Toronto, Hamilton și Kitchener. Dl. Ciorbea a fost primit cu pâine și sare, conform tradiției noastre strămoșești.

După urările de bun venit și bun găsit schimbate între gazde și invitat, Dl. Ciorbea s'a întreținut cu membri ai Asociației Culturale Române.

În timpul simpozionului, Dl. Victor Ciorbea a avut dialoguri cu ziariștii prezenți la simpozion, atât din țară cât și din Exil, a dat interviuri ziarului *Cuvântul Românesc* și postului de televiziune în limba română din Toronto. De asemenea, în cadrul prezentărilor pe care le-a susținut, Dl. Victor Ciorbea s'a prezentat Românilor din Exil, făcându-și autobiografia, ajutând în acest fel pe cei prezenți să-l cunoască mai bine și să-l aprecieze. De asemenea, Dl. Ciorbea a prezentat schimbările produse în partid, regenerarea partidului și noul program al PNȚCD.

Asociația Culturală Română din Hamilton a luat inițiativa creării unei filiale a PNȚCD în Ontario, urmând ca ulterior să se aleagă un consiliu director al acestei filiale.

Prezența D-lui Ciorbea la Hamilton a adus un suflu nou de românism și de interes printre Românii noi stabiliți în Ontario, care împreună cu Exilul, doresc să se implice în cauza dreaptă pentru care PNȚCD luptă în România, pentru bunăstarea poporului român și viitorul țării. De asemenea, Dl. Ciorbea a dovedit celor prezenți, că în România există și oameni cinstiți și cu dragoste de neam, care pot schimba starea de lucruri prezentă în țară.

Asociația Culturală Română din Hamilton mulțumește pe această cale D-lui Victor Ciorbea pentru onoarea pe care i-a făcut-o de a fi prezent la acest simpozion.

DECLARAȚIA DE AVERE

Eugen BÂRSAN

Ea este o altă încercare de păcălire a electoratului. Este un alt exercițiu de imagine a PSD-ului. Este o gogoașă.

Numită oficial Legea anticorupție, ea are (chipurile) în vizor pe demnitarii care s'au îngroșat la pungă. Cei care mint că ei n'ar avea decât până la zece mii de euro. Și când un om de afaceri (nedemnitar) a auzit de așa ceva, el și-a pus revolta în vorbele: cum se plânge cutare politician-demnitar că nu are decât zece mii euro, când numai eu i-am dat cincizeci de mii de dolari.

Cetățeanul vrea să afle cu cât a sporit bogăția noului ales în timpul mandatului său. Presat de această întrebare, care dăinuie de ani, precum și de faptul că declararea averii demnitarilor a devenit o practică internațională, guvernul PSD a ținut *SĂ SE PREFACĂ*, că vine și el cu o lege care obligă pe demnitari, magistrați, persoanele cu funcții de conducere și funcționarii publici să-și declare averea. Legea a venit și urmarea ei este: numai onestitatea celor care fac declarația poate duce la declararea averii reale.

Este plauzibil că cei mai mulți politicieni au luat în brațe minciuna, privind averile lor. Și minciuna prinde, fiindcă ea e păzită nu numai de secretul celor în cauză, ci și de secretul bancar. Și așa, când umbrela frauduloasă de ascundere a averii este mare, politicienii-demnitari pot sta liniștiți. Și chiar surâzători. Dându-și seama că prevederile legii nu contează mult în nedeclararea averii.

Apoi, mai este de luat în considerare și faptul că în lipsa unei comisii independente de verificare a averilor demnitarilor, aceștia pot să declare orice, pentrucă nu-i pedepsește nimeni dacă ei declară minciuni. Șanse de verificare a veridicității declarațiilor nici nu există. Fiindcă în lege nu este prevăzută o instituție care să facă acest control. Și mai este încă și altceva: având în vedere că Deputații și Senatorii au imunitate parlamentară, controlul conturilor bancare ale lor este o iluzie.

Din oul lăsat în urmă de Ceaușescu, a venit Legea averii. Minuțios pregătită și sincronizată. În plus ea

Continuare în pagina 3

pag. 1,9,10
TRATUL PUTIN-ILIESCU
Roxana IORDACHE

ILIESCU CA STARE A NAȚIUNII
Mihai CREANGĂ
Pag. 2

Viorel PALTIN
ASASINATUL MORAL
pag. 9

pag.7
TRISTEȚEA SPERANȚELOR NEÎMPLINITE
Radu DUNĂREANU

NE-A PĂRĂSIT PR.DR. P. POPESCU
Victor ROȘCA
pag. 11 și 14

pag.11 și 12
SĂPTĂMÂNA CÂMPULUI

editorial

URGENŢA CERINŢELOR MORALE

În complexul crizei de azi din ţară, extinsă ca timp şi confuză fără limite în toate sectoarele, se desprind în zilele noastre o serie întreagă de aspecte care sunt fundamentale pentru orice poziţie politică serioasă în strânsă relaţie cu realitatea naţională. Există o serie întreagă de participanţi în complexul politic de azi, unii chemaţi, iar cei mai mulţi nechemaţi; aceasta este una dintre pro-blemele majore ale complexului politic: inexistenţa unei elite politice româneşti în gândire şi simţire.

Avem azi neaparată nevoie de o unitate de vederi a guvernării, în scopul unei refaceri morale. Nu se mai poate continua cu principiile imorale ale marxismului degradant şi nici cu oamenii pregătiţi în climatul acestuia, pentrucă ei nu înţeleg realităţile de azi. Nu au nici pregătirea necesară şi nici nu au primit de nicăieri mandatul de conducere statală a unei comunităţi naţionale. Până ce nu se schimbă mentalitatea politică existentă azi, în România nu vor exista şanse de progres, indiferent despre care sector se vorbeşte.

În contextul refacerii morale, trebue să vorbim în mod accentuat despre refacerea educaţiei naţionale, ca un instrument de coordonare pedagogică. Sistemul educaţiei naţionale a fost mutat de către conducerea pecereului din făgaşele firesti în care fusese aşezat în România antibelică.Tot ce s'a scris în perioada ocupaţiei comuniste a fost o alterare flagrantă a adevărurilor istorice privind România, precum şi o denaturare grosolană a identităţii naţionale şi a concepţiei româneşti despre viaţă, a viziunii proprii României, cu scopul direct de a lichida existenţa naţională şi cultura românească.

Întreaga concepţie şi ideologie comunistă a fost fondată pe ideea de distrugere a oricărui fond cultural de expresie naturală şi organică a spiritului românesc - aşa cum a evoluat el dela începutul etno-genezei româneşti.

În perioada regimului comunist - instrument al bolşevismului dela Moscova - NUMAI EXILUL ROMÂNESC s'a străduit din răsputeri să salveze valorile pe care le distrugeau comuniştii, cei care nu aveau nici un sentiment naţional, aserviţi total ideologiei internaţionalei comuniste.

Cultura şi spiritualitatea naţională au fost supuse unor degradări totale de către intelectualii incompetenţi ai vremii, sau de către colaboratorii regimului de ocupaţie, căci acei care au fost cu adevărat creatori, au fost asasinaţi în temniţe, iar alţii care i-ar fi putut urma - generaţiile tinere - au fost desfiguraţi de educaţia marxistă, care n'a avut nici un fel de respect faţă de valorile spirituale, culturale, artistice de secole ale poporului român. Sufletul şi mintea românească au fost siluite în modul cel mai barbar, modelate fără nici un fel de dragoste faţă de tezaurul naţional.

Naţiunea română a fost redusă la o formă de existenţă tribală, fără trecut şi fără viitor, prin dogmele păgâne şi aberante ale ideologiei de tarabă vulgară ale gândirii lui Marx, Lenin şi Stalin, cu discipoli de calitatea lui Gheorghiu-Dej şi Nicolae Ceauşescu.

După Decembrie 1989, reformele care s'au făcut în domeniul educaţiei au fost de mântuială, fără nici o referinţă la aspectele naţionale ale pedagogiei naţionale.

În contextul istoric de azi este imperativ necesar să se găsească imediat personalităţi calificate, din Ţară sau din Exil, care să reorganizeze complet învăţământul românesc, cu eliminarea totală - radicală - a principiilor de pedagogie comuniste, eradicându-se încercările PSD de *"coafare"* în social-democraţie a educaţiei româneşti şi în formaţiunile cu un aparent caracter educaţional, pentru tineret. Este ironic faptul că însişi Marx şi Lenin au luptat şi combătut social-democraţia ca fiind nesănătoasă, un hibrid, o mască artificială.

PSD instaurează şi impune azi o falsă democraţie, ce nu se aliniază în nici un fel la formele politice tradiţionale ale Europei. Acestea, spre deosebire de varianta PSD, nu s'au îndepărtat niciodată dela creştinismul european. Ţările europene cu o reală democraţie nu au înlăturat credinţa creştină din valorile lor fundamentale. Cel mai recent şi elocvent exemplu este proiectul de constituţie al Uniunii Europene, în care tradiţia creştină a fost inclusă.

Dacă PSD va continua să înlăture elementele specifice creştine, pe ce temei va mai putea să se construiască o societate nouă românească, în stare să reprezinte o comunitate morală unitară? Ce rost mai are în lume o societate care nu este întemeiată pe un principiu moral?

Nici domeniul economic nu poate fi organizat fără o morală creştină. Se poate vedea clar unde a dus lipsă de morală şi de dragoste creştină ca virtute socială, în toate încercările eşuante de *"restaurare"* economică a României. Cum altfel se poate explica această corupţie catastrofală a social-democraţiei româneşti de azi, pe care se fundamentează guvernarea PSD?

Nu se poate îndrepta situaţia economică dezastruoasă de azi fără revenirea la valorile morale şi de virtute românească ale dragostei creştine. Fără dragoste de neamul tău nu poţi şi nu ai dreptul să conduci o naţiune doar în numele falselor valori social-democratice. Iar social democraţia de azi din România a dovedit pe deplin că nu este legată de interesele naţionale şi, ca atare, va fi aruncată la groapa de gunoi a istoriei - ca să folosim o expresie ataşată de ideologia comunistă.

George BĂLAŞU

Iliescu ca stare a naţiunii

Mihai CREANGĂ

Dintre multele aberaţii indigeste rostite de Ion Iliescu în interviul pe care l-a acordat ziarului israelian *"Ha'aretz"* - şi care vor avea urmări serioase pentru România, dar nu şi pentru logoreicul nostru Preşedinte - s'a reţinut prea puţin faptul că Iliescu a încercat să prezinte comuniştii - agenţi ai Moscovei şi duşmani declaraţi ai României *"burghezo-moşiereşti"* - ca pe nişte victime inocente care ar fi avut parte de suferinţe cumplite şi nemeritate. Nu e prima oară când Iliescu plânge pe umărul comuniştilor, care - mai ales la vremea respectivă - erau, clar şi documentat, agenţi bolşevici. De ce ne-am (mai) mira? Acelaşi Iliescu a reuşit să-i disculpe nu doar pe puţinii comunişti din ilegalitate, ci şi pe comuniştii care au acaparat Puterea cu sprijinul Armatei Roşii, exercitând-o apoi cu brutalitate şi fără milă zeci de ani, făcând sute de mii de victime în rândul poporului pe care pretindeau că-l slujesc. S'ar putea spune, parafrazând şi răsturnând o frază atribuită (în mod fals!) lui Pătrăşcanu că, înainte de a fi Român, Iliescu a fost, este şi va fi comunist. Fireşte, reciclat şi adaptat vremurilor de astăzi, atât de îngăduitoare dealtminteri cu toate deghizările şi travestiurile... Dedulcit, adică, la democraţie (în care votul maselor contează, nu?) şi la beneficiile economiei de piaţă, fie ea şi *"de cumetrie"* dacă de pe urma *"cumetrilor"* se strâng bani pentru afişele electorale.

Întrea apucăturile care îi trădează esenţa de fost ştab comunist cea mai evidentă este preocuparea demagogică pentru *"soarta celor mulţi"* (care, de fapt, îl lasă rece), iar cea mai enervantă este atitudinea faţă de Justiţie, căreia nu oboseşte să-i *"traseze sarcini"*, ca pe vremea când magistraţii tremurau de teama telefoanelor dela Partid şi dela Securitate. Nu-i de mirare că Justiţia în România de astăzi arată cum arată, a dalmaţian plouat. Nu-i de mirare că orice încercare de a declanşa procesul comunismului s'a soldat cu eşec, ultima - cea introdusă de Fundaţia Icar în numele unor deţinuţi politici, sprijinită de AFDPR, Alianţa Civică şi UMRL - a fost respinsă ca fiind *"lipsită de interes"* (în sens juridic). Parte în proces, Administraţia Prezidenţială consideră că dacă s'ar fi admis cererea reclamanţilor de a condamna Holocaustul comunist din perioada 1945-1989 în România, instanţa şi-ar fi asumat un rol politic, ceea ce ar fi contravenit Constituţiei...

Această argumentare sucită după îndicaţiile iliesciene n'ar avea atâta succes dacă problema procesului comunismului n'ar fi atât de lipsită de interes (în sens social). Cât timp, manipulaţi sau nu, Românii nu-şi vor asuma relele trecutului recent, vor fi în primejdie permanentă de a le revedea răsărind în viitorul apropiat.

Justiţia, instrumentul politic pentru acoperirea crimelor regimului Iliescu

Andrei BĂDIN

Despre Justiţia din România a scris pe larg presa din ţară precum şi cea din Exil. Concluzia este simplă şi dureroasă în acelaşi timp: Politicul este cel care influenţează decisiv actul de Justiţie. Aceeaşi concluzie a fost trasă şi de organismele internaţionale care urmăresc tranziţia ţării noastre spre o democraţie consolidată. În ciuda criticilor, la Bucureşti se păstrează tăcerea şi caravana pesedistă merge înainte nestingherită spre scopul ţintit: păstrarea cu orice preţ a tuturor pârghiilor Puterii. Cea politică, dar şi cea economică.

Procesul mineriadei din Iunie 1990, îngropat

Un exemplu al amestecului nepermis în actul de Justiţie al Puterii Politice îl reprezintă îngroparea proceselor care au ca subiect evenimentele din Decembrie 1989, iar apoi al mineriadelor păstorite de fostul şi actualul Preşedinte Ion Iliescu. În acelaşi timp, Justiţia nu vrea să accepte un proces al comunismului, absolut necesar într'o societate bolnavă şi traumatizată de trecutul încă necunoscut şi ascuns în mod intenţionat, pentru acoperirea unor persoane care astăzi se află în funcţii importante sau deţin corporaţii importante al căror succes economic se datorează legăturilor vinovate cu fosta Securitate şi, nu în ultimul rând, faptului că regimul Iliescu a fost o mană cerească pentru cei care doreau să fure ca în codru în România după alungarea dela Putere cu sprijin sovietic a lui Nicolae Ceauşescu.

Pe acest fond, Curtea Supremă de Justiţie a suspendat procesul mineriadei din Iunie 1990, invocând caracterul *"incomplet"* al anchetei. Astfel, se încearcă îngroparea celui mai sângeros eveniment de după Decembrie 1989. Completul de trei magistraţi al instanţei supreme care judecă procesul în care sunt inculpaţi ministrul de Interne din Iunie 1990, generalul în rezervă Mihai Chiţac şi alţi înalţi ofiţeri de poliţie a hotărît să restituie dosarul la Parchetul Militar, pentru completarea urmăririi penale. Ce înseamnă completare a anchetei nu-i deloc clar, mai ales că nu s'au făcut precizările necesare, dar din experienţa românească se ştie că acest lucru înseamnă îngroparea cazului.

Chiţac şi Stănculescu, liberi - urmează Cozma

Mușamalizarea mineriadei sângeroase din Iunie 1990 este un semnal clar că actuala Putere Politică, cea care a condus şi în intervalul Decembrie 1989-1996, doreşte să şteargă urmele crimelor sale. Poate termenul ar putea părea unora dur, dar acesta este adevărul. De altfel, după victoria în alegeri a PSD şi a Preşedintelui Iliescu, toate procesele legate de Revoluţie şi de mineriade au fost revizuite. Generalul Mihai Chiţac, implicat şi în procesul Revoluţiei dela Timişoara şi condamnat la 15 ani de închisoare şi generalul Victor Atanasie Stănculescu au fost deîndată puşi în libertate, iar procurorul general Tănase Joiţa a înaintat recurs în anulare.

Urmează acum eliberarea din puşcărie a lui Miron Cozma, liderul minerilor din aceea vreme şi unealta Puterii Politice de atunci şi de acum. Până în prezent, Iliescu şi PSD au aşteptat ca lumea să înceapă să uite şi astfel să îl scoată din închisoare pe cel care este vinovat moral de incitarea la uciderea mai multor persoane în mineriadele succesive pe care le-a dezlănţuit, la comanda politică a FSN-PDSR-PSD.

Acoperirea urmelor

În fapt, politica PSD şi a Preşedintelui Iliescu este clară. Toate urmele crimelor şi afacerilor necurate din perioada 90-96 trebue să fie şterse. Deja, marile *"tunuri"* de după 1989 nu au nici un vinovat, iar cei care au executat aceste inginerii financiare chefuiesc pe Coasta de Azur şi finanţează PSD-ul, un partid creat pe baze mafiote şi unde singurul lucru care contează este banul.

CUVÂNTUL ROMÂNESC

THE ROMANIAN VOICE/LA VOIX ROUMAINE

pentru orice schimbare de adresă, anunţaţi redacţia ziarului cu cel 4 săptămâni înainte

V'AŢI PLĂTIT ABONAMENTUL LA "CUVÂNTUL ROMÂNESC"?

CUVÂNTUL ROMÂNESC
The Romanian Voice / La Voix Roumaine
ISSN 0705-8365
Redacţia şi Administraţia:
P.O.BOX 78010
WESTCLIFFE POSTAL OUTLET
HAMILTON, ONTARIO
CANADA
L9C 7N5
TELEFON: (905) 387-1832
FAX: (905) 388-4651

CUPON DE ABONAMENT

COMPLETAŢI CU LITERE DE TIPAR

☐ NOU ☐ REÎNNOIRE

NUMELE DE FAMILIE.....

PRENUMELE.....

STRADA/ Nr. .....

ORAŞUL.....STATUL/PROVINCIA.....

CODUL POŞTAL.....ŢARA.....

PREŢUL ABONAMENTULUI ANUAL:

PESTE $50 ABONAMENT DE SUSŢINERE
$35 ABONAMENT INSTITUŢIONAL
$30 ABONAMENT INDIVIDUAL (TOATE ŢĂRILE)

CU VITEZĂ... SPRE TRECUT

Mihaela MOISIN

După cum se vede, în ultimul timp România se îndreaptă cu paşi repezi spre trecut.

Preşedintele României Dl. Ion Iliescu semnează tratatul cu Preşedintele Putin, care ne împinge atât economic, cât şi politic spre braţele acaparatoare ale Rusiei, spre o dependenţă tot mai mare de ea, ignorând adevărata dorinţă a poporului român de a se îndrepta spre Vest, spre integrarea în structurile euro-atlantice, NATO şi Uniunea Europeană.

Conţinutul acestui tratat, prea puţin cunoscut de altfel poporului român, vine în contradicţie cu articolele cuprinse în Tratatul Nord Atlantic, pe care sperăm că guvernul român îl va semna în anul 2004. (Pentru detalii, vezi articolul *"Tratatul Putin - Iliescu - două capcane pentru România"*, semnat de Roxana Iordache). Jocul la două capete al guvernului român pune în pericol România, atât din punct de vedere economic, cât şi politic. Pentrucă dragostea lui Ion Iliescu pentru ţara care l-a educat în tehnică, dar mai ales în politica comunistă (URSS), îl face să ignoreze soarta României, interesându-l mai degrabă cea a Rusiei.

Guvernul României neagă existenţa genocidului comunist timp de 45 de ani, explicând că nu sunt probe concludente care să-l dovedească şi că, chiar dacă ar fi, cei vinovaţi de eventualul genocid au murit de mult. Cu alte cuvinte, tot ca în timpul regimului dinainte de 1990, marea majoritate a populaţiei minte; căci puţini sunt cei care n'au avut cel puţin o victimă a comunismului în familia lor. Toţi mint: nu a existat nici Piteşti, nici Gherla, nici Aiud, şi nici Canalul Morţii.

Judecătoria Sectorului 1 Bucureşti, unde Fundaţia ICAR, organizaţie fără profit, a introdus acţiunea privind obligaţiile statului român de a-şi cere scuze (măcar, n.n.) pentru genocidul comunist, a considerat această acţiune nefondată, respingându-o. Motivarea respingerii acţiunii fiind că actuala Putere nu are de ce să ceară scuze victimelor comunismului care nu aparţin acestei puteri, ci unui regim curmat la sfârşitul lui Decembrie 1989, iar în ce priveşte *"deslușirea"* Gulagului românesc, dacă el a existat sau nu, acest rol revine istoricilor. Ne întrebăm: ce fel de istorici? de talia lui Roller, sau a celor care au întocmit manualele alternative de istorie?

În diverse localităţi, PSD a pornit la reinstalarea de statui ale foştilor nomenklaturişti. Astfel, în comuna Iaslovat din judeţul Suceava, noul primar Teodor Strugari, pesedist, a propus reinstalarea statuii fiului comunei, Emil Bodnăraş, mare comunist, trădător şi spion pentru Ruşi. Motivarea acestei iniţiative, este că: *"Păi de ce nu, dom'le. Uncheşul, cum îi zic bătrânii de p-acilea, ne-a făcut numai bine. A ridicat Căminu' Cultural şi moara, ne-a tras drum de asfalt până la şosea, ba a reparat pe banii statului şi biserica, Dumnezeu să-l ierte"* (citat din *"România Liberă"*).

La Deva, reprezentanţi ai PSD au propus să se reinstaleze bustul lui Petru Groza.

Iar omul de afaceri Dinel Staicu, preşedinte şi patron al echipei de fotbal Universitatea Craiova şi-a făcut publică intenţia înfiinţării unui muzeu al comunismului. Mare admirator al lui Nicolae Ceauşescu, plăteşte cu bani grei (şi *"şi mai greu câştigaţi"*) orice obiect care a aparţinut dictatorului, pentru dotarea muzeului său.

De altfel, nu mă miră nimic prea mult, amintindu-mi acum că, mergând pe şoseaua dela Turnu Severin spre Motru, am văzut un mare tablou al lui Ceauşescu pe peretele exterior al unei case. Şi asta, acum vreo doi ani. După cum, şi în casa unui om din sat am văzut un fel de fotomontaj cu fotografiile lui Nicolae Ceauşescu şi Ion Iliescu.

In timp ce statuile lui Ion Antonescu sunt scoase de pe socluri din orice loc public, statuile celor mai mari torţionari din timpul dictaturii comuniste se reinstalează, încet şi sigur, fără ca vreo persoană juridică să constate că se aduce atingere legii care spune că persoanele care şi-au trădat patria şi poporul nu au dreptul la astfel de onor.

Şi dacă mâine ar avea loc alegeri, probabil că ar câştiga PSD pentru încă patru ani. Pentrucă PSD deţine puterea, la el sunt banii, la el domneşte corupţia, el domină media, radio şi televiziunea. El este cel care înfometează ţara, îi spală creierele şi o domină. Aşa se explică cum bietul ţăran, îşi aminteşte că pe vremea lui Bodnăraş s'a asfaltat şoseaua, datorită grijii lui, iar nu datorită mersului înainte al lumii în civilizaţie. Tot aşa cum alţi ţărani din alte părţi ale ţării, îţi explică cum au ei lumină electrică în sat, au frigidere şi televizoare datorită comunismului. Nu gândesc şi nici nu au cum să ştie că nici în alte ţări democrate nu existau nici televizoarele şi nici frigiderele în anii 1945, pentru simplul motiv că nu fuseseră inventate.

Şi aşa, ţinând în întuneric pe bietul ţăran, menţindu-l permanent, cu radio şi cu televizorul, PSD reuşeşte să îi câştige votul.

Mă întreb uneori, la ce nivel de mizerie economică, socială, umană trebue adus bietul ţăran, pentru a se ridica cu secera şi coasa împotriva celor ce-l asupresc?

DECLARAŢIA DE AVERE

Urmare din pagina 1

mai are încă o mamă şi un tată. Pe corupători. E vorba de o avere pe care ai văzut-o şi n'o mai vezi. Pentrucă ea, ca un mijloc de evadare a legii, a fost trecută (socialistic) pe seama soţiei, copiilor, soacrei sau pe a altor căi întortocheate. Cauţi şi nu găseşti. Şi n'o găseşti nici în Elveţia, unde se spune că anul trecut se vorbea de 8 până la 12 miliarde de dolari deţinuţi acolo de Români. Este clar că, mizând pe faptul că nimeni nu-i va controla, demnitarii au declarat numai averea convenită. În chipul acesta, ei au acceptat legea cu seninătate, pasivitate şi indiferenţă.

Deci averile se ascund. Şi cine să verifice ascunderile?! PSD-ul să verifice pe pesedei?! *"Corb la corb nu-şi scoate ochii"*. Şi aşa, îmbogăţiţii şi pesedeii rămân curaţi ca lacrima. Falsurile fiind trecute cu vederea, nu se vor afla niciodată averile pe care şi le-au agonisit demnitarii ca patroni ai corupţiei.

Legea averii este demonstraţia de forţă a unui monstru ajuns la maturitate. Demnitarii cu averi ilicite urmăresc să creeze o stare de înceţoşare a averilor. De acolo de unde au ajuns la ele, ei caută să înnăbuşească şi să paralizeze orice încercare de contestare a corupţiei. Sute şi sute de demnitari fraieresc bugetul ţării cu miliarde de dolari şi îşi fac câte o casă în fiecare an de mandat. Dacă (mare mirare) ar fi prinşi şi cercetaţi, ei ar găsi soluţia în cuvintele: ordonăm amnestierea noastră. Şi reuşesc.

Dela fudulia corupţiei s'a ajuns la caruselul cu Legea averii. Circ, în care pesedeii susţin că anormalitatea cu averile ar fi normală, fiindcă Românul este *"inventiv"*. Şi inventiv fiind, el trebue să scoată bani şi din piatră seacă. Aici vrea să se plaseze şi operaţia corupţie. Dar pentrucă Neamul Românesc încă nu a murit, mai sunt şi alţii cu o altfel de *"inventivitate"* care sună aşa: în loc de Legea averii mai bine se venea cu un *"măturoi"*. Vorbind de măturoi, nu putem trece cu vederea faptul că un demnitar cinstit (admiţând că el mai există) n'are nevoie de Legea averii ca să facă cunoscut ce are. Numai cei care se ruşinează (dacă se ruşinează) cu ce au nu fac acest lucru.

Apoi, Legea mai este şi orfană de întrebarea şi răspunsul: cum au ajuns *DEMNITARII* să se pricopsească după 1989. Precum şi de o adecvată cercetare şi tragere a lor la răspundere. Astfel, în loc ca Legea să fie ieşirea *"la lumină"*, ea se pierde *"în întuneric"*. De acolo vârfurile naţiei zic: nu aveţi ce să ne faceţi! Suntem prea mulţi! Nu aveţi cum să ne judecaţi şi să ne luaţi averile (la mişto) cu forţa! Şi aşa, după acest exerciţiu de imagine a PSD-ului (cu Legea averii) Dl. Năstase poate pretinde că România se află de-acum sub controlul legii.

Atâta vreme cât societatea românească suportă orice, nu se poate vedea nici o şansă de leac pentru grotescul corupţiei, în marele larg nedefinit al ei.

ASASINATUL MORAL

Viorel PALTIN

Codul penal din orice ţară pretins civilizată pedepseşte asasinatul, pe care îl încadrează în categoria "crimă", dar nu are nici un fel de prevedere pentru ceea ce se poate numi asasinatul moral, care este înfinit mai dificil de probat, de *"prins asupra faptului"*, în flagrant, dovedit prin urme materiale sau cu martori... În realitate se petrec crime strigătoare la cer, pe care din lipsă de elemente probatoare şi din cauza imperfecţiunilor teoretice şi practice ale sistemelor juridice, le dispunem în categoria "crimelor morale", morala devenind, în aceste cazuri, în flagrantă contradicţie cu însăşi spiritul ei, un fel de coş de gunoi al abjecţiei umane. Savantul american Luiz Alvarez, Laureat al Premiului Nobel, -1938 -, constructorul primului reactor nuclear la Chicago (vezi, în *România Liberă*, ***Aldine***, din 23 Februarie 2003, articolul ***Dreptul elitei la existenţa în cercetarea şi învăţământul românesc***, de Petre T. Frangopol, p.II-III afirma:... *"nu există democraţie în fizică. Nu putem fi de acord ca un anumit tip mediocru ("second rate") să aibă acelaşi drept la opinie ca şi Fermi"*.

Am afirmat de multe ori că una dintre cele mai mari imperfecţiuni ale democraţiei constă în aceea că între votul tembelului şi votul geniului se pune, în practica politicii, semnul egal... Ştim însă că trăim într'o lume imperfectă, dar credem că democraţia, cu toate viciile ei fundamentale, este cea mai bună formă de organizare socială dintre cele pe care oamenii le-au izvodit. Luând în seamă afirmaţia savantului Alvarez în comparaţie cu ultima mea aserţiune, devine limpede că principiul democratic al majorităţii, nu este aplicabil acolo unde nu poate şi nu trebue să hotărască *"majoritatea"*, ci elita. Potrivit acestei înţelegeri este foarte posibil, ba devine chiar o regulă, că în materie de ştiinţă are întotdeauna dreptate cel care ştie, şi niciodată majoritatea ignorantă, indistinctă! Ce s'ar fi întâmplat dacă în vechime s'ar fi utilizat democraţia la atestarea adevărurilor matematice ale lui Pitagora? Cam acelaşi lucru s'a întâmplat la Universitatea Babeş-Bolyai din Cluj, când în Senatul înaltei instituţii de învăţământ, format din 50 de cadre universitare, s'a supus la vot dacă Conf. univ. dr. Costel Sârbu - cel mai bun chimist analist român de azi, recunoscut ca atare de mari foruri ştiinţifice internaţionale - să i se acorde sau nu titlul de Profesor al Facultăţii de Chimie.

"Cazul Costel Sârbu" ne interesează cu atât mai mult cu cât avem o veche şi mare tradiţie în chimie, inclusiv în cercetarea aplicată. Sunt convins că destule creiere excepţionale cu un potenţial frizând geniul în domeniul chimiei aplicate şi teoretice, dar şi în alte ştiinţe, au fost *"îngropate"* în ultimii 50-60 de ani în România, sub un strat gros şi greu ca pământul, de birocraţie, invidie, impostură şi veleitarism, tot aşa cum cred că mai există şi azi destui oameni de valoare care nu pot trece în faţă din cauza celor care s'au cramponat de scaune, prin tot felul de manevre extraprofesionale.

Ei bine, iată de ce merge treaba în această ţară din rău în mai rău: pentrucă la noi democraţia este aplicată *"tale-quale"*, ca şi când te duci la un tâmplar să-ţi facă un scaun, dar supui la vot dacă acesta trebue aşezat pe tavan sau pe perete!

Nu există asasinat fără asasin, iar asasinatul moral are ca autor un asasin moral. Sarcina aceasta şi-a luat-o prof. univ. I.A. Silberg, membru corespondent al Academiei Române, pe care chimistul român de renume mondial Costel Sârbu l-a denunţat că ar face parte dintr'o reţea de activişti securişti de notorietate, extrem de periculoasă, condusă de prof. Emil Cordoş, care activează de mai mulţi ani împotriva României, manevrând sume uriaşe de bani. I. A. Silberg nu l-a acţionat în Justiţie pe Costel Sârbu, pentru a respinge acuzele de conspiraţie împotriva ţării, care i s'au pus în seamă, ci l-a aşteptat la *"cotitură"*. În mod paradoxal, I.A. Silberg a fost desemnat să prezinte în faţă Senatului universitar dela Cluj memoriul de activitate ştiinţifică al D-lui Sârbu, iar urmarea a fost că argumentele extraprofesionale, în stil comunist - *"cum poate să stea lângă noi un astfel de om?"* - au dus, cu complicitatea vinovată, laşă a majorităţii din Senat, la respingerea cererii conf. univ. dr. Sârbu de a deveni profesor plin! Un mare profesionist în domeniul chimiei a fost *"asasinat"*! Sânge nu va fi curs, cadavrul savantului n'a fost dus la cimitir, dar a fost *"îngropată"* ***excelenţa*** în domeniul universitar şi a triumfat ***insuficienţa***! De aici până la crima fizică perfectă nu e decât un pas... De fapt nu e nici atâta!... Ce ar avea de spus studenţilor profesorii dela Facultatea de Drept din Cluj, dintre care unii s'au aflat în Senatul care a votat sinistra crimă morală?

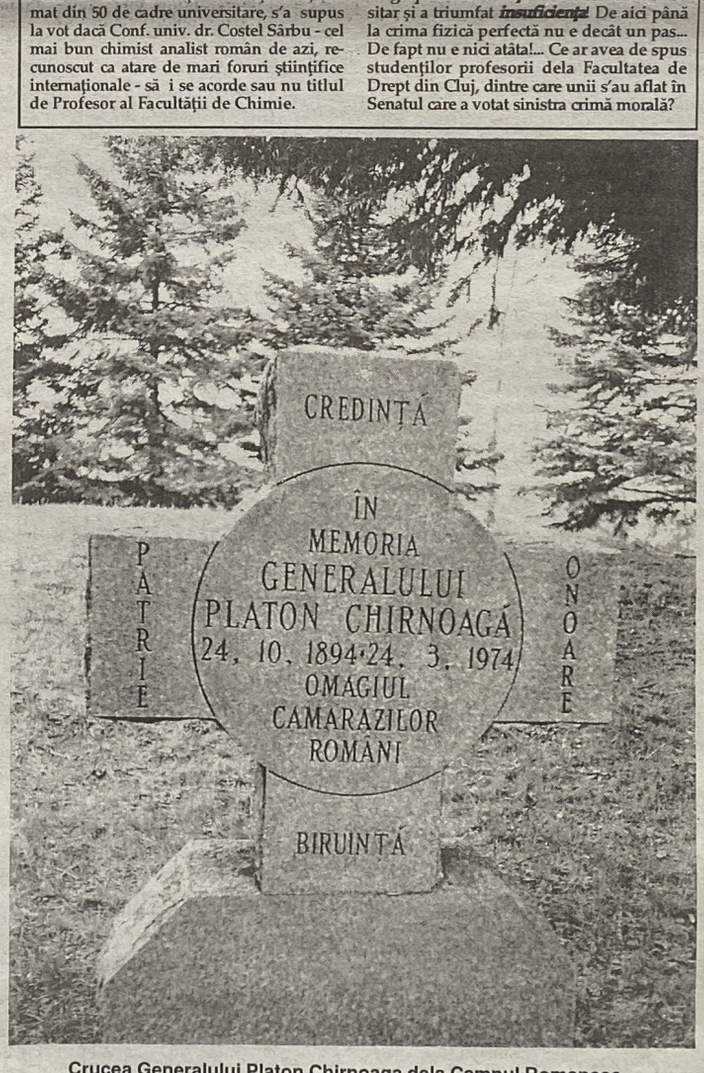

Crucea Generalului Platon Chirnoaga dela Campul Romanesc

România, cap de listă la ilegalităţile privind fondurile europene

Ana BADEA

Zilele trecute ministrul român pentru integrare europeană, Doamna Hildegard Puwak, a fost acuzată că se află într'un conflict de interes în ce privește funcția ei și distribuirea unor fonduri ale Uniunii europene. Conform acuzațiilor, Hildegard Puwak i-ar fi facilitat soțului și fiului ei accesul la fonduri UE. Patru firme ale acestora au primit, pentru mai multe proiecte, o sumă totală de 150.000 de euro.

Deocamdată, nu este clar dacă o parte a proiectelor a fost aprobată înainte sau doar după ce Puwak, la începutul anului 2001, a ocupat funcția de ministru pentru integrare europeană.

Așa-zisa *"afacere Puwak"* nu este un caz singular, afirmă ziaristul german Keno Versack, care a făcut un comentariu amplu pe această temă. În România, ca și în alte țări candidate la aderare în Uniunea europeană, sunt des întâlnite conflicte de interes, iregularități sau fraude atunci când e vorba de fondurile Uniunii europene. Numărul cazurilor crește o dată cu volumul ajutorului financiar acordat de Uniunea europeană. De aceea, Oficiul pentru luptă antifraudă al Uniunii europene, OLAF, a declarat recent că, își va intensifica eforturile pentru a combate astfel de cazuri în țările candidate. România se numără printre țările care au multe probleme, dar face, în ultima vreme, eforturi pentru a le rezolva, sunt de părere oficialii Uniunii europene.

De ani de zile, Uniunea europeană finanțează aderarea statelor central - și Est-europene cu sume mari. În prezent, țările candidate au la dispoziție, anual, peste trei miliarde de euro, din care, România primește aproape un miliard de euro pe an. Uniunea europeană ar trebui să controleze mai bine, dacă acești bani sunt cheltuiți corect, este de părere Herbert Bösch, deputat social-democrat al Parlamentului european din Austria, responsabil pentru lupta anti-fraudă și pentru controlul bugetului Uniunii europene: *"Comisia europeană a apreciat greșit seriozitatea problemei. Mă tem că în anii următori, vom fi confruntați cu o agravare a situației."*

Comisarul european pentru extindere, Günther Verheugen, respinge astfel de critici: *"Nu există nici un program al Uniunii europene, care să fie atât de sever controlat ca cel al fondurilor de preaderare. Dacă se întâmplă vreo iregularitate, cazul este înaintat imediat oficiului pentru combaterea fraudei."*

Conform ultimei statistici, din Februarie, oficiul pentru luptă anti-fraudă OLAF, anchetează, în țările candidate, aproape 160 de cazuri de iregularități sau fraude. În ultima vreme, oficiul de luptă anti-fraudă și-a intensificat eforturile de a combate astfel de cazuri în țările candidate, cum spune șeful OLAF, Franz-Hermann Brüner: *"Pentru noi constituie o prioritate, deoarece considerăm că ceea ce putem face acum, în momentul pregătirii, când încă nu curg atât de mulți bani, trebue făcut. Obiectivul principal este să concepem acum structuri, care mai târziu pot stăpâni fluxul unor cantități mai mari de bani."*

România este, pe lângă Polonia și Slovacia, una dintre țările, care s'a remarcat cu mai multe iregularități și cazuri de fraude. Anul trecut, de pildă, a fost arestată, pentru luare de mită în valoare de 190.000 de dolari, o funcționară din Ministerul Agriculturii, care a fost chiar responsabilă pentru controlul unor fonduri ale Uniunii europene. Împreună cu ea, a fost demis, tot din Ministerul Agriculturii, un funcționar responsabil pentru distribuirea banilor europeni, din pricina unui conflict de interes, cum s'a spus atunci.

În prezent, departamentul de control al guvernului României încă mai anchetează patru cazuri de fraudă. Despre numărul așaziselor iregularități, o categorie mai numeroasă, în care se găsește și cazul Doamnei ministru Puwak, nu există statistici.

Șeful OLAF Franz-Hermann Brüner comentează situația României cu critici indirecte: *"O țară candidată, care va adera mai târziu și care în momentul de față face eforturi considerabile să iasă din încurcături, este România. Problema este imensă, dar oficialii români o urmăresc cu tenacitate."*

Care ar fi acum deosebirea față de alte nenumărate programe anti-corupție și promisiuni făcute la adresa Bruxelles-ului care n'au prea fost respectate? Victor Ponta, șeful departamentului de control al guvernului României explică: *"Spre deosebire de alte dăți în care se făceau strategii, planuri pe hârtie, de data aceasta avem rezultate pe teren, avem o deschidere totală pentru colegii noștri dela Bruxelles iar eu sunt foarte optimist, sunt convins că România va fi unul din punctele albe pe harta aceasta a țărilor candidate și a țărilor membre în ceea ce privește fraudele. Va fi o țară cu foarte, foarte puține probleme."*

O IDEE A CONSILIULUI EUROPEI: PROCESUL COMUNISMULUI

Ileana BIDIAN

Un proiect de rezoluție privind necesitatea condamnării internaționale a totalitarismului comunist a fost prezentat Adunării Parlamentare a Consiliului Europei (APCE), de către președintele grupului Partidului Popular European, Rene van der Linden. Proiectul urmează să fie discutat de Comisiile parlamentare de specialitate ale APCE, iar în baza raportului acestora, Adunarea îi va solicita Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei adoptarea unei declarații oficiale privind condamnarea internațională a totalitarismului comunist.

Potrivit proiectului, *"APCE cheamă secretarul general al Consiliului Europei să creeze o comisie apolitică pentru acumularea și asimilarea informației despre violarea drepturilor omului în perioada totalitarismului comunist"*. De asemenea, statele membre ale Consiliului Europei care au suportat regimuri comuniste sunt chemate să creeze comitete naționale pentru a investiga violările drepturilor omului comise în timpul regimurilor totalitare comuniste și să raporteze despre acestea la Consiliului Europei.

"Statele, pe teritoriul cărora au dominat regimurile totalitare comuniste, vor trebui să anuleze confidențialitatea documentelor care au legătură cu violarea drepturilor omului comise în perioada regimurilor comuniste, în special cele ale serviciilor secrete (poliției politice comuniste) și să încurajeze cetățenii să contribuie la elucidarea acestor cazuri și să apară ca martori la astfel de evenimente în fața Comisiei Consiliului Europei și a comitetelor naționale" se arată în proiect. *"În pofida faptului că aproape toate statele - membre ale Consiliului din Europa Centrală și de Est, care au suferit de pe urma regimurilor totalitare comuniste, au devenit deja țări democrate, în prezent există forțe populiste care contribuie la alimentarea nostalgiei pentru fostele regimuri totalitare. Acest populism, intensificat de lipsa de informare și educare a tinerei generații despre realitățile vieții din timpul acelor regimuri, ar putea avea o influență negativă asupra societății care pledează pentru reforma democratică"* consideră autorul proiectului.

Condamnarea comunismului, o necesitate

În opinia inițiatorului, condamnarea totalitarismului comunist este necesară pentru întărirea democrației și respingerea tuturor concepțiilor dictatoriale și tendințelor nedemocratice, care anterior existau pe continentul european și pentru a împiedica reînvierea lor. *"Chiar dacă nazismul și totalitarismul fascist au fost condamnate la nivel internațional, totalitarismul comunist nu a fost condamnat încă nici măcar din perspectiva morală"* se arată în proiect.

În documentul citat sunt enumerate cazuri de violare a drepturilor omului care au avut loc în timpul dictaturilor totalitare comuniste. Printre acestea se numără uciderea oamenilor fără vreo procedură legală și în lipsa pronunțării sentinței, persecutarea oponenților politici, alegeri necinstite care duceau la uzurparea puterii și la impunerea unor astfel de regimuri, tratamentul inuman și tortura, în special în lagărele de concentrare, închisori și centre de detenție, persecutarea în baza etniei și religiei, violarea drepturilor în procesul de identificare etnică și deportarea involuntară a oamenilor, în special pe timpul conducerii lui Stalin în fosta URSS.

"Regimurile totalitare comuniste s'au făcut vinovate de interzicerea libertății de asociere, restricții de deplasare internă și externă, de violarea pluralismului, de imposibilitatea unei activități politice reale, de violări severe ale libertății conștiinței, gândirii și exprimării, de restricții la dreptul de informare, lipsa de intimitate și lipsa completă a libertății presei, de exproprierea și privarea de proprietate, de sprijinirea mișcărilor revoluționare comuniste, de exportarea resurselor financiare peste hotare despre destinul cărora nu se știe nimic până în prezent și de controlul total al serviciilor de Securitate asupra vieții cetățenilor" - se mai arată în proiectul de rezoluție.

APELE TULBURI ALE GUVERNĂRII PSD

Florin Oprea SĂLCEANU

A devenit o modă pentru guvernul PSD să provoace, în mod deliberat, prin ministerul public al informațiilor și prin *"propaganda"* de partid din județe, un război mediatic împotriva slabei opoziții românești, pentru a menține în confuzie milioane de Români. Se vorbește mult, fără noimă despre fapte ce nu se justifică și pe care mijloacele multimedia le prind și le servesc ca *"prospături vitalizante"* Românilor tot mai săraci.

Este deajuns să privești în jur și vei fi lovit de negativitatea stării de fapt care te înconjoară, te otrăvește, te îmbolnăvește și te duce la spital.

Aceste *"prospături vitalizante"* sunt marcate de mizerie socială, de autostrăzi cu multe gropi, cu spitale puse pe butuci, cu farmacii intrate în colaps financiar și lipsite de medicamente, cu sute de mii de pesnsionari puși pe frontiera morții, cu școli și grădinițe supuse oprobriului liberului arbitru al unui ministru bramburit, cu biruri impuse prin ordonanțe: (N.B. cel mai original bir: ai televizor sau nu, ai radio sau nu, trebue să plătești), cu o economie care nu este nici privatizată nici normalizată, cu hoți de tot felul, dela cel mai umil funcționar până la baronii protejați de primul ministru și de PSD în general.

Piața liberă funcțională este pe ici pe colo, în rest excrocii de tot felul, marjați de pretenții mai mult decât orgolioase, se cred mari comercianți, cu dreptul de a face speculă și nu piață liberă, de a băga șmecherește mâna în bugetul sub limită al Românului, sfidând cu obrăznicie legile, mânați de o dorință sufocantă să se îmbogățească în scurt timp. Se adevărește vorba că *"prostul se fudulește cu hoția și nu cu cinstea și onoarea, și nu are frică de lege și de Dumnezeu"*.

Guvernul PSD are premisele sale, dar false, și în contradicție cu universalitatea legislației Uniunii Europene, în ceea ce privește adevărata piața liberă și democrația în care *"nimeni nu este mai presus de lege"*.

Pe aceste premise false, se sprijină cei care susțin corupția și se opun prin orice fel de tertipuri ca națiunea română să intre în normalitate. Se dorește intrarea în NATO, în UE, dar nu prin abolirea corupției, ci prin menținerea ei.

Bâlbâielile notorii din ultima vreme ale premierului, în urma atențiunărilor pline de adevăr ale demnitarilor americani și ale Comunității Europene, dovedesc starea de fapt a întregii națiuni. Chiar dacă guvernarea PSD se fudulește cu *"pașii repezi"* spre împlinirea *"visului"* de integrare în NATO și UE, orbită de acest *"succes"* nu mai vede, de ceva vreme, degringolada în care au intrat, social și economic, milioane de Români.

Sunt mii de Români care vor să deschidă afaceri pentru a îmbunătăți mediul economic național, însă întâmpină, dela primul pas făcut, greutăți din partea birocrației atinse de boala *"marșului pe loc"*, a șpăgii în valută forte, evident, sfătuită și întreținută prin *"firul roșu"* dela centrul de comandă al PSD. Aceeași situație se întâmplă și cu reprezentanții unor mari firme internaționale, speriați de efectele corupției, de obrăznicia fără margini a celor puși să respecte legea și să mijlocească pentru națiunea română dezvoltarea economică și îmbunătățirea vieții sociale. Iată o dovadă, pe lângă alte mii de dovezi, că actuala guvernare este sprijinită voalat sau direct, de unii corupți politicieni din toate partidele și de marii șefi corupți arhiștiuți, să mențină apele tulburi ale unui joc politic duplicitar și foarte periculos pentru națiunea română, pentru Românii de pretutindeni.

Sibiu-Hermannstadt Delicatessen
We bring the value of good food...
Încă mai apreciați gustul mâncărilor românești și europene?
Atunci vizitați magazinul nostru, unde veți găsi o largă selecție de produse românești și europene de cea mai bună calitate!
Queen Elizabeth Way
Argus Rd.
Trafalgar Rd.
177 Cross Ave.
Cross Ave.
Virgil și Adriana Comșa
177 Cross Ave.
Oakville, ON
Tel. 905-338-0296

ÎNTÂLNIRE CU PREŞEDINTELE PNŢCD, DL VICTOR CIORBEA, FOST PRIM-MINISTRU AL ROMÂNIEI

George Georgescu: - Stimate D-le Ciorbea, permiteţi-mi în primul rând să vă urez bun venit în această *"Mică Românie"* de lângă Hamilton, care este *"Câmpul Românesc"*. Aş vrea să va întreb, cu ce mesaj aţi venit în Canada şi care sunt obiectivele acestei vizite care ne onorează.

Victor Ciorbea: - Mai întâi permiteţi-mi să adresez şi eu urarea de bun găsit tuturor participanţilor la această reuniune de tradiţie şi de o dimensiune românească cu totul excepţională, precum şi cititorilor publicaţiei *"Cuvântul Românesc"*. Mesajul meu este unul de profund respect faţă de Exilul Românesc din Canada, din Statele Unite ale Americii şi de pretutindeni. Se ştie că personalităţi cunoscute ale Exilului Românesc au fost şi sunt adevăraţi apărători ai principiilor şi idealurilor noastre naţionale, adevăraţi apărători ai dimensiunilor creştine, ai românismului autentic în aceste oaze ale democraţiei şi libertăţii. În perioada în care sub povara regimului comunist au fost frânte conştiinţe şi destine, în care au fost lichidate personalităţi de valoare ale neamului nostru, aici, Dvs., adevăraţii reprezentanţi ai Exilului, aţi reuşit să dovediţi că ceea ce este definitoriu pentru România, pentru neamul nostru, poate şi trebue să fie apărat şi promovat. Pe de altă parte, reprezentantii Exilului au fost cei mai buni ambasadori ai României. Aţi reuşit să faceţi cunoscută istoria şi tradiţiile noastre mai eficient chiar decât cei trimişi în misiune oficială. De asemenea, aţi reuşit prin muncă să schimbaţi imaginea uneori deformată a ţării noastre, făcând în acelaşi timp un *"lobby"* permanent pentru interesele României. Datorită muncii creatoare a celor din Exil, s'a asigurat întoarcerea în fiecare an în Patrie a unor sume de peste un miliard de dolari, în condiţiile în care unii aflaţi astăzi în poziţii importante, la nivel local sau naţional, jefuiesc ţara. Scopul acestei vizite îl constituie, printre altele, prezentarea situaţiei din cadrul PNŢCD, în contextul politic al vieţii actuale din România. Am dorit din tot sufletul să-i sensibilizez printr'o prezentare cât mai obiectivă a realităţii pe reprezentanţii Exilului, şi să încerc a-i atrage de partea cauzei PNŢCD, care, după convingerea mea, este şi cauza neamului românesc.

G.G: - După frumoasa şi interesanta Dvs. expunere a programului PNŢCD prezentat în cadrul conferinţei pe care aţi ţinut-o în faţa celor de aici, cred că aţi reuşit să câştigaţi încrederea Exilului de pe acest continent. Şi acum întrebarea. Ştim că PNŢCD parcurge în momentul de faţă o perioadă dificilă de reconstrucţie, consolidare şi recâştigare a încrederii de care s'a bucurat odinioară în rândul electoratului. De asemenea, ştim că moştenirea lui Maniu şi Coposu se află în mâinile unor oameni care nu au făcut compromisuri pe scena politică deosebit de agitată din România. Mai ştim că soarta partidului pe care îl reprezentaţi se află în mâinile unor oameni care nu au făcut compromisuri pe scena politică a ţării. Cum aţi gestionat însă această moştenire şi ce aţi întreprins pentru continuitatea orientării de centru-dreapta, cum a fost cunoscut partidul în timpul terorii comuniste?

V.C: - Am învăţat din reuşitele guvernării noastre, care nu au fost puţine, dar şi din eşecurile acelui interval de timp '96-2000. Suntem de altfel singurul partid politic care şi-a asumat consecinţele guvernării cu reuşitele, dar şi cu neîmplinirile ei. Suntem hotărîţi să nu mai greşim, să facem o nouă politică, suntem hotărîţi ca reforma clasei politice din România să înceapă cu noi. Este de altfel şi motivul pentru care la data de 30 August anul trecut am lansat un manifest intitulat: *"PNŢCD, noua politică"*. În esenţă, noua politică a PNŢCD este programul nostru de acţiune prin care propunem ca soluţie a problemelor reale ale cetăţeanului şi ca mijloc de regenerare a partidului, valorile naţionale şi cele creştin-democrate, patriotismul luminat, morala creştină, libertatea de conştiinţă, dreptatea socială, democraţia reală, solidaritatea şi subsidialitatea. Prin aceasta intenţionăm să revenim la linia tradiţională a lui Maniu, Mihalache şi Coposu. Nu suntem singuri în această luptă, avem şansa de a face parte din marea familie politică a partidelor populare, creştin-democrate şi conservatoare care, după cum se ştie, domină viaţa politică din Europa şi din Statele Unite prin Partidul Republican. Esenţa acestei noi politici este în principal promovarea şi apărarea intereselor cetăţeanului. Dorim să coborîm în permanenţă în mijlocul cetăţii, să fim în permanenţă alături de cetăţean prin situarea în centrul tuturor demersurilor noastre a problemelor şi nevoilor sale şi prin elaborarea unor soluţii care să ţină seama de realităţile României la începutul Secolului 21. Aceasta presupune şi o luptă hotărîtă pentru reforma clasei politice. Omul politic din România trebue să devină un pofesionist al organizării societăţii pe principii moderne, dar mai ales să fie responsabil şi din punct de vedere moral. Să fie un om cu credinţă în Dumnezeu şi Biserică, un om interesat de soarta aproapelui său şi a comunităţii. Un om care să nu fie obsedat numai de propria înavuţire, sau de interesele clanului şi ale formaţiei politice din care face parte. Noua politică reprezintă şi un program de consolidare a democraţiei prin susţinerea Statului de Drept, a separării puterilor în Stat, a unei reale independenţe a Justiţiei, a încetării presiunilor politice care se fac de către puterea actuală asupra presei, asupra administraţiei publice locale şi, evident, respectarea drepturilor şi libertăţilor cetăţeanului precum şi respectarea drepturilor şi libertăţilor civice. Noua politică are drept obiectiv restituirea integrală a bunurilor naţionalizate sau confiscate în perioada comunismului şi garantarea proprietăţii. De asemenea vizează înlocuirea capitalismului de tip mafiot care bulversează în prezent în ţara noastră, cu un capitalism sănătos, specific economiei de piaţă precum şi promovarea tuturor construcţiilor creştin-democrate. Noua politică mai înseamnă sprijinirea constantă şi eficientă a dezvoltării rurale, a gospodăriei româneşti, în special a celei rurale. Mai presupune şi o campanie necruţătoare împotriva corupţiei şi a încrengăturilor dintre clanurile care jefuiesc ţara la ora actuală, precum şi împotriva îmbogăţirii frauduloase a demnitarilor. Noi avem un proiect de Lege care prevede clar confiscarea averilor dobândite de demnitari în mod ilegal după Decembrie '89, precum şi interdicţia celor în cauză de a se mai afla pe scena politică, precum şi aplicarea unor sancţiuni penale acolo une este cazul. Ne opunem de asemenea cu toată hotărîrea prezenţei masive a statului şi a intervenţiilor abuzive în economie. Noua politică mai urmăreşte să redea intelectualului locul pe care îl merită în societate, de asemenea acordăm o atenţie specială relaţiei cu Biserica. Suntem un partid creştin-democrat care promovează valorile creştinismului, ajutorarea aproapelui, demnitatea persoanei, libertatea şi responsabilitatea, dreptatea socială, noţiuni care sunt pentru noi principii de acţiune ce vor fi puse în slujba cetăţeanului. În acest context, foarte important este şi faptul că PNŢCD este singura formaţiune politică ce optează pentru monarhia constituţională ca formă de guvernământ în România. Aceasta presupune o informare adecvată a cetăţeanului care ar urma apoi să decidă printr'un referendum. Propunerea făcută recent de către un coleg al nostru la Cluj ca Principesa Margareta să accepte să candideze pe lista noastră la senatul României se încadrează în acest context. În ceea ce priveşte preocuparea pentru dimensiuea naţională, aş menţiona în premieră intenţia şi dorinţa noastră de a propune camarazilor lui Ilie Ilaşcu, care din păcate s'a rătăcit într'o formaţiune politică unde nu avea ce căuta, să candideze pe listele noastre pentru viitorul Parlament. Pe de altă parte, noua politică înseamnă şi reforme profunde în partid, astfel încât să ne îndeplinim datoria de onoare faţă de memoria iluştrilor noştri înaintaşi, Maniu, Mihalache şi Coposu.

G.G: - În răspunsul Dvs. se regăseşte un adevărat program electoral cu o platformă precisă şi bine conturată, pe care sperăm să o puteţi transpune în viaţă. În această lume coruptă în care abjecţia este ridicată la rang de virtute, datoria PNŢCD este păstrarea purităţii dogmelor creştine într'o societate lipsită de cele mai elementare noţiuni de etică şi morală. Ştim că partidul Dvs. a străbătut un drum anevoios după evenimentele din Decembrie '89, datorită forţelor oculte care au dorit să-l anihileze întrucât era singura formaţiune politică cu program anticomunist. La ora actuală, când asistăm la revigorarea comunismului şi a fostei Securităţi sub alte ipostaze, ce veţi întreprinde pentru demascarea acestor forţe malefice care au ţinut ţara sub teroare o jumătate de secol?

V.C: - Avem de partea noastră forţe largi ale societăţii în lupta împotriva acestor structuri opresive. Anticomunismul nu este de loc desuet, aşa cum încearcă unii să acrediteze această idee. Anticomunismul presupune un război împotriva vechilor mentalităţi rămase din perioada totalitarismului, a vechilor structuri, dar şi a foştilor membri ai organelor Securităţii care au fost plasaţi de noua putere în funcţii cheie, în diverse instituţii publice, economice sau sociale, având puteri decizionale. Anticomunismul mai

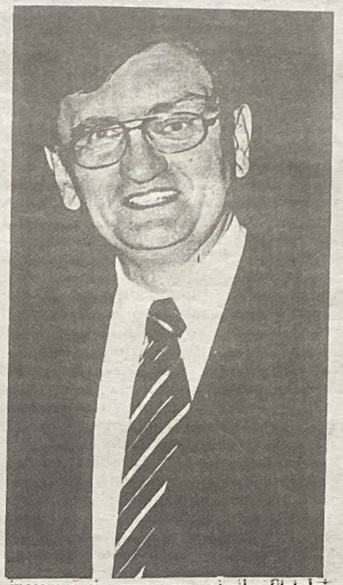

înseamna şi promovarea valorilor Statului de Drept şi ale democraţiei autentice. Am reuşit să refacem acea relaţie firească cu AFDPR condusă de Dl. Ticu Dumitrescu şi sperăm să reuşim o fuziune, sau o strânsă colaborare cu toţi foştii deţinuţi politici care provin fie din rândurile PNŢCD, fie din alte formaţiuni anticomuniste. În acest scop, neam pronunţat şi continuăm să ne pronunţăm cu toată vigoarea şi hotărîrea pentru aplicarea Legii deconspirării Securităţii ca poliţie politică, cu toate imperfecţiunile acesteia. Avem în vedere între altele obligativitatea de a se pune de îndată la dispoziţia CNSAS arhivele fostei Securităţi, astfel încât Colegiul acestuia să-şi poată îndeplini principala misiune stabilită de lege, aceea de a publica lista foştilor ofiţeri de Securitate care au făcut poliţie politică. Fără îndoială că suntem conştienţi de dificultatea acestui demers, dar nici o clipă nu vom renunţa la acest obiectiv al nostru şi vom face tot ce este posibil atât pe plan intern cât şi internaţional pentru ca acest demers al nostru să aibă bune rezultate.

G.G: - Cred că este o obligaţie morală a Dvs. şi a PNŢCD să continuaţi campania pentru cinstirea memoriei celor care au fost asasinaţi în universul concentraţionar din timpul terorii comuniste.

V.C: - Fără îndoială. Este ştiut că jertfele neamului românesc au fost uriaşe, o bună parte din aceste jertfe provin din rândurile PNŢCD şi a liderilor săi, care au plătit cu viaţa, sau cu cei mai frumoşi ani ai tinereţii cu peste un milion de ani de temniţă pentru crezul lor în principiile democraţiei, libertăţii şi în valorile inalienabile ale neamului nostru.

G.G: - Ce răspuns aţi primit din partea actualei puteri în legătură cu iniţiativa Partidului Popular European privind condamnarea dictaturii şi comunismlui, iniţiativă pe care aţi adus-o la cunoştinţa guvernului Năstase?

V.C: - Demersul Grupului Partidelor Populare Europene din cadrul Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, este în opinia noastră extrem de important pentru demascarea a ceea ce am putea numi holocaustul comunist cât şi a tuturor încălcărilor drepturilor fundamentale ale omului în timpul odiosului regim comunist. Din păcate nu am primit nici un răspuns din partea autorităţilor din România la demersurile pe care leam făcut în acest sens. Suntem însă hotărîţi să continuăm această luptă şi în cazul în care puterea nu va reacţiona, ştiut fiind că în rândurile acesteia cât şi ale PRM se regăsesc cei mai mulţi reprezentanţi ai vechilor structuri opresive, vom conlucra în această acţiune cu partidele surori din cadrul Partidului Popular European.

G.G: - În formaţiunea Dvs. politică s'a observat în ultimii 2 ani, mai precis după înfrângerea suferită la alegerile din anul 2000, o mişcare centrifugă care a dus la plecarea multor membri de partid către alte formaţiuni politice. Din păcate, au părăsit partidul şi unii dintre liderii cunoscuţi în timpul guvernării CDR, precum Nicolae Noica, Vasile Lupu, Remus Opriş, Dudu Ionescu, Bogdan Piţigoi şi alţii. Apelul Dvs., la cei plecaţi, să se reîntoarcă s'a bucurat de succes?

V.C: - Se ştie că s'au făcut foarte multe încercări de anihilare, de divizare şi chiar de disoluţie a PNŢCD care toate au eşuat în cele din urmă. În decursul existenţei sale Partidul nostru, începând cu Partidul Naţional din Transilvania şi Banat a fost de 8 ori interzis sau suspendat de către puterile vremelnice, fie austro-ungare, fie româneşti, dintr'o perioadă de timp sau alta. La toate încercările de anihilare a partidului nostru, a identităţii şi denumirii sale, a tradiţiei, a trecutului său glorios, reacţia membrilor săi a fost extrem de promptă. Ea s'a manifestat între altele la cele 2 Congrese extraordinare din August şi Septembrie 2001, dar mai ales la acesta din urmă, la care au participat peste 5.000 de delegaţi şi 600 de invitaţi. Peste 93% dintre organizaţiile locale şi-au exprimat în scris hotărîrea de a promova şi apăra Proiectul Politic al PNŢCD, cu toate aspectele definitorii despre care am vorbit. Toate frământările şi luptele interne care s'au ivit, au avut din fericire şi o latură pozitivă, care a confirmat acel proverb românesc potrivit căruia în tot răul este şi un bine. Ele au declanşat un proces de clarificare şi decantare care a fost foarte util, deoarece s'au creat premisele ca bătălia să nu se mai dea în interiorul partidului, ci să se poarte exclusiv cu adevăraţii noştri adversari, cei corupţi dela putere şi cu formaţiunile politice care nu au nimic comun cu democraţia. Regretăm desigur orice pierdere din rândurile partidului, fie că este vorba de persoane sau de grupuri care cred cu adevărat în principiile democraţiei creştine moderne. De ceea partidul nostru a declarat în repetate rânduri cu prilejul unor delegaţii permanente şi a optat în cadrul Comitetului Naţional de Conducere din 8 Decembrie anul trecut pentru o deschidere deplină faţă de toate aceste persoane, formaţiuni sau grupări care îşi revendică apartenenţa la această familie politică, sau împărtăşesc principiile creştin-democrate.

Astfel am reuşit să readucem în cadrul partidului, sau alături de noi, în afara AFDPR despre care am mai vorbit şi Asociaţia proprietarilor deposedaţi de imobilele confiscate în mod abuziv, condusă de D-na Maria Teodoru care a devenit vicepreşedinte a partidului. De asemenea a venit Comitetul pentru proprietate privată condus de Dl. Mihai Vânătoru, precum şi alţi membri şi reprezentanţi ai acestei organizaţii care fac parte din structurile naţionale şi locale de conducere ale partidului. De asemenea, s'a creat un Departament special pentru restituirea proprietăţilor confiscate în mod abuziv condus de D-na Teodoru, la rândul său Dl. Mihai Vânătoru a devenit în urmă cu circa două săptămâni membru al partidului nostru şi va ocupa un loc important în cadrul Consiliului Românilor de Pretutindeni şi în coordonarea Organizaţiei filialei noastre din Statele Unite. S'au mai reîntors în partid o serie de organizaţii judeţene dintre cele mai bune pe care le avea PPC condus de Vasile Lupu, printre care Organizaţia Vâlcea, Organizaţia din Cluj, Organizaţia din Mureş, Organizaţia din Constanţa, Organizaţiile din Capitală şi acest proces continuă. S'a întors şi vice-primarul Capitalei Cătălin Chiriţă, care este şi vice-preşedinte al Congresului Puterilor Locale dela Strasbourg. Noi credem că acest proces de refacere trebue să se realizeze în interiorul PNŢCD. Nu punem nici un fel de condiţii a priori, în afară de respectarea proiectului politic al partidului nostru cu privire la păstrarea identităţii şi a denumirii sale. În rest putem negocia orice poziţie în partid, candidaturi etc. Important este să existe voinţa politică pentru refacerea partidului. Putem apela la modele din antichitate, la modele aplicate după Revoluţia Franceză, la instalarea unor consuli, a unui triumvirat, a unui directorat şi aşa mai departe.

G.G: - Reintrarea în Parlament este o datorie de onoare a Dvs. personal şi a partidului pe care îl conduceţi. Ce măsuri intenţionaţi să luaţi în vederea îndeplinirii acestui deziderat?

V.C: - În pofida tuturor bătăliilor interne care au avut loc, în aceşti ultimi 2 ani, de când mă aflu în fruntea partidului, s'au realizat reforme interne deosebit de importante. Astfel, partidul a cunoscut un proces profund de întinerire, întreaga generaţie a seniorilor fondatori retrăgându-se în funcţii onorifice în cadrul Senatului partidului, sau în alte organisme similare. Locul lor a fost luat de oameni tineri sau chiar foarte tineri care conduc diverse structuri naţionale, judeţene sau locale. Avem tineri în jurul vârstei de 30 de ani care sunt lideri de organizaţii judeţene sau fac parte din structurile naţionale de conducere. De asemenea a avut loc un proces profund de decentralizare în cadrul partidului, astfel încât peste 80% dintre membrii structurilor operative de conducere ale partidului, lideri de organizaţii judeţene sunt oameni cu o biografie nepătată, cu deosebite calităţi morale, printre care primarul Gh. Ciuhandu din Timişoara, Dl. Ion Caramitru, fost ministru al Culturii şi

Continuare în pag. 6

OPERAŢIA "ANONIMA"

Una dintre metodele folosite de DIE spre a înfricoşa emigraţia activă anticomunistă a fost intimidarea printr'o armă cel mai des folosită, aceea a anonimelor scrise sau telefonice.

Până la bătaie, dar şi între cele două bătăi, Emil Georgescu, redactor la postul de Radio *Europa Liberă*, a trăit într'o continuă tensiune. Câţiva ani, el a primit cu regularitate scrisori de ameninţare... *"Tu nu vrei să ţii seama de ameninţările noastre... Sfârşitul tău a început, curând ai să zaci cuminte în coşciug"*.

Din Paris, o anonimă conţinea sfatul: *"Emile, fă-ţi testamentul! Te omorîm"*. Scrisori anonime veneau din Franţa, Spania, Germania, Austria, plus telefoane anonime, noaptea, pline de insulte şi ameninţări. Toate demonstrau că se pregăteşte ceva...

Prin *"turişti"*, DIE a reuşit să ştie aproape tot ce se petrece în Exil, după 1970, urmare a *"coexistenţei paşnice"*. Scrisorile de ameninţare trimise lui Vlad Georgescu,... erau semnate de *Grupul celor 5*, grup creat de DIE. Ca grupul să fie credibil, scrisorile de ameninţare purtau aceeaşi semnătură. Astfel de scrisori au fost trimise şi altor persoane din Exil: lui Noel Bernard - directorul postului de Radio *Europa Liberă*, departamentul românesc, lui Paul Goma şi Virgil Tănase - doi disidenţi activi care trăiau în Franţa, regelui Mihai, lui Eugen Ionescu, membru al Academiei franceze ş.a.

Înainte de a primi pachetele poştale ce conţineau explozive, Nicolae Penescu şi Paul Goma au primit câteva ameninţări pline de insulte, iar Şerban Orescu din Germania - un alt destinatar al pachetului cu explozibil - a fost ameninţat, pe lângă anonime scrise şi telefonice, chiar direct, verbal, de un diplomat român din Köln.

Campania de intimidare s'a purtat şi prin telefoanele anonime. Uneori, ele conţineau acelaşi ameninţări, insulte şi jigniri. Alteori, la ore târzii din noapte, aveau scopul de a crea neplăcere şi tensiune. Cel care suna nu spunea nimic, se auzeau doar diferite zgomote neplăcute. După 1975, campania anonimelor s'a înteţit considerabil şi nu a fost scutit nici un Român care avea o activitate în lumea Exilului.

Gravitatea defăimărilor şi ameninţărilor a crescut în proporţie directă cu poziţia şi răspunderile individului implicat în activităţi anticomuniste şi au fost proferate ameninţări grave, chiar cu lichidarea. Cultul anonimelor, care s'a dezvoltat uriaş în România încă dela instaurarea comunismului şi a ajuns în Exil la apogeu după 1980. Anonimele însă nu au constituit nici în Exil, ceva nou.

La originea lor se afla DIE, prin ofiţerii alaţi la diferite oficii diplomatice, travestiţi în diplomaţi. Inflaţia de anonime a demonstrat şi altceva. Din citirea lor s'a constatat asemănarea maşinilor de scris şi a stilului şi s'a demonstrat că anul 1981 a fost anul supraproducţiei de anonime, când ţinta au constituit-o cele două congrese dela Paris: al Uniunii Românilor Liberi şi al Academiei Române-Americane. Aproape toţi cei care erau implicaţi în aceste acţiuni au fost destinatarii anonimelor.

Nu este exclus ca DIE să fi avut şi *"colaboratori externi"* din rândul emigraţiei, oameni nerealizaţi care, la adăpostul laşităţii, şi-au dovedit încă odată neputinţa intelectuală, invidia, gelozia, confuzia politică şi care, neputându-i depăşi pe calomniaţi, se autodepăşeau în expedierea anonimelor.

După 1980, organele MAI au asigurat trimiterea peste graniţă a unui număr apreciabil de indivizi care nu aveau nimic comun cu Exilul politic, rolul fiind acela de a compromite, discreditând şi fărămiţând Exilul.

Un lucru demn de luat în seamă este că aceste anonime îi atacă numai pe cei care supără sau incomodează Bucureştiul în planurile lui cu privire la Exil. Operaţiunea *"anonima"*, cu multiplele ei scrisori în sute şi mii de exemplare, puse în plicuri, timbrate şi expediate în ţările Europei, în Statele Unite şi Canada, presupune timp şi o cheltuială uriaşă. Cu alte cuvinte, în spatele acesteia se afla cineva care dispunea de fonduri. Cele câteva mii de dolari cheltuiţi de organele de stat pentru a răspândi un număr imens de anonime, în diferite ocazii, în condiţiile tragice ale economiei româneşti şi nivelului mizerabil de viaţă al poporului, constituie o nesimţire criminală.

Securitatea externă (DIE) şi-a înteţit asalturile şi împotriva presei româneşti din Exil. A tipărit ediţii false ale unor ziare, a finanţat ziare pro-comuniste în Exil şi a orchestrat o campanie de defăimare a celor ce editează ziarele incomode regimului dela Bucureşti.

Exilul însă şi-a dat seama că aceste *"anonime"* şi atacuri nu au fost altceva decât una din operele de intoxicare şi mai ales de învrăjbire pusă la cale de Securitate.

Aurel S. MARINESCU

Extrase din volumul nou apărut "O Contribuţie la istoria Exilului românesc"

ÎNTÂLNIRE CU PREŞEDINTELE PNŢCD, DL VICTOR CIORBEA

Urmare din pag. 5

preşedinte al UNITER, Dl. Ticu Dumitrescu, preşedintele AFDPR, profesorul Mihai Dorin dela Iaşi şi profesorul Irinel Popescu. Am pus accentul pe calităţile deosebite, pe dimensiunea morală, oameni cu credinţă în Dumnezeu şi cu dragoste faţă de semenii lor. Ţinând seama de situaţia dramatică în care se află ţara la ora actuală, am elaborat soluţii alternative. Avem soluţii şi pentru lupta împotriva corupţiei instituţionalizate, avem alternativă pentru întreprinzătorii mici şi mijlocii din sectorul privat. Ne propunem elaborarea unui cadru legislativ coerent şi constant, care să nu se schimbe dela o zi la alta, spargerea monopolurilor statului mai ales în domeniul energetic şi crearea concurenţei şi în mod deosebit reducerea fiscalităţii, ştiut fiind că în România se aplică peste 225 taxe şi impozite, iar nivelul de impozitare de peste 60% fiind cel mai ridicat din Europa, în condiţiile în care pe continent se duce o adevărată bătălie pentru reducerea nivelului de impozitare dela 40 la 30%. Avem şi un program de luptă împotriva sărăciei endemice care loveşte milioane de Români. Ca lider de sindicat, m'am bătut pentru promovarea şi apărarea drepturilor celor mulţi, fie că au fost salariaţi, fie pensionari sau agricultori. Am reuşit să punem bazele noii legislaţii sindicale a muncii precum şi negocierea primului contract de muncă din istoria României. La primărie am reuşit să-mi îndeplinesc promisiunea de a asigura gratuitatea transportului pentru pensionari şi studenţi şi am deschis atât la propriu cât şi la figurat uşa Primăriei Capitalei şi am stat la dispoziţia oamenilor până la 3, 4 sau chiar 5 dimineaţa pentru a le cunoaşte şi a le rezolva problemele. Ca premier am creat o reţea de instituţii bi şi tripartite pentru dialog social, începând cu Consiliul Economic şi Social, Agenţia Naţională de Ocupare a Forţei de Muncă, Casa Naţională de Sănătate, Casa Naţională de Pensii etc. Am realizat şi o creştere cu 500% a alocaţiei de Stat pentru copii, dela 12 mii de lei la 60 de mii. Când preţul pâinii a crescut datorită inflaţiei, am acordat subvenţii de 1.300 de miliarde de lei, astfel că nimeni nu a rămas fără bucata de pâine necesară pe masă, iar când preţul energiei termice a explodat, am acordat cupoane de încălzire în valoare de 1.600 de miliarde de lei. În perioada cât am funcţionat ca prim-ministru, nimeni nu s'a debranşat dela reţeaua termică şi nu s'a înregistrat nici un caz de sinucidere, cum din păcate se întâmplă în ziua de azi. Tot în acea perioadă a început şi retribuirea slujitorilor altarului din toată ţara. În concluzie, avem oameni competenţi care au experienţă în domeniul administraţiei publice locale şi centrale, care au învăţat şi din reuşite dar şi din neîmpliniri. Ne confruntăm însă din păcate cu dificultăţi financiare, deoarece, fiind un partid extraparlamentar nu primim nici o subvenţie dela Stat, de asemenea cu o adevărată blocadă mediatică, mai ales din partea televiziunii publice, dar şi a altor medii ale audio-vizualului. Sperăm însă ca toate aceste dificultăţi care par a fi insurmontabile la ora actuală să le depăşim printr'o asiduă muncă de apostolat, în care contăm şi pe susţinerea Exilului românesc.

G.G: - D-le Victor Ciorbea, ca lider al PNŢCD, cum vedeţi Dvs. problema atragerii şi recâştigării încrederii ţărănimii? Ce măsuri s'au întreprins la nivelul conducerii pentru readucerea acestei clase importante în sprijinul partidului care se intitulează *"ţărănesc"*?

V.C: - După cum se ştie, ţărănimea a fost ţinta grupului iniţial al Partidului Ţărănesc al lui Ion Mihalache şi apoi al PNŢ din perioada interbelică. Peste 80-85% din populaţia ţării locuia atunci în mediul rural, iar acum procentul celor care locuiesc la ţară este de 47% şi în imensa lor majoritate îşi asigură existenţa din munca agricolă. Noi am încercat şi cred că am reuşit în bună măsură şi în perioada guvernării noastre (1996-2000) să elaborăm o serie de măsuri pe care le vom susţine în continuare în interesul gospodăriei ţărăneşti, acordând cupoane şi subvenţii, prime pentru lucrările agricole, pentru producţia de lapte, pentru cea de grâu, pentru creşterea animalelor etc. Toate aceste subvenţii acordate însumau în medie 3,6 milioane de lei la hectar, la valoarea de atunci şi depăşeau cu mult milionul promis în mod demagogic de actuala putere, milion care nu a fost acordat nici o dată. Am convingerea că ţăranul român a înţeles cine şi-a respectat promisiunile electorale şi se va pronunţa ca atare cu ocazia scrutinului de anul viitor, deoarece au realizat că actuala putere este interesată în primul rând de susţinerea marilor latifundiari care fac parte din structurile de conducere ale PSD sau de clientela lor politică, ce deţin mii de hectare de pământ în cele mai fertile zone ale ţării, cum este Câmpia Română, Câmpia Banatului etc. Noi am propus şi vom susţine în continuare anularea impozitului pe terenul agricol până în momentul integrării noastre în Uniunea Europeană.

G.G: - Ştim că atât Dvs. cât şi partidul pe care îl conduceţi sunteţi bine apreciaţi peste hotare. La ora actuală însă foarte multe formaţiuni declarate de centru-dreapta sau de dreapta pretind acelaşi lucru. Ce formaţie politică din România este recunoscută în realitate de către Partidele Populare şi Creştin-Democrate din Europa?

V.C: - După cum se ştie, integrarea noastră în Internaţionala Creştin-Democrată a fost realizată de Seniorul Coposu încă din anul 1987. Noi suntem unul dintre cele mai vechi partide creştin-democrate din Europa şi nu întâmplător Partidul Popular din Europa a adoptat 4 rezoluţii de solidaritate cu PNŢCD condus de cel care vă vorbeşte, iar Internaţionala Creştin-Democrată a adoptat rezoluţiile respective cu ocazia reuniunii liderilor partidelor membre, care a avut loc în oraşul New-Mexico în urmă cu un an şi jumătate. În toate documentele emise de Internaţională a fost înserată susţinerea noastră de către această familie politică ce conduce Europa şi practic lumea întreagă, faţă de procesul de integrare europeană şi euro-atlantică a României. M'am bătut în sânul acestei familii politice pentru susţinerea acestui proces de integrare la toate *summit*-urile care au avut loc, la Copenhaga în Decembrie anul trecut precum şi la Salonic, unde s'au cerut unele reforme importante, cum sunt cele din domeniul administraţiei, a independenţei Justiţiei, a luptei împotriva corupţiei, precum şi reforme economice profunde.

G.G: - D-le Ciorbea, din declaraţia Dvs. de demisie din funcţia de prim-ministru al României, dată în faţa camerelor Televiziunii şi a posturilor de Radio, am spicuit câteva fraze care vă caracterizează, fiind de fapt o adevărată profesiune de credinţă. Spuneaţi atunci: *"Am fost şi voi rămâne străin de orice jocuri obscure şi nu voi înţelege niciodată încrâncenarea cu care unii politicieni sunt gata să plătească orice preţ pentru o demnitate în Stat"*. Şi în finalul demisiei Dvs: *"Sunt convins că idealurile în care credem, că adevărul şi dreptatea vor triumfa. Dragostea pentru ţară şi pentru oamenii ei nu se afişează public ci se trăieşte în singurătatea actului de decizie, faţă în faţă cu propria conştiinţă şi cu Dumnezeu deasupra. Este crezul meu pe care nu îl voi abandona niciodată, indiferent de consecinţe"*. Am încheiat citatul. Şi acum o întrebare mai delicată, D-le prim-ministru. Aţi rămas fidel acelor principii, sau vicisitudinile vieţii politice şi abjecţia care o caracterizează v'au schimbat?

V.C: - În mod indiscutabil am rămas fidel acestor principii. Cred că am dobândit între timp o bună experienţă şi m'am lecuit de unele naivităţi, dar nu am renunţat şi nu voi renunţa la aceste principii pentru care am plătit un preţ mult prea mare, deoarece am refuzat să participp la ceea ce se cheamă împărţirea caşcavalului. Prezenţa mea pe scena politică a avut şi are o singură raţiune, aceea de a apăra interesele neamului şi ale celor mulţi din mijlocul cărora provin şi cărora le-am consacrat întreaga mea activitate. Aşa cum am mai spus, am făcut-o şi în calitate de lider sindical şi în calitate de primar al Capitalei precum şi în cea de premier. Dacă voi constata vreodată că această raţiune încetează, voi reanaliza întreaga situaţie şi voi lua măsurile care se impun. La principiile după care m'am călăuzit în viaţă nu renunţ însă, ele fiind, vorba Seniorului Coposu, netranzacţionabile.

G.G: - Mi-a făcut o deosebită plăcere să vă cunosc în deaproape şi să vă ascult, deoarece aţi lămurit multe din semnele de întrebare care planau asupra PNŢCD. Şi acum la final v'aşi ruga să adresaţi câteva cuvinte cititorilor acestui ziar de atitudine care este *"Cuvântul Românesc"*, cel mai răspândit ziar din lumea liberă.

V.C: - Mai întâi, dacă îmi permiteţi, aş dori să adresez cele mai sincere mulţumiri Redacţiei, D-lui George Bălaşu, D-nei Mihaela Moisin, Dvs., precum şi celorlalţi membri ai Redacţiei şi colaboratorilor ziarului pentru onestitate cât şi pentru munca uriaşă pe care o depuneţi în scopul promovării adevărului, a principiilor şi valorilor puse în slujba interesului naţional. Îmi exprim speranţa ca Românii, atât cei din Exil cât şi cei din ţară vor citi în număr cât mai mare această publicaţie şi vor adera la idealurile pe care le promovează, care sunt în acelaşi timp şi idealurile PNŢCD. Sunt convins că împreună, solidari şi uniţi, cu ajutorul lui Dumnezeu vom reuşi.

G.G: - Vă mulţumesc în numele cititorilor ziarului *"Cuvântul Românesc"* şi al comunităţii noastre din Canada.

A consemnat George GEORGESCU

Dr. ANCA JIVAN - D.D.S.

4777 Yonge St. North York
Ontario, M2N 5M5

TEL: (416) 225-4949
FAX: (416) 229-4004

Stomatologie generală pentru adulţi şi copii

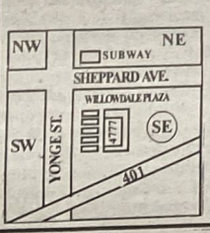

- **Oferim întreaga gamă de servicii dentare.**
- **Urgenţe şi pacienţi noi sunt bineveniţi.**
- **Sunaţi pentru programare. Parcare gratuită.**

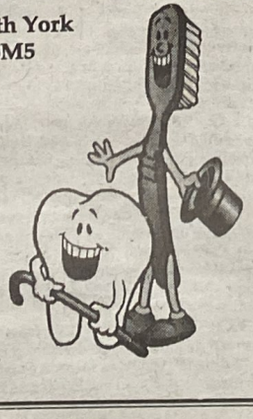

MEDICII ACUZĂ MINISTERUL SĂNĂTĂŢII DE ILEGALITĂŢI

Dr. Dan Pereţianu, preşedintele Camerei Federative a Medicilor, a criticat politica Ministerului Sănătăţii de limitare a prescripţiilor privind reţetele compensate şi gratuite.

Noua listă a medicamentelor compensate cuprinde 248 de denumiri comune internaţionale şi este împărţită în două secţiuni - prima care cuprinde medicamentele de bază (147 DCI), iar a doua cu medicamentele cu restricţie la prescriere (101 DCI). Nivelul de compensare pentru medicamentele din prima secţiune este de 65% din preţul de referinţă, iar pentru cele din a doua secţiune este de jumătate din preţul de referinţă - adică cel mai mic corespunzător unităţii terapeutice aferente aceleiaşi forme farmaceutice, din cadrul aceleiaşi DCI şi pentru fiecare concentraţie.

Lista medicamentelor gratuite cuprinde 214 DCI şi este împărţită tot în două secţiuni. Medicamentele cuprinse în a doua secţiune sunt recomandate şi prescrise dacă prin folosirea celor din prima secţiune nu se obţine un răspuns terapeutic adecvat, când reacţiile adverse sunt majore, dacă există contraindicaţii cauzate de o boală asociată sau dacă medicamentele din a doua secţiune reprezintă soluţia terapeutică exclusivă.

În contextul dat, potrivit lui Pereţianu, medicii sunt obligaţi să prescrie medicamentele cele mai ieftine în defavoarea pacientului. În plus, o altă formă de limitare a prescrierilor se referă la limitarea reţetarelor. Astfel, un medic de familie poate prescrie 30 de reţete compensate la 600 de pacienţi înscrişi pe liste, în timp ce medicii specialişti au dreptul la 100 de reţete cu medicamente subvenţionate de stat - motiv pentru care la sediile caselor de asigurări de sănătate medicii stau la cozi interminabile pentru a intra în posesia formularelor.

ACCESUL LA INFORMAŢIILE DE INTERES PUBLIC SABOTAT DE AUTORITĂŢI

Accesul la informaţiile de interes public continuă să fie foarte dificil în România. O organizaţie pentru apărarea drepturilor omului, APADOR-CH, va da pentru a doua oară în judecată Ministerul Finanţelor Publice, care nu a respectat sentinţa irevocabilă potrivit căreia trebuia să furnizeze asociaţiei informaţii privind anumite scutiri de taxe, relatează *Deutsche Welle*.

APADOR-CH a declanşat o întreagă campanie împotriva opacităţii birocraţiei de stat. După publicarea legii accesului la informaţii, organizaţia a cerut informaţii la Preşedinţie, la BNR, Ministerul de Interne, la Ministerul de Finanţe, Serviciul Român de Informaţii sau la Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiţie. De regulă, datele solicitate i-au fost refuzate. Au urmat procese, unele câştigate, altele pierdute, altele aflate pe rol. Datele solicitate nu au însă nimic extraordinar, sunt banale şi la nivelul bunului simţ. Preşedinţiei i s'a solicitat de exemplu să explice cum a cheltuit anumite sume de bani. Ministerului de Interne i s'a cerut să facă publice proiectele de acte normative pe care le are în pregătire. Parchetului i s'au cerut informaţii statistice despre aprobările date SRI-ului în vederea urmăririi unor persoane după 1990. O întrebare similară fusese adresată însă şi SRI-ului care, de asemenea, refuzase să răspundă.

O altă solicitare adresată acestuia s'a referit la societăţile comerciale pe care SRI le are în administrare şi care ies din sfera verificărilor parlamentare, putând fi sursa unor activităţi neştiute. Problema aceasta a autonomiei financiare parţiale a serviciilor de informaţii a fost disputată mult timp în parlament înainte de 1996, dar ulterior toate partidele politice s'au împăcat cu situaţia.

O victorie recentă în Justiţie a obţinut APADOR-CH împotriva Ministerului de Finanţe. După cum ne-a explicat Manuela Ştefănescu, care s'a ocupat de acest caz, Asociaţia a cerut Finanţelor să-i comunice câte scutiri de timbru judiciar a făcut în perioada 1990 - 2002 în procese de revendicare a unor bunuri. Sigur că cererea are şi un tâlc. Persoanele care şi-au revendicat în instanţă bunurile naţionalizate au fost nevoite să plătească potrivit legii o taxă de timbru în valoare de 10 la sută din valoarea bunurilor revendicate. Dar suspiciunea care apasă asupra Finanţelor este că în anumite cazuri ar fi făcut scutiri. De pildă, este un exemplu ipotetic, o societate caută să-şi recupereze bunurile însuşite de altă societate, dar pentrucă valoarea timbrului este urieşă, cere şi obţine scutiri dela Ministerul de Finanţe. Tâlcul este că obligaţia de a plăti timbru judiciar a fost aplicată discriminatoriu. De fapt, nu se ştie cu certitudine nimic şi tocmai de aceea, pentru a elimina toate bănuielile, organizaţia a cerut ministerului să-i comunice aceste date.

Dar Ministerul de Finanţe nu a respectat hotărârea judecătorească definitivă prin care este obligat să furnizeze informaţiile cerute. APADOR-CH a cerut în consecinţă în plângerea trimisă Curţii de Apel Bucureşti, condamnarea ministrului şi a instituţiei pe care o conduce la plata unei amenzi şi a unor despăgubiri pentru fiecare zi de întârziere. În câteva cazuri, aşa cum am văzut, organizaţia a câştigat procesul, dar fie instituţia vizată refuză în continuare să răspundă solicitărilor, fie datele solicitate sunt deja perimate.

Formal vorbind, APADOR a obţinut satisfacţie în faţa Justiţiei, dar, practic vorbind, a pierdut. Dacă toate informaţiile cerute vor urma acelaşi traseu dificil, atunci desigur că legea accesului la informaţii poate fi considerată o simplă faţadă pentru o birocraţie ermetică şi geloasă, care nu acceptă să împartă cu nimeni informaţiile pe care le deţine.

Dr. Christina Oprescu-Havriliuc & Assoc.
Stomatologie
pentru întreaga familie
Servicii stomatologice
variate şi de calitate
Program de lucru avantajos,
inclusiv după-amiaza şi sâmbăta
Timp minim de aşteptare
cu respectarea programărilor
Noii pacienţi sunt bineveniţi
Ambianţă relaxantă
Acces facil
DENTAL CLINIC
701 Sheppard Ave. East, Suite #205
Toronto, Ontario M2K 2Z3
Phone: 416 225 8822
Free underground parking
Bessarion Station on the new Sheppard Subway Line
on Sheppard Bus: 85 at Bessarion Station

TRISTEŢEA SPERANŢELOR NEÎMPLINITE

Radu DUNĂREANU

Primesc dela foşti colegi de generaţie din ţară scrisori destul de deprimante, fiecare descriindu-mi situaţia catastrofală în care se afundă România. Sub aura euforiei că vom intra în NATO sau în Comunitatea Europeană, se uită că Ţara se transformă tot mai mult într'o societate cu o infimă minoritate care are bani şi puterea ce ţi-o dă situaţia financiară, iar majoritatea populaţiei se afundă din ce în ce într'o sărăcie fără sfârşit. De aceea apar tot mai des opinii aberante de tipul: *"cel puţin sub comunism aveam un minim de existenţă şi nimic nu era atât de scump ca acum"*. Adică, în traducere liberă, mulţi au nostalgia acelor timpuri când *"ne descurcam"*, bazată pe imoralul principiu că *"noi ne făcurăm că muncirăm iar ei se făcură că ne plătiră"*.

Treziţi la realitate, Românii se bucură de această libertate (încă iluzorie), satisfăcuţi că pot înjura guvernul fără a fi aruncaţi în închisoare de către băieţii veseli dela Secu', în urma delaţiunilor *"prieteneşti"* ale colegilor de slujbă, ale vecinilor de bloc, sau chiar ale unor rude.

Cea mai mare *"realizare"* a ocupaţiei comuniste, generată de ideologia lor, a fost ŞI ESTE ÎNCĂ dispariţia încrederii dintre oameni, transformarea omului în fiinţă singuratică, suspicioasă, gata de a *"turna"* pe altul pentru a-şi păstra iluzoria siguranţă a existenţei sale. Chiar şi acele hidoase cuburi de beton, construite în timpul bordelului arhitectural socialist, apărute după distrugerea caselor individuale, nu au avut alt scop decât despersonalizarea umană. De altfel ca şi aici, în lumea *"supradezvoltată"*, avem în România *"supermarkets"*, sterile şi dezumanizante de orice contact uman. Nu se mai trăieşte, ca în ţările cu tradiţie democratică, sau ca în România antebelică, în acele târguri unde băcanul, măcelarul, brutarul, cel cu zarzavaturile pe cobiliţă sau pe tarabă, cunoşteau pe toţi din zona respectivă, şi unde copiii nu puteau face nimic năstruşnic fără ca părinţii să nu fie informaţi de vecinii care ştiau pe toţi copiii de pe stradă etc. Nu mai există continuitatea profesiilor bazate pe legăturile de familie (în Italia, Austria, Germania şi azi mai vezi peste tot *"cutare şi cutare meserie şi FIII"*), oamenii se autodispersează acum aşa cum erau dispersaţi în mod forţat în comunism, în căutare de păşuni economice mai verzi.

Iar pentru mine, cel mai dureros aspect a fost şi este distrugerea sentimentului de prietenie. Chiar şi azi, încercând să contactez foşti colegi de generaţie, am fost întâmpinat cu rezerve, cu suspiciune, ca şi cum aş avea ceva de câştigat din reînnodarea unor vechi prietenii, iar alţii au încercat să mă contacteze întrebându-mă dacă *"aş putea avea ceva de investit"*, traducerea liberă fiind dacă am ceva bani de aruncat pe fereastră, pe care să nu-i mai văd niciodată. (La convenţia la care am participat acum parcă cinci ani l-am întrebat pe unul din cei cu *"investiţiile"* dacă el îmi poate garanta o rată de profit de minimum 8% şi mi-a răspuns revoltat: ce mă, vrei să jupoi pe propriii tăi compatrioţi?).

De aceea, ştiu că sună sinistru, mă simt confortabil când mă întâlnesc cu foştii camarazi de puşcărie, din nefericire foarte, foarte, foarte puţini rămaşi în viaţă, îi pot număra pe degetele dela o mână. Am ajuns la înţelegerea fenomenului tragic, acela că avem mijloace uluitoare de comunicaţii, dar nu mai ştim să vorbim unul cu altul.

Rezultatul opacităţii de azi, reflectată şi în situaţia din Ţară, este generată de totala lipsă de comunicaţie intelectuală - în sensul bun al cuvântului - şi de frica ce continuă a domina relaţiile la toate nivelele. Am rămas interzis când o prietenă din tinereţe, acum profesoară universitară, îmi scria de curând: *"cele ce le văd în jur nu am încredere de a le discuta decât cu familia mea..."*

Cineva poate întreba: şi care este sfatul pe care poţi să-l dai? Cum se zice adesea ori, oricine poate greşi şi fără sfaturile mele, chiar dacă ele pornesc dela cea mai bună intenţie, una din maximele favorite ale regretatului Omescu era: şi drumul spre iad e pavat cu cele mai bune intenţii. Un ziarist american, i-am uitat numele, a zis de mult: niciodată să nu dai sfaturi deoarece cel ignorant le va ignora, iar cel înţelept nu are nevoie de ele.

La nivelul politic de azi din Ţară, se pare că nu ducem lipsă de ignoranţi, aşa ca să nu ne mirăm de acţiunile guvernului neocomunist care, cu obstinaţie, face tot ce poate pentru a continua *"linia"* învăţată dela cei ce i-au educat pentru menţinerea puterii. Aşa că avem, sub masca *"social democraţiei"* un nou fel de dictatură a minorităţii ajunsă la putere, cu tristeţe şi oroare trebue să admit, prin votul inconştient al unei populaţii îndobitocită politic de comunism şi fără intelectuali cu adevărat democraţi, ucişi în închisori şi lagăre sau împrăştiaţi prin Exil.

Românii au crezut că, prin schimbarea denumirii unui guvern sau a unui partid, cu adăugirea de *"democratic"*, gata, avem democraţie în Ţară. Democraţia reală de care noi ne bucurăm aici, în lumea liberă, în special pe Noul Continent, a avut un drum lung şi sinuos, de câteva secole, încă dela Regele Englez Ioan - zis şi *"fără de ţară"* - care a semnat Magna Carta Libertatum, de când s'a introdus noţiunea de libertate individuală, acel Habeas Corpus. Apoi, părinţii revoluţiei americane, caz unic în istorie - când s'au întâlnit în jurul mesei cele mai luminate minţi juridice ale istoriei cunoscute - au creat o constituţie care elimină orice posibilitate de dictatură.

În România avem o constituţie infantilă care nici măcar nu consfinţeşte pentru eternitate proprietatea individuală, se cochetează cu fel de fel de forme constituţionale, inclusiv antebelice, uitându-se că pe acea bază s'a adus în Ţară un rege criminal de către nişte partide care nu aveau la inimă interesele patriei, ci garnisirea propriilor buzunare. Şi atunci, cum vrem să avem democraţie? Aşa, peste noapte?

Un exemplu ignorat de Români este acela al Japoniei care, dela stadiul de feudalism agresiv, a ajuns una din marile puteri economice ale lumii. Dar se uită că Japonezii AU VRUT SĂ ÎNVEŢE. Au cerut Americanilor specialişti care să le organizeze economia, dar în acelaşi timp au trimis oamenii lor ca să studiee în America şi apoi s'a făcut schimbul dintre specialiştii americani şi cei, proaspăţi, Japonezi.

Dar în România se refuză a se învăţa, singurele aspecte al *"lumii libere"* care prind cu uşurinţă sunt pornografiile, muzica rap promovată mai ales de Ţigani, adică tot ce este neesenţial şi nociv pentru morala naţiunii. Şi se uită refacerea morală a unui popor aruncat timp de decenii în afara graniţelor morale.

Fără a face dihotomie filosofică sau lingvistică, să nu uităm că trăim în umbra balcanismului moral, Grecii având şcoli speciale de a învăţa pe alţii cum să mintă şi să nu fie prinşi. De aceea prietenul nostru comun Socrate a fost condamnat la moarte (şi executat), deoarece a spus ADEVĂRUL şi celor dela putere le era frică de faptul că acest adevăr ar putea corupe pe cei tineri; Socrate nu a emis nici un fel de percepte imorale ci a spus numai adevărul. Să nu uităm că timp de decenii *"puterea"* a ucis sute de mii în Ţară, deoarece aceste mii voiau să afle sau să proclame adevărul. Şi cum vor Românii, ca în o aşa scurtă perioadă de timp, să se schimbe toată structura morală a unei naţiuni pervertite?

Să admitem că mâine va apare şi în România un fel de Socrate politic, ca şi Deus ex machina a lui Euripide, fiţi siguri că el va fi ucis dacă va încerca să spună adevărul. Istoria noastră recentă o dovedeşte cu prisosinţă. Pare straniu ca eu să-l citez pe Maiakovski, dar el spune undeva foarte frumos: *"Golgoteanul în faţă scuipat, va fi pururi de vină: Barabas e cel preferat."*

România a avut şansele ei înainte de război, în anii treizeci, să se refacă moral, dar *"democraţia istorică"* desuetă şi anemică a ucis o întreagă generaţie, poate cea mai importantă din toată istoria Ţării. A mai avut o şansă în 1989 şi din nou a pierdut-o preferând demagogi comunişti în loc să cureţe Ţara de toate gunoaiele morale ale ocupaţiei comuniste. Românii au avut Socraţii ei - şi i-au ucis. Acum suferă consecinţele. Însă să nu uităm că în cutia Pandorei a rămas speranţa...

REÎNNOIŢI-VĂ ABONAMENTUL

ZIUA EROILOR ROMÂNI, LA PARIS

Mormântul simbolic românesc din cimitirul Montmartre, din Paris

În cimitirul Montmartre din Paris, Românii au comemorat Sâmbătă 7 Iunie 2003 *"ZIUA EROILOR ROMÂNI"*. În acest cimitir din Nordul Parisului, odihnesc mari personalităţi ale culturii franceze, printre care: Louis Jouvet, actor; fraţii Edmond şi Jules Goncourt, scriitori; Lucien Guitry şi fiul său Sacha, actori; Alfred de Vigny, scriitor; Stendhal, scriitor; Jean Honoré Fragonard, pictor; Hector Berlioz, compozitor; Heinrich Heine, scriitor; Théophile Gautier, scriitor; Dalida, cântăreaţă; Jacques Offenbach, compozitor; Léo Delibes, compozitor etc.

La 25 Februarie 1990, în prezenţa regretatului Corneliu Coposu şi a unor personalităţi franceze şi române, în cimitirul Montmartre a fost dezvelit un mormânt simbolic, din iniţiativa foştilor deţinuţi politici români. Pe placa de granit au fost încrustate în limba franceză următoarele cuvinte: ***"1944-1989. Mânăilor căzuţi pentru Dumnezeu şi democraţie. Exilaţii români."***

Sâmbătă 7 Iunie 2003, Românii s'au recules la acest mormânt. Serviciul religios a fost oficiat de preoţii Vasile Urda şi Constantin Stoica, singurii preoţi din Paris recunoscuţi de comunitatea refugiaţilor români care nu a făcut şi nu face pactul cu diavolul securist. Un fost deţinut politic român a recitat poezia *"Imn morţilor"*, de Radu Gyr, din care citez câteva strofe:

Aţi luminat cu jertfe sfinte
Pământul până'n temelii,
Că arde ţara de morminte,
Cum arde cerul de făclii.

Morţi sfinţi în temniţi şi prigoane,
Morţi sfinţi în lupte şi furtuni,
Noi am făcut din voi icoane
Şi vă purtăm pe frunţi cununi.

Nu plângem lacrimă de sânge,
Ci ne mândrim cu-atâţi eroi.
Nu, neamul nostru nu vă plânge.
Ci se cuminecă prin voi!

Dumnezeu să-i odihnească în pace!

Adrian MUREŞ

Răsfoind presa de-acu' 50 de ani...

Valeriu ARBORE

Scoatem iarăşi, din ziare şi reviste, informaţii, articole de fond, comentarii. O treabă, s'ar zice, nesuferită, chinuitoare şi zadarnică. De data asta ne ajută însă Alice, fetiţa lui Lewin Carol: *"Trebue să alergi mult ca să rămâi în acelaşi loc"*. Cum aşa? Destul de simplu: în presa din vara anului 1953 aproape nimic nou sub soare. Aceeaşi vânare de vânt. Ei, da' nici chiar aşa! Cel puţin trei lucruri sar în ochi.

• *Primo:* rărirea până la dispariţie a ştirilor şi reportajelor dela Canalul (irigat cu sânge românesc) Dunăre-Marea Neagră, acea *"magistrală a socialismului biruitor"* cântată de (recuperaţii) mari creatori, ca G. Bogza, E. Jebeleanu, P. Dumitriu, S. Brucan et. comp. De unde atâta decenţă, pudoare, *"feciorelnică"* discreţie? Din aceea că, pe nevé, lucrările începute cu robi după 25 Mai 1949 au fost brusc întrerupte în Iulie '53. Mda, ele s'au reluat în anul 1976, încheiate fiind complet în luna Mai 1984. Însă asta e altă mâncare de peşte... Canalul fu un eşec economic, totuşi din punct de vedere al politicii represive duse de regimul comunist, el a fost un succes. Pentrucă aici şi-au găsit sfârşitul zeci de mii de oameni, obligaţi la o muncă şi la nişte condiţii de viaţă de exterminare. Cel mai mare lagăr de concentrare din istoria României lăsa în urmă un imens cimitir fără cruci. Dar despre toate acestea, gazetele nu suflau un cuvânt. Şi chiar dacă ar fi dorit-o, nu puteau să o facă din pricina controlului partinic total.

• *Secondo:* încheierea războiului din Coreea (o criză majoră a războiului rece), început la 25 Iunie 1950 o dată cu invadarea Sudului ţării de către trupele comuniste Nord-coreene. Armistiţiul dela Panmunjon, din 27 Iulie 1953, avea parte de o largă mediatizare propagandistică în coloanele *"Scânteii"* şi ale acolitelor ei. Intervenţia americană în războiul coreean a complicat mult lucrurile, peste ceea ce se aşteptau forţele agresoare. Deşi presa reperistă anunţa numai victorii ale trupelor din Nord, conflictul militar se termina printr'un armistiţiu ce prevedea revenirea la situaţia antebelică... Oricum, încheierea acestui armistiţiu poate fi considerată ca un prim semn al *"politicii de destindere"* a Uniunii Sovietice în planul relaţiilor internaţionale după moartea lui Stalin. Să consemnăm, ca o paranteză, că această politică a continuat şi în anii următori, la 15 Mai 1955 fiind semnat *"Tratatul de stat cu Austria"*, prin care trupele sovietice se angajau să părăsească teritoriul acestei ţări, în schimbul neutralităţii ei. Fapt prezentat *in extenso* de jurnalele oficiale ale vremii. Ceea ce *"uita"*, în mod deliberat, presa aservită dictaturii proletariatului era că războiul din Coreea fusese declanşat de Nordul comunist, cu aprobare stalinistă. Prin urmare, distrugerile de bunuri materiale şi de vieţi omeneşti de care se făcea atâta caz (v. poeziile *"Pe un mormânt coreean"*, de Veronica Porumbacu, *"Fântâna din Coreea"*, de Eugen Jebeleanu) îi aparţineau. Însă aceste lucruri constituiau atunci un secret pentru majoritatea covârşitoare a opiniei publice, doar câţiva iniţiaţi având accesul la adevăr.

• *Tertio:* între 25 Iulie şi 14 August au loc la Bucureşti *"Congresul al III-lea"* şi *"Festivalul mondial al IV-lea al tineretului şi studenţilor"*, de sorginte comunistă, desfăşurat sub ademenitoarea lozincă *"Pace şi prietenie"*. În *"Comitetul internaţional de pregătire"* au intrat floarea de borş a nomenklaturii bolşevice, între care se numără, din R.P.R., M. Sadoveanu, Paul Cornea, P. Constantinescu-Iaşi, I. Nistor ş. cl. În spatele lor *"lucrau de zor"* însă gealaţii virginei Securităţi, mobilizaţi de alarma de gradul zero. Te pui cu atâta juneţe poposită de pe cele patru puncte cardinale ale lumii! Se desfăşurară, scriu cotidienele, numeroase concursuri şi manifestări culturale şi sportive, se organizară întâlniri între tineri de diferite profesiuni, avură loc dezbateri în problemele *"majore"* care frământau pe juniorii roşii. Se putea să lipsească tocmai *"braţul lung"* al poliţiei politice? Greu de precizat câţi Români au fost arestaţi atunci pentru *"contacte dubioase cu străini"*. În tot cazul, *"recolta"* organelor represive fu *"bogată"*. Nici de faptul acesta ziarele nu scriu o silabă! De altfel, dacă Securitatea n'ar fi fost şi-acolo, nimic n'ar fi fost. Publiciştii claxonişti care-şi închipuiau că nu e greu morcovului să facă fragi, se ghidau probabil după o doftoricească butadă, anume că o coloană vertebrală prea dreaptă înseamnă boală în medicină...

MÂNUITORUL DE CUVINTE

Cartea remarcabilului jurnalist Ilie Mihalcea (*"Nevoia de neuitare"* - Ed. Jurnalul literar, Bucureşti 2002) este un eveniment literar pentru Românii de pretutindeni.

Nu pentrucă Domnul Mihalcea este unul dintre puţinii profesionişti oneşti ai condeiului. Mai sunt şi alţii, deşi lista nu este copleşitoare astăzi. Nu pentrucă ar fi talentat, întrucât nu talentul ne lipseşte nouă, Românilor. Şi nici pentrucă am avut onoarea să-l cunosc şi apreciez personal pe acest om pentru care am o deosebită stimă, căci am mai cunoscut şi alţi mânuitori ai condeiului. Şi nu deoarece, în final, îi împărtăşesc multe opinii, căci opiniile mele au mai coincis uneori şi cu ale altora.

Dar niciodată, fără a avea pretenţia de a deţine monopolul adevărului, nu am găsit în articolele Domniei-sale vreo notă falşă sau forţată a realităţii. Profesionismul D-lui Mihalcea reiese cu claritate din modul în care îşi ghidează interlocutorii în discuţiile purtate pe marginea subiectelor abordate.

Ilie Mihalcea nu susţine sau cauţionează niciodată opinii pe care nu le împărtăşeşte şi aceasta reiese cu claritate din carte. Dânsul nu este un jurnalist *"imparţial"*, ca tot Românul, şi cu steaua şi cu Crucea. Categoric, nu. Şi nimeni n'ar putea pretinde contrariul, căci cartea sa stă mărturie.

O recomand călduros cititorului român în căutarea neuitării. Este cartea unui jurnalist cinstit, care are curajul opiniilor sale şi-şi alege cu grijă interlocutorii ale căror păreri îl interesează. Cronicar al Exilului românesc, dar şi al Ţării, Ilie Mihalcea ne învaţă să nu uităm nimic din ce merită să fie reţinut, întru păstrarea adevărului. Interlocutorii săi sunt celebri sau mai puţin celebri, dar nu renumele lor este semnificativ şi nici căutat cu predilecţie, ci ideile pe care aceştia le susţin şi dezvoltă, spre delectarea şi interesul cititorului.

Nevoia de neuitare devine datorie şi Domnul Mihalcea îşi cunoaşte datoria. Despre el şi cartea sa au scris şi vor mai scrie persoane mult mai competente decât mine. La toţi însă am remarcat acelaşi entuziasm şi aceeaşi căldură faţă de acest cronicar al timpurilor moderne. Îi urez mult succes în continuare şi-aştept cu nerăbdare apariţia volumului cu superbele-i versuri, altă faţetă a talentului acestui pasionat şi neobosit mânuitor de cuvinte.

Radu NEGRESCU-SUŢU

Articol publicat a doua oară datorită unor greşeli tipografice din numărul trecut

PROCESUL COMUNISMULUI

Prof. Nicolae RĂGAN

Procesul comunismului nu se reduce la acel proces clasic cu tentă de baroc, aşa cum a avut loc la Nüremberg, când la intrarea completului de judecată, generalii naziştii mai aveau încă disciplina de a se ridica în picioare. Comunismul mondial are nevoie de un proces îndelungat, complex şi curtremurător la superlativ, pentru a spulbera mitul jefuit dela creştinism al eternei înfrăţiri convertite în *"întovărăşiri"* şi ipocrite egalităţi. E un proces universal, în care destrămarea celei mai abjecte ideologii se va consuma pe fundalul iadului. În zadar ideologii comunişti (câţi mai există azi) se străduiesc să devină jertfe. Ei sunt închinaţi pe altarul satanei. Spirite curajoase, umaniştii de frunte ai veacului, lucrează cu acribie de multă vreme la pulverizarea stafiei comuniste prin demonstraţii, acuzaţii şi mărturii de neimaginat. Nu vă aşteptaţi la un proces momentan şi spectaculos. E un proces kafchian, adică un proces al vieţii, în care abominabilul, agresiunea conştiinţelor, răul, urâtul, trebue pulverizate definitiv în neant. Nu se poate şti dacă totul va fi eradicat în secolul nostru, dar în orice caz, va fi condamnat la stâlpul infamiei.

Marile conştiinţe au început implicarea în procesul comunismului şi acesta se desfăşoară la intensitatea cea mai înaltă în care demascarea şi biruinţa sunt definitive. Cărţi mărturii precum *"Drumul Damascului"* al Doinei Jela (Ed. Humanitas), *"Mitologia ştiinţifică a comunismului"* de Lucian Boia, de asemenea *"Sărută mâna pe care n'o poţi muşca"* de Eduard Behr (BBC) dar mai ales *"L'église persécutée"* al inconfundabilului stilist şi om de spirit Sergiu Grossu sunt magistrale mărturii şi pledoarii împotriva contagioasei maladii - comunismul. Justiţiar al lui Dumnezeu, Sergiu Grossu, a demascat comunismul cu fulminantă forţă de convingere şi prin *"Copiii Gulagului"*, *"L'evangile de l'exil"*, *"Vania Moissief"* şi altele şi altele...

Diminuându-se memoria colectivă e posibil ca unii mai tineri să se mire şi să se întrebe dacă... *"aşa a fost"*...

Am în faţă câteva documente zguduitoare: Anexa III strict secret, dosarul securităţii 20757 arhiva Consiliului Securităţii Statului care vorbeşte de schingiuirile dela colonia Cap Midia, declaraţiile din 5 şi 10 Decembrie 1955 ale medicilor deţinuţi date în faţa Procuraturii Militare (vol.II, filele 17-20 şi 34-37) Dar şi altele, unele mai tulburătoare decât altele.

Cei care adună acum mărturii şi probe pe măsură ce arhivele sistemului se deschid, nu sunt reprezentanţii Justiţiei, ci ai ştiinţei şi conştiinţei morale, scriitori, istorici, oameni religioşi, politologi. Adevărul trebue ştiut, pentru ca istoria să nu se mai repete.

Dr. Gina Caminschi
-Dental Surgeon-
918 Dundas Street East, Suite 208, Mississauga, Ontario, L4Y 4H9
TOMKEN Rd. / DUNDAS Str. East
Tel : 905-804-8182

V'AŢI PLĂTIT ABONAMENTUL LA CUVÂNTUL ROMÂNESC ?

TRATATUL PUTIN - ILIESCU:
două capcane pentru România

Urmare din pag. 1

cu bătaie politică (pe care Uniunea Europeană şi România riscă să o încaseze): *"În timp ce Europa dormea - iar America lupta în Irak - Kremlinul a făcut un pas major spre monopolizarea tranzitului resurselor energetice caspice, impovărând, astfel, în plus, dependenţa Europei de importurile energetice din Rusia (şi, în acelaşi timp, reducând speranţele pentru dezvoltarea viitoare a Afganistanului). Acest pas va însemna cumularea imenselor depozite turkmene de gaz natural cu cele ale Rusiei, într'un unic bazin de export sub control rusesc"*. Astfel, pe 11 Aprilie (la două zile după eliberarea Bagdadului), Preşedintele Putin semna, la Kremlin, cu dictatorul Saparmuat Niazov al Turkmenistanului - a treia dintre ţările deţinătoare de resurse de gaz - un set de acorduri de natură să asigure controlul permanent al Rusiei asupra resurselor şi exporturilor turkmene de gaz natural. Turkmenistanul urmează să livreze Rusiei 2.000 de miliarde de metri cubi de gaz, pe o perioadă de 25 de ani. Conform acordurilor, Rusia va plăti mia de metri cubi cu 44 USD, în perioada 2004-2006, preţ ridicol, având în vedere că doar jumătate va fi *cash*, restul de 22 USD/1.000 m3 fiind acoperit în bunuri ruseşti neadmise pe piaţa liberă. În contrast, Gazprom - firma contractoare - vinde gazul în ţările europene la preţuri cuprinse între 90 şi 120 USD pe mia de metri cubi, integral în bani gheaţă!

Simpaticul Putin a avut cinismul să declare, la ceremonia semnării acordului menţionat, că, în acest fel, Rusia va onora în mod sigur parteneriatul energetic cu Uniunea Europeană! Cu alte cuvinte, Rusia cumpără pe nimic gaz natural, îşi acoperă ieftin necesităţile interne şi exportă de trei-patru ori mai scump în ţările UE, aşteptând, în plus, ca Uniunea Europeană să subvenţioneze atât învechita reţea de conducte de tranzit a Gazprom, cât şi însuşi giganticul sector energetic nereformat al Rusiei! Vladimir Socor explica: *"Cu mai bine de un an în urmă, Dl. Putin a făcut apel să se creeze un cartel al ţărilor exportatoare de gaze naturale, alcătuit din Rusia şi trei foste ţări sovietice din Asia centrală, cu precădere Turkmenistan. Ca o <OPEC pentru gaz natural>, ideea de bază este să transforme Rusia în unic traseu al gazului natural din Asia centrală către Europa, omorând planul alternativ vizând o conductă occidentală cu Turkmenistan. Acel proiect susţinut de SUA şi Marea Britanie avea în vedere o conductă trans-caspică pentru transportul gazului turkmen spre Vest, via Caucazul de Sud şi Turcia, şi prin Balcani, pe cel mai scurt traseu posibil către pieţele europene"*. Proiectul a fost năruit prin pretenţiile financiare şi grandomania Preşedintelui Niazov, alimentate cu abilitate de Moscova, moment în care Rusia a intrat pe fir şi n'a putut fi refuzată de dictatorul izolat.

Rafinat expert în jocurile inteligenţei kaghebiste/fesebiste, Vladimir Putin joacă tare. El ţinteşte în acest fel, simultan, mai multe obiective: economice, politice şi geostrategice. Principalul este acela de a sabota interesele americane privind dezvoltarea Afganistanului, reducând dramatic resursele energetice disponibile din Turkmenistan, pe care SUA şi Preşedintele Hamid Karzai mizează pentru exporturi la preţuri atractive în Afganistan şi în Pakistan, dând Turkmenistanului deschidere la Oceanul Indian şi asigurând un puternic instrument de dezvoltare naţională a Afganistanului, prin proiectul conductei trans-afgane. Putin nu ezită să submineze acest proiect american de dezvoltare, preşedintele rus rămânând insensibil la obligaţia morală de a ajuta refacerea Afganistanului după ce ocupaţia sovietică şi consecinţele ei l-au înapoiat cu sute de ani. Şi totuşi, nimeni nu protestează, nimeni nu acuză Rusia de cinism, toate rezervele de resentiment fiind păstrate pentru America! Unii nu se trezesc nici în faţa proiectului alternativ prin care strategii ruşi urmăresc să favorizeze furnizarea de gaz natural din Iran către Afganistan, din nou, cu miză dublă: să deturneze gazul iranian dinspre pieţele europene spre Rusia şi să ajute Iranul să-şi crească influenţa în Afganistan, în detrimentul Vestului. Având în vedere şi declaraţia lui Putin că el nu prejudiciază interesele comerciale ale Rusiei angajate în construcţia centralei nucleare dela Bushehr, preferând să prejudicieze interesele comunităţii internaţionale privind descurajarea nuclearã a Iranului, e clar cu cine avem de-a face şi în ce joc periculos riscă să bage din nou Romania al ei - încă - multiplu preşedinte. Întrebat ce părere are despre faptul că preşedintele Rusiei este un ex-kaghebist, fost şef al FSB (fostul KBG), Domnul Iliescu a zis că îl *"lasă rece această chestiune"*. După care a adăugat, la cald, că şi Bush-tatăl a fost şeful CIA! Ce te faci că iarna (siberiană) nu-i ca vara (americană)! Strategia Rusiei constituie, de regulă, o sumă de contra-proiecte, menite să distrugă sau să deturneze proiecte americane, europene şi, mai ales, euro-americane, fondate pe interese generoase şi să le substituie în scop personal. Tactica predilectă a Rusiei o constituie speculareа generozităţii democratice a Vestului, pe care o consideră, din start, prostie profitabilă. Şi profită de ea.

Expertul Vladimir Socor face o nouă dezvăluire: *"Urmând aceeaşi strategie care a mers bine în privinţa gazului natural, Preşedintele Vladimir Putin a asigurat, în acelaşi timp, un monopol rusesc virtual asupra tranzitului petrolului caspic către ţările occidentale consumatoare. Această tendinţă joacă o farsă politicii occidentale a "conductelor multiple" (politica iniţiată de Administraţia Clinton, în acord cu Uniunea Europeană, pentru menajarea susceptibilităţilor Rusiei, opusă categoric proiectului unei conducte trans-caspice care să lege Kazahstanul de Occident, ocolind Rusia, n.n.). Dacă monopolizarea nu e inversată, ne putem aştepta la implicaţii economice şi politice adverse pentru ţările consumatoare şi producătoare. Soluţia stă nu numai în construirea conductelor occidentale de mult proiectate cu pornire din Azerbaidjan, ci şi - cel puţin la fel de important - în asigurarea unei mari părţi a petrolului din Kazahstan pentru tranzitul occidental"*. Aşa cum arată analistul Socor, strategia Putin vizează cumularea cât mai substanţială cu putinţă a rezervelor ruseşti de petrol cu cele caspice, într'un singur bazin pentru export, sub controlul Rusiei. *"Dacă va reuşi, acest plan va avea ca rezultat profituri ruseşti nemeritate, de tip rentier, obţinute din tranzitarea şi/sau reexportarea petrolului caspic. Ceea ce va da,* totodată, Rusiei, un avantaj economic substanţial, *potenţial convertibil în avantaj politic, asupra ţărilor europene consumatoare şi o predominanţă politică reînnoită asupra ţării producătoare"*. De aceea, analistul avertizează Vestul să nu se lanseze în investiţii - extrem de costisitoare vizând construirea de conducte în Rusia pentru petrolul caspic, întrucât acest fapt nu doar că ar produce Vestului pagube economice pe termen mediu şi lung, dar n'ar fi altceva decât o recompensă occidentală acordată Rusiei pentru opoziţia ei la proiectul trans-caspic privind accesul direct al Occidentului la petrolul caspic. Cu alte cuvinte, Vestul ar recompensa Rusia pentru beţele pe care i le pune în roate, tendinţă cu atât mai evidentă cu cât unii dintre oficialii europeni afirmă că tranzitarea rusească a petrolului caspic *"este inclusă în dialogul UE-Rusia privind energia"*, fiind înclinaţi să încredinţeze Rusiei pe termen nedefinit acest domeniu!

Soluţia recomandată de Vladimir Socor e logică: *"Uniunea Europeană ar trebui, în loc de aceasta, să-şi unească forţele cu guvernul Statelor Unite în promovarea unei conducte trans-caspice spre Vest, una care să conecteze Kashagan şi celelalte câmpuri petroliere din Kazahstan, la proiectatul coridor energetic Baku (Azerbaidjan) - Tbilisi (Georgia) - Ceyhan (Turcia). Susţinut de Washington şi aplicat de British Petroleum, acest proiect este conceput pentru livrarea de petrol şi gaz caspic, mai ales din Azerbaidjan în faza iniţială, pe ruta cea mai directă către ţările europene consumatoare. Conectarea Kazahstanului la acel coridor la Baku, prin conducta transcaspică, ar fi soluţia optimă din punct de vedere economic, politic şi strategic. Washingtonul, companiile americane şi europene private şi cu certitudine UE - ca principala consumatoare de perspectivă - trebue să concretizeze urgent acest proiect şi să-l promoveze la cele mai înalte nivele politice"*.

Cordon ombilical şi privatizare toxică

Deosebit de grav pentru noi ar fi ca planurile Rusiei de anexare asiatică a Europei prin dependenţa petrolieră şi de gaz natural să fie puse în aplicare cu începere din România, şi prin intermediul României, perspectivă care se prefigurează, având în vedere elanul nestăpânit al Preşedintelui Iliescu dela Moscova privind angajarea unor relaţii economice în acest sens. Chiar în cazul iluzoriu în care asemenea relaţii ar aduce beneficii materiale României, acordurile respective tot n'ar trebui sub nici o formă încheiate, pentrucă ipoteticul câştig ar fi cel mult pe termen scurt, dar cu consecinţe nefaste din punct de vedere politic, economic şi al securităţii naţionale pe termen lung.

Articolele 6 şi 7 din Tratat prevăd angajarea unor relaţii economice profunde între Rusia şi România, ele referindu-se mai ales la sectorul energetic, petrolier şi al utilităţilor, precum şi la investiţiile ruseşti de capital. Calea cea mai sigură de ocupaţie economică a unei ţări foste comuniste o constituie pentru Rusia implicarea în privatizarea utilităţilor, a bazei energetice, dublată de conectarea ombilicală printr'un gazoduct care să elimine posibilitatea importurilor alternative de gaz natural. TOATE ţările foste comuniste au refuzat această perspectivă, manifestând o firească reticenţă faţă de intenţiile Rusiei. Numai România s'a năpustit să-şi clameze dependenţa economică, prin vocea nostalgică a primului hidro-energetician al ţării (care s'a întâlnit, recent, cu foşti colegi de institut moscovit, depănând amintiri de tinereţe roşie).

Rusia nu ezită să profite de setea deja cronică (deşertică) a (economiei) României de capital, de investiţii străine. Fără capital extern nu avem cum să devenim efectiv o economie de piaţă funcţională, statut fără de care obiectivul UE-2007 este irealizabil. Una din condiţiiile esenţiale este privatizarea sectorului energetic, pe care Preşedintele Iliescu s'a angajat să o faciliteze Rusiei. De asemenea, în 4 Iulie, la Moscova, în cadrul întâlnirii cu reprezentanţii Gazprom şi ai altor companii ruse din domeniul transportului gazelor, Domnul Iliescu a avansat ideea constituirii unor firme mixte româno-ruse care să transporte gaze naturale din Rusia în România şi, mai mult, a abordat problema tranzitării gazelor naturale ruseşti prin România, spre centrul Europei şi spre Occident - cu alte cuvinte, România ar deveni instrumentul strategiei Rusiei de anexare asiatică a Uniunii Europene, expusă de expertul Vladimir Socor!

Dacă am accepta o asemenea perspectivă şi dacă, totodată, privatizarea utilităţilor - a sectorului energetic şi petrolier ar fi dată pe mâna Ruşilor, România ar deveni nu o economie de piaţă funcţională, ci o economie de piaţă a Rusiei, injectată nu cu capital extern sănătos, ci cu investiţii toxice ale unor capitaluri cel puţin dubioase, dacă nu chiar de tîp mafiot, aşa cum este, de regulă, caracterizată oligarhia rusă în analizele experţilor occidentali. Este o iluzie să ne închipuim că, acceptând colonizarea economică a României de către Rusia ne-am echilibra deficitul comercial, de peste 1 miliard USD, provenit tocmai din importul de gaz natural, în condiţiile exportului precar pe piaţa rusă. Cum importul de gaz dinspre Rusia s'ar permanentiza, acest fapt ar duce la menţinerea sau chiar la sporirea deficitului comercial, pentrucă accesul ipotetic al bunurilor româneşti pe piaţa rusească n'ar putea nici pe departe micşora deficitul. România n'ar câştiga nimic altceva decât ocupaţie economică, visul Rusiei în partea de Europa pierdută politic. Şi pe care ar putea-o recupera doar prin mijloace economice. Nu putem accepta ca România să devină capul de pod al unei asemenea strategii. De altfel, am fi singura ţară fostă comunistă dispusă să accepte aşa ceva. Pentru a ne degaja de perspectiva unei dependenţe economice de Rusia, este nevoie de măsuri rapide şi energetice privind: găsirea sursei alternative pentru importul de gaz natural (15%, restul de 85% fiind asigurat de producţia internă) şi, nu în ultimul rând, intensificarea privilegiată a relaţiilor economice şi comerciale cu Statele Unite şi Regatul Unit, valorificând statutul de economie de piaţă pe care SUA ni l-au acordat în 10 Martie, semnal pozitiv pentru investiţiile occidentale directe.

Referitor la sursa alternativă pentru importul de gaz natural, cea mai directă poate fi Norvegia. Relaţiile excepţionale cu această ţară în plan politic şi militar (Norvegia şi România activează în acelaşi sector de apărare în Irak) au fost reafirmate de curând, în 7 Iulie, la întâlnirea ministrului român de Externe, Mircea Geoană, cu ministrul norvegian al Apărării, Kristin Krohn Devold. Aceste relaţii pot fi extinse în plan economic, printr'o activitate diplomatică de natură să convingă UE să faciliteze investiţiile pentru construirea unui gazoduct strategic, Nord-Sud, care să asigure importurile de gaz natural ale ţărilor din Europa centrală. Cheia relansării economice a României o constituie valorificarea la maximum a relaţiilor politice cu America şi Occidentul. Rolul guvernului este esenţial în acest sens, iar MAE are datoria unui *lobby* sistematic pentru a convinge marile companii americane, britanice, occidentale să se implice masiv în privatizarea din România, mai ales în sectorul energetic, petrolier şi al infrastructurii, iar guvernul trebue să le acorde toate facilităţile necesare, având în vedere faptul că sunt necesare investiţii foarte mari şi neprofitabile pe termen scurt şi chiar mediu pentru investitorii americani şi occidentali. Este nevoie, de aceea, de mari companii (ca Exxon, Halliburton, BP, Bechtel etc.) cu profituri gigantice pe alte pieţe, pentru a-şi putea permite investiţii în pierdere în România, dar cu perspectiva amortizării profitabile. Perspectiva nu poate fi dată decât de GARANŢII POLITICE FERME. Şi cele mai ferme garanţii ni le-a dat Administraţia George W. Bush. În 27 Februarie a vizitat Bucureştiul secretarul american al Comerţului, Don Evans, aducând mesajul preşedintelui SUA privind consolidarea relaţiilor comerciale şi economice bilaterale, mai ales în domeniile IT, energie, transporturi, telecomunicaţii, agricultură. Cu acea ocazie, Premierul Adrian Năstase (chiar în ziua în care Preşedintele Iliescu l-a considerat *"cam obosit"*) i-a înmânat ministrului american un memorandum de colaborare, cu propunerea constituirii unui fond american de investiţii, propunere pentru a cărei concretizare rapidă guvernul român trebue să acţioneze cu toate forţele. Cum Don Evans este un vechi colaborator texan al Preşedintelui George W. Bush - în 25 de ani, ei colaborând intens inclusiv în domeniul energetic, în care amândoi sunt specialişti - şi cum Vicepreşedintele Dick Cheney este, la rându-i, un expert în probleme petroliere, dacă ne cunoaştem interesul - aşa cum Polonezii ştiu să-şi cunoască interesul - putem beneficia de un semnal politic dela cel mai înalt nivel mondial pentru investiţii anglo-americane, în general, occidentale, în România şi să asigurăm astfel mari privatizări de succes pentru PETROM, utilităţi, sectorul energetic, infrastructură.

Din păcate, însă, n'am învăţat încă să ne cunoaştem interesele până la capăt şi să le urmărim cu tenacitate. Suntem încă tributari vechii mentalităţi a lucrului făcut pe jumătate şi avem, încă vie tentaţia duplicităţii perdante (care ne-a aruncat în sfera de influenţă sovietică după ultimul război mondial). Semnificativ, în vreme ce Premierul Adrian Năstase sărbătorea Ziua Americii alături de ambasadorul Michael Guest şi declara că România doreşte investiţii ruseşti şi implicarea SUA în privatizare, Preşedintele Ion Iliescu semna, la Moscova, Tratatul cu Vladimir Putin şi declara că România doreşte investiţii ruseşti şi implicarea Rusiei în privatizare. După care ministrul Agriculturii, Ilie

Continuare în pag. 10

TRATATUL PUTIN - ILIESCU:
două capcane pentru România

Urmare din pag. 9

Sârbu, s'a grăbit să contracteze importuri de grâu din Rusia - care era înainte o piaţă pentru grâul românesc! Poate ca să mai crească deficitul comercial! Dinozauriada din PSD riscă să prejudicieze grav interesele României, tinzând să o deturneze de pe traiectoria euro-atlantică. Fereastra de oportunitate excepţională pentru capital american şi occidental ni se poate închide în nas cât ai zice: Ilici! Ar fi lamentabil ca ofensiva dinozaurilor să facă ţăndări perspectivele fără precedent ale României, întorcând-o spre Răsăritul pătimirii noastre. Cum puterea executivă o deţine, totuşi, nu preşedintele ţării, ci primul ministru, conform Constituţiei, este nu doar de dorit, ci chiar imperativ ca Premierul Adrian Năstase să dea dovadă de maxim curaj şi responsabilitate, determinând, o dată pentru totdeauna şi în plan ECONOMIC, orientarea transatlantică pentru România. Statutul de economie de piaţă funcţională ne va fi garantat numai prin investiţii sigure, puternice, de perspectivă. Nu cu Gazprom, colos cu picioare de lut sau cu companii răsăritene de tip mafiot, ci cu mari companii americane şi occidentale vom reuşi să relansăm strategic economia României. Am optat pentru America şi Occident, trebue să mergem consecvent pe calea transatlantică, inclusiv în planul politicii economice. Tratatul Putin-Iliescu, însă, vizează chiar o reorientare politică şi de apărare a României, nu doar economică!

II. CAPCANA POLITICĂ

Dinozaurii contraatacă

După cum se prezintă Tratatul, contribuţia guvernului român la redactarea lui apare ca neglijabilă, el purtând amprenta puternică a intereselor ruseşti şi nota aprobatoare a administraţiei prezidenţiale din România. Ar fi ciudat ca un diplomat cu experienţa americană a celei mai mari democraţii a lumii să fi putut cădea de acord asupra introducerii în Tratat a unor articole care contravin intereselor României şi constituie cel puţin gafe diplomatice. Semnificativ, ministrul de Externe, Mircea Geoană, a părut că se delimitează, diplomatic, de conţinutul Tratatului Rusia-România, sugerând că rolul lui s'a redus la semnarea împreună cu omologul Igor Ivanov a unei Declaraţii menite să ţină locul promisei anexe privind denunţarea Pactului Ribbentrop-Molotov şi recuperarea Tezaurului românesc sechestrat în Rusia. De altfel, în Declaraţia miniştrilor de Externe nu se face nici cea mai vagă referire la restituirea Tezaurului. Se afirmă doar că se va constitui o comisie mixtă care *"să se ocupe de studierea problemelor izvorîte din istoria relaţiilor bilaterale, inclusiv problema Tezaurului românesc"*, deci apă de ploaie. În Declaraţie se condamnă deopotrivă Pactul Ribbentrop-Molotov şi participarea României la războiu alături de Germania, fără să se menţioneze că intrarea ţării noastre în războiu a fost determinată de ocupaţia sovietică a Basarabiei, provincie română. Contenciosul istoric este, deci, expediat în câteva rânduri şi acelea fără valoare juridică. Deşi, aşa cum spunea chiar preşedintele rus, *"cel mai rău lucru pe care putem să-l facem este să uităm trecutul"*, am putea admite să treacă dela noi, Românii, şi acest pahar amar, dat fiind orizontul transatlantic al ţării noastre, de natură să ne scoată din inerţia consecinţelor unui trecut atât de dureros. Problema gravă pe care o ridică, însă, acest tratat este tocmai viitorul. Tratatul este încheiat pe 10 ani, cu perspectiva prelungirii automate, din 5 în 5 ani, dacă nici una din părţi nu se pronunţă pentru schimbarea lui, cel puţin cu un an înainte de expirarea termenului! În această perspectivă, faptul că textul proiectului de tratat a rămas o necunoscută pentru clasa politică şi opinia publică românească până la parafarea lui este cu atât mai inadmisibil. Pentrucă majoritatea articolelor din acest Tratat contravin intereselor euro-atlantice ale României şi mai ales intereselor de consolidare a relaţiilor privilegiate cu Statele Unite ale Americii. Se poate invoca, în replică, Articolul 18, care prevede că *"Prezentul Tratat nu aduce atingere drepturilor şi obligaţiilor Părţilor Contractante decurgând din alte tratate internaţionale la care ele sunt părţi"*. Ce rost a mai avut, în acest caz, şiragul de articole (mai ales articolul 2) - nepreţuite pentru Rusia şi jenante pentru România - în care se face aluzie clară la intervenţia în Irak a coaliţiei conduse de SUA şi din care România face parte, intervenţie condamnată implicit, din moment ce se prevede explicit angajamentul ambelor părţi privind *"necesitatea rezolvării tuturor problemelor internaţionale prin mijloace paşnice"*?! Este un afront nu doar la adresa Americii, prin dezavuarea bilaterală a strategiei Administraţiei George W. Bush, în expresia războiului preventiv pentru pace durabilă. Este chiar un afront la adresa bunului simţ, din moment ce se pune întrebarea elementară: cum se poate rezolva prin mijloace paşnice principala problemă internaţională a vremii, terorismul, dublat de ofensiva nucleară şi dotarea cu arme de distrugere în masă a statelor totalitare?! De altfel, Coreea de Nord n'a ezitat să se laude public cu posesia unui arsenal nuclear şi să ameninţe că va ataca SUA, iar Iranul s'a lăudat la fel de oficial cu racheta balistică Shabad-3, racheta sol-sol, cu rază lungă de acţiune, construită după prototipul rachetei Nord-coreene Nodong-1 şi îmbunătăţită cu tehnologie rusească, Teheranul anunţând capacitatea lansării ei asupra Israelului! Ce rost are, cu privire la relaţiile de securitate, echivocul din Articolul 3 al Tratatului, articol atât de lăudat ca *"o victorie a diplomaţiei noastre"* pentrucă ar afirma *"dreptul inerent"* al României să facă parte din NATO - aceasta după Praga şi după ce Senatul SUA şi mai multe parlamente ale altor ţări membre, printre care Danemarca şi Germania, au votat extinderea? Nici n'am apucat să parcurgem momentul mult-aşteptat, Istanbul-2004, care va marca integrarea ca membru cu drepturi depline a României în Alianţa Nord-Atlantică, că ne-am şi grăbit, prin înflăcăratul nostru Preşedinte Ion Iliescu zis Ilici, să trecem în Tratatul cu Rusia posibilitatea retragerii din Tratatul Nord-Atlantic!!! Iată cum sună Articolul 3: *"Părţile Contractante recunosc caracterul atotcuprinzător şi indivizibilitatea securităţii şi legătura indisolubilă dintre securitatea fiecăreia şi securitatea tuturor statelor participante la Organizaţia pentru Securitate şi Cooperare în Europa şi reafirmă dreptul inerent al fiecăreia de a fi liberă să îşi aleagă sau să îşi schimbe aranjamentele de securitate, inclusiv tratatele de alianţă pe măsura evoluţiilor lor. Ele nu îşi vor întări securitatea pe seama securităţii altor state"*. Sublinierile ne aparţin. Este aberant ca într'un tratat bilateral să se treacă posibilitatea retragerii dintr'un tratat internaţional. Iar NATO e nu *"un aranjament"*, ci *UN ANGAJAMENT* de securitate. Articolul 3 din Tratatul României cu Rusia contravine Articolului 5 din Tratatul dela Washington, al solidarităţii *NECONDIŢIONATE* a aliaţilor - *"toţi pentru unul"* - în cazul atacării unui stat aliat. Şi ce-am putea înţelege din Articolul 3? Că Tratatul cu Rusia dă dreptul României să se retragă din NATO, pentru *"aranjamentul"* alternativ al unei *"securităţi"* colective de tip CSI?! Precizarea cu dreptul schimbării *"aranjamentelor de securitate"*, inclusiv a *"tratatelor de alianţă"* e ca nuca'n perete pentru România. La fel de nepotrivit este şi Articolul 2 al Tratatului cu Rusia care, ca şi Articolul 3, contravine Tratatului Nord-Atlantic (Articolele 4 şi 5). Reproducem integral Articolul 2 al Tratatului Putin-Iliescu: *"Părţile Contractante reafirmă inadmisibilitatea folosirii forţei sau ameninţării cu forţa împotriva integrităţii teritoriale sau a independenţei politice a oricărui stat sau în orice alt mod incompatibil cu scopurile şi principiile Organizaţiei Naţiunilor Unite, precum şi necesitatea soluţionării tuturor problemelor internaţionale prin mijloace paşnice.*

În cazul apariţiei unor diferende sau a unor situaţii care pot ameninţa sau ameninţă pacea sau securitatea internaţională sau aduc atingerea securităţii uneia sau ambelor Părţi Contractante, ele procedează la schimburi de păreri în scopul găsirii unor mijloace adecvate de reglementare paşnică a diferendelor sau a situaţiilor ivite, în conformitate cu Carta Organizaţiei Naţiunilor Unite şi cu documentele Organizaţiei pentru Securitate şi Cooperare în Europa. Dacă una dintre Părţile Contractante va face obiectul unui act de agresiune armată sau se va găsi în pericol de agresiune din partea unui stat terţ sau a unor state terţe, aceasta poate să ceară celeilalte Părţi Contractante să aibă loc consultări în această problemă pentru a favoriza soluţionarea conflictului conform Cartei Organizaţiei Naţiunilor Unite şi documentelor Organizaţiei pentru Securitate şi Cooperare în Europa". Sublinierile ne aparţin.

Poate că unii dintre diplomaţii noştri vor spune că nu e decât o umplutură menită să consoleze vanităţile rănite ale Rusiei rămase fără sateliţi politici semnificativi, după extinderea NATO dela Marea Neagră la Marea Baltică (şi a puterii americane pe tot globul). E cu atât mai ridicol ca, în lumina sau mai propriu-zis în umbra trecutului să lansăm într'un tratat ipoteze care n'au alt rost decât să panseze rănile unei foste puteri mondiale. Prevederile Articolului 2 din Tratatul cu Rusia sunt cu atât mai penibil-inutile cu cât Articolele 4 şi 5 din Tratatul dela Washington (Nord Atlantic) prevăd în mod clar soluţionarea problemelor de genul celor invocate: consultarea aliaţilor în cazul în care un stat membru NATO îşi simte ameninţată securitatea sau integritatea (Articolul 4) şi solidaritatea imediată şi necondiţionată a aliaţilor în cazul în care un stat aliat este atacat (Articolul 5). Aşa încât, Articolul 2 din Tratatul cu Rusia este fie maculatură, fie prevedere de rezervă în cazul în care - nu-i aşa?! - România s'ar trezi peste noapte că nu-i mai convine *"aranjamentul de securitate"* din alianţa NATO şi ar renunţa la ea: ca s'o schimbe, evident, pentru Moscova!

Parlamentul României nu poate ratifica neamendat un asemenea tratat, fără riscul să lezeze prestigiul, poziţia internaţională şi interesele strategice ale României. Sigur, ar fi de dorit pentru toată lumea ca Rusia să devină, cu adevărat, o nouă Rusie, o democraţie reală, o democraţie parlamentară, necontrolată nici de serviciile secrete, nici de oligarhia economică a fostelor structuri îmbogăţite prin mijloacele deţinute în regimul anterior şi perpetuate ulterior. Ar fi de dorit, de asemenea, ca Rusia să fie o economie de piaţă funcţională reală, nu o economie flancată de crima organizată. Nu avem însă voie să ne luăm dorinţa drept realitate şi nu putem risca să amanetăm viitorul României angajând relaţii politice şi economice contrare propriilor noastre interese.

Mesajul preşedintelui Americii

Pentrucă, referitor la tratatul Putin-Iliescu, s'a tot invocat - fără să fie citat - un paragraf din discursul Preşedintelui SUA, George W. Bush, rostit în 23 Decembrie 2002 la Bucureşti, privind *"podul"* pe care România l-ar putea întinde către Rusia, cred că e momentul să revedem paragraful, cu precizarea că, anterior, liderul american s'a referit la eliberarea apropiată a Irakului de sub tirania lui Saddam Hussein, a spus

Desen: C. VELUDA

apoi că fiecare naţiune liberă este datoare să lupte împotriva pericolului, să-şi asume integral acest rol responsabil, iar, adresându-se Preşedintelui Iliescu, a adăugat că împreună vom apăra libertăţile noastre şi vom acţiona pentru pace durabilă: *"În viitorul păcii pe care îl construim, România va consolida vieţile noastre în alt mod - ca un pod spre o nouă Rusie. Secole la rând, geografia României a fost o sursă de pericol. Acum, puteţi ajuta Alianţa noastră să întindă o mână de colaborare peste Marea Neagră. Rusia n'are deloc a se teme de pe urma extinderii NATO, pentrucă Rusia are nevoie de vecini paşnici, stabili, ca România. Cum i-am spus ieri şi Preşedintelui Putin, o Rusie parte deplină a Europei n'are nevoie de zone-tampon care să o separe de Europa. America şi România sunt prietene ale poporului rus şi aşa este şi Alianţa NATO"*.

Preşedintele american n'a pomenit, deci, nici de cordon ombilical de gaz natural, nici de alcătuirea unui tratat cu Rusia în care România să stipuleze că ar putea renunţa la NATO! În numele Statelor Unite ale Americii, Preşedintele Bush ne-a garantat, sub cerul lui Dumnezeu, securitatea - ceea ce, aşa cum a precizat şi ministrul Apărării, Mircea Ioan Paşcu, într'un recent interviu la televiziunea BBC World News, România aştepta de sute de ani. Şi când liderul american a spus că Rusia are nevoie de vecini ca România şi că între Europa şi Rusia nu mai trebue să existe zone-tampon, referirea clară a fost la R. Moldova, chestiune de care Preşedintele Iliescu s'a spălat pe mâini, negând că ar fi susţinut ceea ce a apărut în *"Nezavisimaia Gazeta"* privitor la o reunificare naturală în viitor.

Ca să înţelegem exact care este reperul României la cel mai înalt nivel în America, semnalăm, în final, faptul că, pe pagina electronică a Casei Albe, ca ilustrare a ţării noastre figurează Statuia Seniorului Corneliu Coposu. Sau *"Crucea Coposu"*, operă a maestrului Mihai Buculei. Din acel trecut răstignit s'a născut viitorul transatlantic al României.

Roxana IORDACHE

COMMON SENSE Automotive Inc.
General Repairs to All Makes & Models

John (Ion) Moran

- Maşini la mâna a doua pe gustul dvs.
- Reparaţii generale la toate modelele
- Certficare tehnică
- Specialişti în aer condiţionat, în partea electrică şi electronică, fuel injection

Tel: 905 545 1331
Toll Free: 1 866 863 5714

Program: Luni-Vineri: 8.30-18.00
Sâmbătă: 8.30-13.00

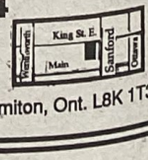

702 King Street East, Hamilton, Ont. L8K 1T3

NE-A PĂRĂSIT PĂRINTELE DR. PETRE POPESCU

Vineri, 6 Iunie 2003, a încetat din viaţă părintele dr. Petre Popescu, preot paroh timp de 52 de ani al Bisericii Ortodoxe Române *"Buna Vestire"* din Montreal şi vicar al Episcopiei Ortodoxe Române din America pentru Eparhia Ortodoxă Română din Europa Occidentală.

Părintele Petre Popescu s'a născut la 17 Mai 1917 în comuna Glodeanu Sărat lângă Buzău, fiu al preotului Alexandru Popescu şi al preotesei Caliopi. A beneficiat de o aleasă pregătire intelectuală. A urmat seminarul teologic de opt ani *"Chesarie Episcopul"* din Buzău şi vestita Facultate de Teologie din Cernăuţi. A absolvit cursurile post-universitare ale seminarului pedagogic din Bucureşti, pregătindu-se pentru cariera de profesor.

În 1941 a fost încorporat în armată. A făcut războiul pe ambele fronturi din 1941 până în 1945, în calitate de ofiţer de stat major. În 1945 pe frontul de Apus, a făcut parte din regimentul care a trecut Tisa şi a stabilit primul cap de pod, când au fost încercuiţi şi luaţi prizonieri.

Din Germania, după desfiinţarea lagărelor de prizonieri, deoarece cunoscuse comunismul în timpul campaniei sovietice, a trecut în Franţa. Aici, la Paris, la Universitatea Sorbona, între 1946 şi 1950 şi-a luat doctoratul cu tema *"La responsabilité morale"*.

La 33 de ani, în 1950, când Canada a deschis larg porţile imigraţiei spre sectorul agricol, Petre Popescu părăseşte Franţa şi porneşte spre Lumea Nouă. Se stabileşte la Hamilton, unde cunoaşte pe tânăra Ana Donison, cu care se căsătoreşte în anul 1951. Imediat după căsătorie, şi-a depus candidatura pentru Biserica Ortodoxă Română Buna Vestire din Montreal. A fost ales şi la 10 Iunie 1951, a fost hirotonit preot. După 52 de ani, ca o tristă coincidenţă, tot în ziua de 10 Iunie, în anul 2003, părintele Petre Popescu a fost înhumat în cimitirul Mont Royal din Montreal. Serviciul religios de înmormântare a fost oficiat de Înalt Preasfinţitul Arhiepiscop Nathaniel al Episcopiei Ortodoxe Române din America, împreună cu un sobor de preoţi.

Părintele Petre Popescu a avut în viaţă un destin pe care a ştiut să-l împlinească şi pentru care a înfruntat cu demnitate multe piedici. Dotat cu o inteligenţă sclipitoare ce-l împingea mereu spre acţiune, tânărul şi mai târziu preotul paroh n'a putut trece pe lângă frământările vieţii fără să se implice, fără să-şi lase amprenta

personală în rezolvarea lor. Ca student, a condus Corul Facultăţii de Teologie din Cernăuţi şi a organizat diferite activităţi şi acţiuni studenţeşti.

În timpul doctoratului la Paris, a fost ales trei ani la rând preşedinte al Asociaţiei studenţilor români din Franţa. În acei ani de convulsii politice, prin personalitatea şi inteligenţa sa a reuşit să-i unească pe studenţi într'o asociaţie puternică, beneficiind astfel toţi de suportul material al guvernului francez, suport pe care l-a administrat împreună cu prof. dr Sorin Sonea, pe atunci secretarul asociaţiei.

În paralel cu activitatea studenţească, din 1947 devine secretarul personal al mitropolitului Visarion Puiu, după sosirea acestuia la Paris. În 1947 face legătura telefonică şi stenografiază convorbirile mitropolitului cu Patriarhul României Nicodim. Ia parte activă la înfiinţarea în 1948 a Episcopiei Ortodoxe Române din Europa Occidentală, de către Mitropolitul Visarion. Din cauza persecuţiilor la care era supusă biserica din România, cu aprobarea prealabilă a Patriarhului Nicodim, episcopia a fost acoperită canonic de mitropolia ortodoxă rusă din afara Rusiei, al cărei secretar a devenit încă dela început.

În timpul studenţiei la Paris, prin cultura şi carisma sa, a reuşit să cunoască şi să se întreţină cu marile personalităţi ale Exilului românesc aflate atunci în capitala Franţei, Emil Cioran, Mircea Eliade, Eugen Ionescu, Constantin Brâncuşi şi generalul Rădescu, fost premier al României, care şi acordă asociaţiei studenţilor un fond de burse.

În 1948, ca delegat al episcopiei, ia parte la consiliul mondial ecumenic al bisericilor creştine ţinut la Amsterdam. Aici îl întâlneşte şi leagă prietenie cu preotul Vasile Haţegan, delegat al episcopiei ortodoxe române din America. În timpul preoţiei la Biserica Ortodoxă Română *"Buna Vestire"* între 1952 şi 1966 predă în paralel cursuri de filosofie şi teologie la Universitatea Laval din Quebec, la Universitatea St. Paul din Hull, Quebec şi mai târziu la Universitatea din Montreal. Aici a reuşit să-şi creeze relaţii apropiate cu cardinalul Leger al Quebecului, cu primarul Montrealului, Jean Drapeau şi cu Pierre Eliot Trudeau, ministrul Justiţiei în guvernul liberal condus de Premierul Pearson care, la recomandarea cardinalului Leger îi încredinţează realizarea unui studiu pentru parlamentul federal.

În 1967, cu ocazia expoziţiei mondiale ţinută la Montreal, a fost numit reprezentantul comitetului de organizare pentru pavilionul creştin. În această calitate, din însărcinarea cardinalului Leger vizitează Vaticanul, unde-l întâlneşte pe Papa Paul al VI-lea şi apoi Patriarhia din Constantinopol pentru a-i transmite Patriarhului Atenagora invitaţia să deschidă expoziţia. Cu această ocazie împărtăşeşte patriarhului a cărui mamă a fost aromâncă situaţia tragică a Bisericilor Ortodoxe din spatele Cortinei de fier. În această perioadă de început pastoral, la Montreal împreună cu alţi cinci preoţi ortodocşi a înfiinţat asociaţia clerului ortodox din Quebec.

Continuare în pag. 14

IN MEMORIAM

Părintele Dr. Petre POPESCU
1917 - 2003

- Cuvânt la înmormântarea tatălui meu -

Eminenţa Voastră, Prea Cucernici părinţi, Onorat primar, dragi prieteni

Cu credinţa în Hristos cel înviat, oferim astăzi un adânc la revedere tatălui nostru, preotul nostru paroh şi vicarul nostru. Părintele Petre Popescu, D. Th., un om sclipitor, un tată devotat şi un adevărat păstor, ne lasă pentru viaţa cea veşnică. Toţi cei care l-au întâlnit erau frapaţi de prezenţa lui, de convingerea cu care rostea cuvintele în care se găsea o adevărată sursă de inspiraţie, dotat cu talentul desăvârşit şi unic al expresiei, împletit cu iubirea care emana din toată fiinţa lui. Pentru noi, cei care l-am cunoscut cu adevărat şi îndeaproape, aceste trăsături erau umbrite de faptul că avea, aproape totdeauna dreptate. Dar acest dar de a avea dreptate, îşi găsea o dimensiune cu totul aparte, căci cu forţa convingerilor sale el nu a umbrit pe nimeni şi niciodată nu voia să facă rău nimănui. Era un om modest şi umil care ne inspira la toţi încredere totală. Greşelile şi slăbiciunile noastre erau pentru el instrumente pedagogice pentru a ne îndruma spre calea divină. Un om care a trăit propriile convingeri cu atâta pasiune, un scriitor talentat, un orator puternic, un om care inspira loialitate şi iubire, un adevărat îndrumător, el era pentru noi un tată iubitor şi un preot de o credinţă de nezdruncinat.

Ştiu că tata este astăzi cu Dumnezeu. Ştiu că este lângă Hristos, pe care l-a servit cu toată fiinţa lui şi pe care l-a iubit fără limită. Îmi amintesc de cuvintele lui Dostoievski: *"şi chiar dacă cineva mi-ar dovedi că Hristos este în afara adevărului, şi că în realitate, adevărul este în afara lui Hristos, eu aşi prefera să rămân cu Hristos, şi nu cu adevărul!"*. Iată ce om era tata. Avea mai multă credinţă în Hristos decât în puternica sa raţiune, fiindcă îl simţea pe Hristos izvorînd permanent în duhul lui. Tata a trăit şi a acţionat în perfectă armonie cu conştiinţa lui. Convingerile sale erau atât de profunde încât şi-a dat seama, chiar din tinereţe, că raţiunea umană este depăşită de forţa divină care sălăsluieşte cu adevărat în duhul omului. Şi din credinţa aceasta a sacrificat totul pentru Hristos. Într'adevăr tata a fost, cum spun Apostolii, un *"nebun pentru Hristos"*.

Ştiu că tata este astăzi şi cu ai noştri, cu tatăl lui, părintele Alexandru, cu mama lui, preoteasa Caliopi, cu fraţii lui, părintele Nicolae şi Theodor, cu bunicii lui, preoţi şi ei din tată în fiu, cu toţii din familia noastră până la izvoare. În final se văd, cei care nu s'au văzut din 1944. Astăzi tata este în familia pe care a lăsat-o acasă, ca să trăiască, ca om liber, cu răspunderi morale, aşa cum l-a făcut Dumnezeu pe om.

Dar să nu îndrăznească nimeni să spună că tata s'a îndepărtat vreodată de România. Nu, România s'a îndepărtat de tata. Acea Românie după 1945, aflată sub jugul celor fără de Dumnezeu, începuseră deja să distrugă valorile noastre ancestrale. El s'a luptat o viaţă întreagă pentru o Românie liberă, pentru o Românie care respecta, înainte de toate individualitatea şi nu colectivitatea. El spunea cu deplină convingere că, dând prioritate colectivităţii, valoarea umană este diminuată şi omul nu este preţuit. Această aberaţie necreştină nu era deloc acceptabilă pentru tata. El s'a rugat şi s'a luptat o viaţă întreagă pentru cei lăsaţi acasă în suferinţă şi în durere, pentru toţi cei fără glas de a striga împotriva nedreptăţii. Şi-a dedicat viaţa unei mari cauze: să ţină sus stindardul adevărului creştinesc şi românesc. Să fie o adevărată lumină de românism creştinesc aprinsă, chiar în întunericul celor 50 de ani de sclavie a neamului, şi să facă din această biserică un loc sfânt, şi din această comunitate, una curată şi nepătată. Era rostul vieţii lui.

Tata era convins că omul este făcut să fie liber, pentrucă numai fiind liber, omul poate alege. Alegerile omului cer o împăcare cu fizicul, cu raţiunea, şi cu conştiinţa. Dar alegerea înseamnă deopotrivă şi alegerile bune, cum şi cele rele. Şi totuşi, prin pocăinţă şi mărturisire, iertare şi chiar uitare, omul poate să se depăşească şi să înflorească în unitate cu Dumnezeu. Acest drum îl aduce pe om pe calea divinităţii dar presupune, înainte de toate, libertate. Pentru aceasta putem spune că tata a fost, întâi şi întâi, un preot prin credinţa lui nezdruncinată, şi în al doilea rând, un anticomunist prin convingerile lui teologice şi filosofice.

A fost cunoscut în România comunistă prin intervenţiile lui la Radio *Europa Liberă*. În afara graniţelor, a fost cunoscut nu numai ca preot la Montreal şi vicarul Episcopiei din Europa Occidentală cu sediul la Paris, dar şi ca un gânditor erudit, o personalitate proeminentă a Exilului românesc, apreciat pentru scrierile lui în paginile româneşti libere din tot Exilul. La Paris, din 1945 a făcut parte din elita intelectuală a Exilului românesc, floarea neamului, cum o numea el.

Când a venit la Montreal în 1951 a găsit o mică comunitate de Români, veniţi aici chiar din anii 1900. Români, într'adevăr Români creştini, asemeni celor pe care i-a cunoscut acasă. Împreună cu ei, cu copiii lor născuţi în Canada şi cu cei veniţi din generaţia lui, a pus temelia acestei comunităţi. El a lăsat în urmă ce vedeţi: clădiri, biserică, casa parohială şi Casa Română, dar mai ales, el ne-a lăsat ceea ce se poate simţi, adică un model de trăire creştinească şi românească în libertate. Tata a fost, nu numai ctitor, lăsând în urma lui clădiri, ci mai ales, a fost un model de trăire creştinească şi românească într'o ţară liberă. Asta nu ar fi fost posibil în România după 1945 unde, până'n ziua de astăzi, nu s'a reintrodus acest mod de trăire. Dar acest model de trăire, bazat pe valorile noastre ancestrale, există cu adevărat, şi a prins rădăcini aici, aparat şi păstrat cu credinţă, cu sângele şi lacrimile unui idealist, ale unui preot desăvârşit, o flacără mereu vie pentru cei care vor să înţeleagă... Şi, poate că într'o zi, oamenii din România post modernă, aceşti oameni vor decide să restabilească acest model de viaţă. Ei nu au nevoie să consulte cărţi de istorie pentru a reintrepreta modelul nostru ancestral. Nu, ei nu vor avea decât să vină aici, să vadă şi să simtă, să reînveţe şi să aplice principiile modelului de viaţă care a fost menţinut în viaţă stârnind chiar gelozie, şi menţinut vivant prin Tati, şi semănat cu dragoste în inimile noastre. Asta era viaţa şi voinţa lui tata.

Tati ne iubea pe toţi şi nu făcea nici o distincţie între familia sa, şi dragii săi parohieni. În inima sa atât de mare, fiecare îşi avea locul lui. Ca un adevărat păstor, el avea grijă de fiecare din oile sale şi suferea pentru fiecare pierdere, fie ea numai una.

Mântuitorul Iisus Hristos, adresându-se Apostolilor Săi a spus: *"În lume necazuri veţi avea, dar îndrăzniţi, Eu am biruit lumea"*. Mulţi ştiţi prin câte a trecut tata, până la atentatul la viaţa sa în 1994. Dar tata era un adevărat bărbat. Fiind în vârf, a fost primul gata să primească jignirile, şi le-a primit în numele nostru. S'a sacrificat şi s'a jertfit pentru noi toţi, pentru neputinţele noastre ale tuturora, dar să ştiţi că tata le-a primit creştineşte până la moarte, repetând de fiecare dată cuvintele, lui Hristos: *"Doamne, iartă-le, că nu ştiu ce fac"*. Tata a *îndrăznit* şi nu s'a clătinat niciodată.

Noi, cei mai aproape de tine tati, începând cu mamă şi noi, copiii tăi, te-am iertat din capătul locului, fiindcă ştiam cât ne iubeşti.

Dar Tati, să ne ierţi şi pe noi, familia ta... *"Iartă-ne Tati"*. Părinte Paroh, să ne ierţi pe noi parohienii tăi... *"Iartă-ne Părinte Paroh"*. Părinte Vicar să ne ierţi pe noi, oile tale... *"Iartă-ne Părinte Vicar"*.

Sfântul Apostol Pavel a spus: *"lupta cea bună m'am luptat,... credinţa am păzit,... cununa dreptăţii am dobândit"*. Aceste cuvinte te caracterizează Tati. Eşti iubit de noi toţi, şi ne-ai păzit pe noi aici în lumea aceasta. Păzeşte-ne pe noi şi de-acum încolo, din locul unde te găseşti astăzi, *"unde nu este durere, nici întristare nici suspin, ci viaţă fără de sfârşit... în loc luminat, în loc de verdeaţă"*, unde iubirea biruieşte totul.

Laşi în urma ta o familie cu care te-ai mândrit, pe mama noastră, soţia ta care te iubeşte fără limită în loc şi timp. Să ştii, că noi copiii tăi, vom avea grijă de mami. Şi ai lăsat nepoţi şi nepoate în grija noastră care te iubesc atât de mult, fiindcă eşti, şi vei rămâne totdeauna, idolul lor, viu şi pentru copiii copiilor lor.

Noi, ai tăi, nu te vom uita niciodată, şi vei fi pomenit de noi din neam în neam. Amin. Amin. Amin.

La revederea cea veşnică!

Alex.C. POPESCU

SĂPTĂMÂNA CÂMPULUI ROMÂN

De 30 de ani, fără întrerupere, Câmpul Românesc din Hamilton sau *"Mica Românie"* cum mai este numit, este gazda perfectă a celor ce cu dragoste l-au construit, pentru cei ce cu dragoste de neam şi de ţară se adună timp de o săptămână, să schimbe idei, să se bucure şi să plângă împreună pe fraţii de departe. Născut din dorul de acasă al Românilor din Exil, Câmpul Românesc a crescut ca un copil dorit, maturizându-se astăzi, şi devenind locul de întâlnire al unor personalităţi marcante ale Românilor din Exil şi din Ţară.

Poeta Florica Baţu, Moderator Mihaela Moisin şi Dl. Victor Ciorbea

Simpozioanele organizate an de an, în cadrul Săptămânii Câmpului Românesc, la sfârşitul lunii lui Cuptor, aduc de fiecare dată ceva nou, ceva legat de situaţia din ţară, sau de un eveniment deosebit, de un centenar al unui scriitor sau poet. Aici, la Câmpul Românesc, s'a creat Centrul Cultural *"Nae Ionescu"*, aşa cum a fost declarat oficial în 1990 de Prof. Nicolae Iliescu.

În anul acesta, Simpozionul *"Tradiţie şi istorie românească"* a avut ca invitat de onoare pe Dl. Victor Ciorbea, fost prim-ministru al României în anul 1996 şi actualul preşedinte al Partidului Naţional Ţărănesc Creştin şi Democrat. Este prima dată când un şef de partid şi ministru a ajuns la Câmpul Românesc. Pentrucă, cel puţin deocamdată Dl. Ciorbea este singurul politician anticomunist, reprezentant al unui partid ce luptă pentru refacerea morală şi spirituală a neamului românesc.

Săptămâna Câmpului Românesc a început Duminică 20 Iulie, cu tradiţionalul picnic al Românilor din provincia Ontario, care este de fapt ziua de primire a oaspeţilor de departe.

Cu toată ploaia neîntreruptă, Românii prezenţi au aşteptat până seara, târziu când a sosit Dl. Victor Ciorbea. Întâlnirea a fost emoţionantă, primirea cu pâine şi sare, precum şi scurtele cuvântări de bun venit din partea D-lui George Bălaşu, directorul Taberei de Vară, precum şi de buna găsit din partea D-lui Victor Ciorbea, au constituit un preludiu al conferinţelor şi discuţiilor nesfârşite timp de o săptămână.

În cursul zilei de Duminică, Dl. Andrei Bădin, ziarist al prestigiosului ziar *"România Liberă"* împreună cu Dl. Ion Perşinaru dela acelaşi ziar au prezentat participanţilor la picnic noua revistă (magazin) politică *"Cadran Politic"*. Discuţiile efervescente cu cei doi reprezentanţi ai ziarului *"România Liberă"* despre situaţia din România au durat pe parcursul întregii săptămâni.

Luni, 21 Iulie, Dl. George Bălaşu a declarat deschis Simpozionul *"Tradiţie şi istorie românească"*, prezentând pe D-na Mihaela Moisin drept moderator al simpozionului.

Simpozionul s'a deschis cu lucrarea D-nei Florica Baţu, *"Familia, patria, Dumnezeu, elemente esenţiale pentru supravieţuirea neamului"*. În prezentarea sa D-na Florica Baţu a arătat că *"Pentru supravieţuirea unui neam se cere îndeplinirea a trei condiţii simultane: dragostea pentru familie, dragostea de patrie şi credinţa puternică în Dumnezeu"*.

S'a simţit lipsa D-lui Aurel Sergiu Marinescu, care trebuia să prezinte lucrarea *"Exil şi Diaspora"*, lipsă datorată unei crize nemiloase de inimă instalată cu câteva zile înainte de începerea Simpozionului. Prezentarea acestei lucrări a fost înlocuită cu un dialog - întrebări şi răspunsuri - al participanţilor la simpozion, cu Dl. Victor Ciorbea. Prima şi singura întrebare care i s'a pus, a fost: *"Cine sunteţi Dvs., D-le Ciorbea?"*. Răspunsul s'a transformat într'o adevărată autobiografie, plină de detalii din copilărie şi până astăzi, care a satisfăcut audienţa. Prezentarea vieţii de elev, de student, precum şi activitatea politică a D-lui Ciorbea a făcut pe cei prezenţi să se simtă mai aproape de un conducător carismatic, cinstit şi care nu s'a sfiit să-şi recunoască atât împlinirile cât şi eşecurile. Impresia pe care Dl. Ciorbea a lăsat-o audienţei a fost atât de puternică, încât cu toţii am ajuns la concluzia că are toate calităţile viitorului preşedinte al României pentru anul 2008.

Scriitorul Dan Stanca, Moderator şi ziaristul George Georgescu

Marţi 22 Iulie, dimineaţa oaspeţii din afara provinciei Ontario au vizitat Niagara Falls, o altă tradiţiei a Săptămânii Câmpului.

Seara, la ora 7.00, Dl. Dan Stanca, scriitor, premiat de Uniunea Scriitorilor din România şi ziarist la *"România Liberă"* a prezentat conferinţa *"Tradiţie şi istorie"*. Lucrarea D-lui Stanca, prezentată la un nivel deosebit de elevat, a impresionat atât prin conţinut, cât şi prin originalitate. *"Tradiţia este, eliadesc vorbind, eterna reîntoarcere, nostalgia originilor, asumarea trecutului în ce are acesta semnificativ şi esenţial"... "De aceea România are datoria în orice moment al istoriei ei să nu-şi uite modelele şi jertfele. Nu atât de educaţie patriotică avem nevoie, cât de o educaţie religioasă care să-i reformeze pe oameni şi să le cultive sentimentul Absolutului. De aceea din istorie trebue să recuperăm aspectele ei tradiţionale. ...ievozii dela Basarab I până la ...tefan cel Mare sunt domni, ...lică investiţi cu putere graţie ...rului. Din domnia lor nu e atât ...ecesar să reţinem faptele glo...oase de arme sau tot felul de ...specte pitoreşti, lumeşti, mini...alizatoare, ci acele gesturi de ...dâncă sacralitate, care au coincis ...e cu înălţarea unor biserici, fie ...i daniile făcute la Sfântul ...unte..."*

A doua lucrare a serii de Marţi fost *"Tradiţia monarhică la ...omâni"*, prezentată de scriitorul ...i ziaristul George Georgescu ...in Ottawa. *"Nu se poate afirma ...ă România a avut o tradiţie ...epublicană, cum au pretins unii ...lin considerente demagogice... ...utem afirma fără a greşi că ...omânia a cunoscut un adevărat ...progres şi stabilitate numai în ...impul cât la cârma ţării s'au aflat ...domnitori curajoşi şi regi înţelepţi. Consecinţele instaurării Republicii în luna Decembrie 1947 se cunosc. În România a fost instaurat cel mai tiranic regim din istoria ei, care a dus o politică de decimare totală a valorilor ...eamului românesc..."*

Miercuri 23 Iulie, dimineaţa - ...lin nou excursie la Toronto pentru invitaţi.

Seara, la ora 7.00 a avut loc ...onferinţa D-lui Victor Ciorbea *...PNŢCD - Tradiţie şi Modernitate"*. Dl. Ciorbea a prezentat mai ...ntâi partidul pe care cu onoare îl ...onduce, din epoca lui Iuliu ...aniu şi a lui Ion Mihalache, ...oate greutăţile prin care acest ...artid a trecut, precum şi con...ucătorii lui care şi-au sfârşit ...iaţa în închisorile comuniste, ...jungând la refacerea partidului ...aducerea sa în cadrul Inter...aţionalei Creştin Democrate. ...apoi, Dl. Ciorbea a prezentat ...nfiltrarea partidului precum şi ...ăderea lui în groapa leilor spre ...âşiere în timpul alegerilor din ...000. Toate frământările prin ...re Partidul Naţional Ţărănesc a ...ecut şi trece în continuare, în ...facerea lui pe linia înaintaşilor ...i - Maniu, Mihalache, Coposu - ...nsele pe care le are azi şi le va ...ea în viitorul ţării.

Conferinţa a fost urmată de vizionarea filmului *"Binecuvântată fii închisoare"*, realizat de regizorul Nicolae Mărgineanu şi având ca protagonistă pe actriţa Maria Ploae. Filmul a fost realizat după cartea cu acelaşi nume al Valeriei Nicoleta Grossu, nepoata lui Iuliu Maniu, care mărturiseşte suferinţele din închisorile comuniste. Dragostea şi credinţa în Dumnezeu au ajutat-o să supravieţuiască ororilor din închisoare, apropiindu-o de

Dl. Victor Ciorbea

Dumnezeu în asemenea măsură încât în final nu-i era frică de nimeni şi de nimic. *"Ce pot să-mi facă ei mie? Sunt doar nişte oameni"*. Atmosfera de linişte şi tristeţe dela sfârşitul filmului a demonstrat impresia puternică pe care acest film a lăsat-o celor prezenţi, în mod deosebit tinerilor mai puţin cunoscători ai ...oarei instaurate în România ...odată cu comunismul.

După o mică pauză, Dl. Prof. Claudiu Matasa din Florida, a prezentat un documentar deosebit de interesant intitulat *"O comoară din neolitic revizitată: Cucuteni"*. În cadrul acestei prezentări, Dl. Matasa ne arată că la 10 km de Cotnari, de izvoare ...balneare şi de aşezăminte din ...timpul lui Ştefan cel Mare s'a găsit o ceramică unică şi felul în care studenţii Universităţii A.C. Cuza din Iaşi au folosit metodele celor din Epoca de Piatră ca să înjghebe mijloacele necesare

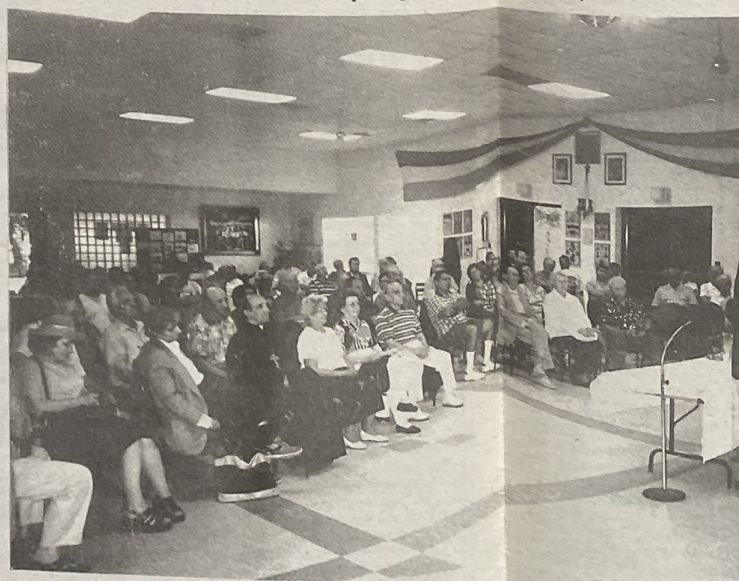

SĂPTĂMÂNA CÂMPULUI ROMÂNESC

vizionarea filmului *"Binecuvântată fii închisoare"*, realizat de regizorul Nicolae Mărgineanu şi având ca protagonistă pe actriţa Maria Ploae. Filmul a fost realizat după cartea cu acelaşi nume al Valeriei Nicoleta Grossu, nepoata lui Iuliu Maniu, care mărturiseşte suferinţele din închisorile comuniste. Dragostea şi credinţa în Dumnezeu au ajutat-o să supravieţuiască ororilor din închisoare, apropiindu-o de

Dl. Victor Ciorbea

Dumnezeu în asemenea măsură încât în final nu-i era frică de nimeni şi de nimic. *"Ce pot să-mi facă ei mie? Sunt doar nişte oameni"*. Atmosfera de linişte şi tristeţe dela sfârşitul filmului a demonstrat impresia puternică

Pe care acest film a lăsat-o celor prezenţi, în mod deosebit tinerilor mai puţin cunoscători ai teroarei instaurate în România odată cu comunismul.

După o mică pauză, Dl. Prof. Claudiu Matasa din Florida, a prezentat un documentar deosebit de interesant intitulat *"O comoară din neolitic revizitată: Cucuteni"*. În cadrul acestei prezentări, Dl. Matasa ne arată că la 10 km de Cotnari, de izvoare

balneare şi de aşezăminte din timpul lui Ştefan cel Mare s'a găsit o ceramică unică şi felul în care studenţii Universităţii A.C. Cuza din Iaşi au folosit metodele celor din Epoca de Piatră ca să înjghebe mijloacele necesare

traiului.

Joi 24 Iulie, Dl. Prof. Nicolae Dima din Washington a prezentat conferinţa *"Poziţia geopolitică a României"*, în care a arătat printre altele că *"Din punct de vedere geopolitic, România nu are nici un prieten în jurul ei şi puţini prieteni adevăraţi la distanţă... Noua Federaţie Rusă continuă să fie un mare inamic al României, rămânând principalul obstacol în calea reunificării Basarabiei cu România... Ucraina este probabil cel mai implacabil duşman actual al României... Cu bani occidentali, cu perseverenţă şi cu sprijin din culise, Ungaria este pe punctul să obţină pe cale paşnică ceea ce nu a reuşit să obţină prin alianţe militare şi războaie..."* ş.a.m.d. *"În această situaţie sumbră, România şi-a îndreptat din nou ochii spre Occident, dar Occidentul a cerut mai întâi reforme reale în ţară, reforme pe care guvernul dela Bucureşti, înfeudat vechii nomenclaturi şi Securităţii, s'a făcut doar că le face"*.

În continuare, a avut loc conferinţa D-lui Profesor Claudiu Matasa intitulată *"Ciocnirea civilizaţiilor la noi în Ţară?"*. Deosebit de interesantă, lucrarea porneşte dela cartea *"Ciocnirea civilizaţiilor şi refacerea ordinei mondiale"* de Samuel P. Huntington (1996), în care se arată că *"viitoarele conflicte se vor afla la graniţa dintre civilizaţii. În Europa, o astfel de graniţă s'ar afla între creştinătatea vestică şi cea ortodoxă. Ulterior, conflictul a fost extins şi la culturi."*... *"Pentru Români, cartea a constituit dela început un şoc: contracoperta arăta o linie divizând Europa care trecea prin mijlocul României, separând Transilvania de restul ţării. Faţă de Transilvania şi Banatul care se află alături de ţările vestice, restul se află alături de Rusia, Serbia, Bulgaria, Albania, Macedonia, Grecia şi Turcia"*.

După conferinţe, Dl. Matasa ne-a delectat din nou cu documentarul intitulat *"Pericolul galben"*, bazat pe recenta sa călătorie în China şi Japonia plus alte imagini documentare în care a

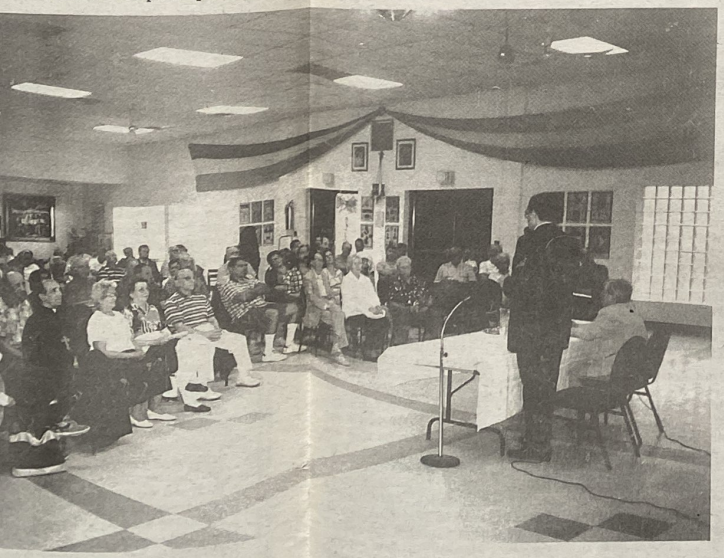

tratat şi situaţia internaţională încordată prezentă datorită Coreei de Nord.

Vineri 25 Iulie s'au prezentat ultimele conferinţe din cadrul simpozionului.

Mai întâi, Pr. Dr. Dumitru Ichim din Kitchener a vorbit despre *"Conceptul de patriotism şi implicaţiile lui filosofice"*. In conferinţa sa, Pr. Ichim spune că *"Patria, după ortodoxia românească nu este numai geografia mormintelor părinţilor noştri, ci în primul rând, teografia spiritului nostru românesc. Omul nu este materia lui Platon din ecuaţia soma=sima ci, după Sf. Pavel este <templul Spiritului Sfânt>. Este o cincizecime. Cimitirul la Români nu e undeva departe în afara satului, ci dimpotrivă în jurul bisericii pe care o zideşte pe cel mai înalt loc"*... *"Hotarele unui neam sunt cele ale limbii lui înţeleasă în sintagma eminesciană din Scrisoarea III, adică limba ca popor, sau poporul ca limbă, punctul de balans fiind cuvântul omenesc spre Cuvântul dumnezeiesc"*... *"Patriotismul românesc îşi are rădăcinile în primul rând, în iubirea aproapelui şi a lui Dumnezeu"*.

Prof. Nicolae Dima, Moderator şi Prof. Claudiu Matasa

graţie". A vorbit apoi despre cele patru valuri de imigraţie a Românilor, cu referire specială la *"cel de-al doilea val, în cadrul căruia s'a născut Exilul românesc"*. *"Exilul este o adevărată ţară, cu o populaţie mică, întinsă în întreaga planetă"*. *"Românii exilaţi nu au stat pasivi, nu şi-au aşteptat moartea cu resemnare, ci s'au organizat, au creat adevărate citadele de cultură, grefând pe întreaga planetă, noua lor ţară, toată spiritualitatea adusă cu ei din România"*. *"Mă voi opri acum un pic la al patrulea val al emigaţiei româneşti (după 1990). Tineri fiind, majoritatea au venit şi ei să facă "drumul şi mia" (ca cei din primul val), dar la valoarea de astăzi a dolarului"*... *"Care este reala diferenţă între un exilat şi un emigrant? Simplu: noi, cei exilaţi (sau auto-exilaţi) am venit aici cu un bilet dus, nu ne-am putut întoarce în ţară, nici să vărsăm o lacrimă la mormintele părinţilor, ne-am creat oaze spirituale româneşti, în care ne-am încărcat cu energie pentru fiecare săptămână sau an de muncă ce ne aştepta. Ne-am creat o viaţă a noastră cea de toate zilele. Exilul nostru cel de toate zilele"*.

Pr. Dumitru Ichim şi Mihaela Moisin

Ultima conferinţă a simpozionului a fost prezentată de D-na Mihaela Moisin din Hamilton, fiind intitulată *"Exilul nostru cel de toate zilele"*. Adăugită în ultimul moment, conferinţa a cuprins pe scurt şi parte din ceea ce ar fi trebuit să prezinte Dl. Aurel Sergiu Marinescu despre *"Exil şi Diasporă"*. După diferenţierea făcută între termenii de Exil şi Diasporă, D-na Moisin a arătat că *"Personal, având o alergie pentru termenul de diaspora, voi folosi pentru răspândirea geografică termenul de emi-*

"Emigrantul a venit cu bilet dus-întors, face naveta la Bucureşti dacă vrea să facă afaceri, iar dacă nu, preferă să-şi petreacă vacanţele oriunde în lume, în Turcia sau Cuba... Ei s'au rupt de spiritualitatea românească, de trăirea românească. De aceea, cu noii emigranţi nu se pot realiza aşezări, opere de artă etc. De aceea ei se apropie greu de exil, pe care nu îl înţeleg."

Sâmbătă 26 Iulie a avut loc Banchetul de închidere a Săptămânii Câmpului Românesc şi totodată a Simpozionului.

Parcă mai mult ca în orice an, deşi de fiecare dată spunem acelaşi lucru, întregul simpozion a fost la cea mai mare înălţime, dovedind calităţile deosebite atât ale vorbitorilor cât şi ale audienţei. Poate şi pentrucă printre noi a fost Dl. Victor Ciorbea.

Discuţiile, muzica sau dansul, după preferinţe, au avut loc până târziu după miezul nopţii.

Cu toţii ne-am încărcat bateriile, ne-am luat energie pentru încă un an, din multitudinea de prezentări, din discuţiile aprinse, şi din faptul că în această săptămână s'a înfiinţat filiala Ontario a PNŢCD, cu o dorinţă şi participare neaşteptată din partea celor îmbătrâniţi în Exil dar şi a tinerilor prezenţi, o nouă speranţă pentru viitorul Românei.

S'a mai încheiat încă o săptămână a Câmpului Românesc, am făcut o nouă numărătoare. Lipsesc dintre noi mulţi: Zahu Pană, George Donev, Nicolae Pora, Nicolae Novac, Nicolae Petra, Nicu Naum, Părintele Petre Popescu, Ovidiu Popescu, obişnuiţi ai Săptămânii Câmpului Românesc care au trecut în lumea dreptilor, de unde însă ne trimit forţă şi putere să continuăm această minunată tradiţie. Dar celor rămaşi să continue munca neîntreruptă a Asociaţiei Culturale Române li se adaugă mereu alţi şi alţi membri mai tineri, exilaţi ca şi noi, cu care se va perpetua tradiţia începută cu 30 de ani în urmă.

Simpozionul din cadrul Săptămânii Câmpului Românesc este cea mai importantă şi semnificativă manifestare a Exilului românesc din lume.

PARTICIPANT

SĂPTĂMÂNA CÂMPULUI ROMÂNESC

De 30 de ani, fără întrerupere, Câmpul Românesc din Hamilton sau *"Mica Românie"* cum mai este numit, este gazda perfectă a celor ce cu dragoste l-au construit, pentru cei ce cu dragoste de neam şi de ţară se adună timp de o săptămână, să schimbe idei, să se bucure şi să plângă împreună pe fraţii de departe. Născuţi din dorul de acasă al Românilor din Exil, Câmpul Românesc a crescut ca un copil dorit, maturizându-se astăzi, şi devenind locul de întâlnire al unor personalităţi marcante ale Românilor din Exil şi din Ţară.

Poeta Florica Baţu, Moderator Mihaela Moisin şi Dl. Victor Ciorbea

Simpozioanele organizate an de an, în cadrul Săptămânii Câmpului Românesc, la sfârşitul lunii lui Cuptor, aduc de fiecare dată ceva nou, ceva legat de situaţia din ţară, sau de un eveniment deosebit, de un centenar al unui scriitor sau poet. Aici, la Câmpul Românesc, s'a creat Centrul Cultural *"Nae Ionescu"*, aşa cum a fost declarat oficial în 1990 de Prof. Nicolae Iliescu.

În anul acesta, Simpozionul *"Tradiţie şi istorie românească"* a avut ca invitat de onoare pe Dl. Victor Ciorbea, fost prim-ministru al României în anul 1996 şi actualul preşedinte al Partidului Naţional Ţărănesc Creştin şi Democrat. Este prima dată când un şef de partid şi ministru a ajuns la Câmpul Românesc. Pentrucă, cel puţin deocamdată Dl. Ciorbea este singurul politician anticomunist, reprezentant al unui partid ce luptă pentru refacerea morală şi spirituală a neamului românesc.

Sâptămâna Câmpului Românesc a început Duminică 20 Iulie, cu tradiţionalul picnic al Românilor din provincia Ontario, care este de fapt ziua de primire a oaspeţilor de departe.

Cu toată ploaia neîntreruptă, Românii prezenţi au aşteptat până seara, târziu când a sosit Dl. Victor Ciorbea. Întâlnirea a fost emoţionantă, primirea cu pâine şi sare, precum şi scurtele cuvântări de bun venit din partea D-lui George Bălaşu, directorul Taberei de Vară, precum şi de bun găsit din partea D-lui Victor Ciorbea, au constituit un preludiu al conferinţelor şi discuţiilor nesfârşite timp de o săptămână.

Scriitorul Dan Stanca, Moderator şi ziaristul George Georgescu

În cursul zilei de Duminică, Dl. Andrei Bădin, ziarist al prestigiosului ziar *"România Liberă"* împreună cu Dl. Ion Perşinaru dela acelaşi ziar au prezentat participanţilor la picnic noua revistă (magazin) politică *"Cadran Politic"*. Discuţiile efervescente cu cei doi reprezentanţi ai ziarului *"România Liberă"* despre situaţia din România au durat pe parcursul întregii săptămâni.

Luni, 21 Iulie, Dl. George Bălaşu a declarat deschis Simpozionul *"Tradiţie şi istorie românească"*, prezentând pe D-na Mihaela Moisin drept moderator al simpozionului.

Simpozionul s'a deschis cu lucrarea D-nei Florica Baţu, *"Familia, patria, Dumnezeu, elemente esenţiale pentru supravieţuirea neamului"*. În prezentarea sa D-na Florica Baţu a arătat că *"Pentru supravieţuirea unui neam se cere îndeplinirea a trei condiţii simultane: dragostea pentru familie, dragostea de patrie şi credinţa puternică în Dumnezeu"*.

S'a simţit lipsa D-lui Aurel Sergiu Marinescu, care trebuia să prezinte lucrarea *"Exil şi Diaspora"*, lipsă datorată unei crize nemiloase de inimă instalată cu câteva zile înainte de începerea Simpozionului. Prezentarea autobiografie, plină de detalii din copilărie şi până astăzi, care a satisfăcut audienţa. Prezentarea vieţii de elev, de student, precum şi activitatea politică a D-lui Ciorbea a făcut pe cei prezenţi să se simtă mai aproape de un conducător carismatic, cinstit şi care nu s'a sfiit să-şi recunoască atât implinirile cât şi eşecurile. Impresia pe care Dl. Ciorbea a lăsat-o audienţei a fost atât de puternică, încât cu toţii am ajuns la concluzia că are toate calităţile viitorului preşedinte al României pentru anul 2008.

Marţi 22 Iulie, dimineaţa oaspeţii din afara provinciei Ontario au vizitat Niagara Falls, o altă tradiţie a Săptămânii Câmpului.

Seara, la ora 7.00, Dl. Dan Stanca, scriitor, premiat de Uniunea Scriitorilor din România şi ziarist la *"România Liberă"* a prezentat conferinţa *"Tradiţie şi istorie"*. Lucrarea D-lui Stanca, prezentată la un nivel deosebit de elevat, a impresionat atât prin conţinut, cât şi prin originalitate. *"Tradiţia este, eliadesc vorbind, eterna reintoarcere, nostalgia originilor, asumarea trecutului în ce are acesta semnificativ şi esenţial"*... *"De aceea România are datoria în orice moment al istoriei ei să nu-şi uite modelele şi jertfele. Nu atât de educaţie patriotică avem nevoie, cât de o educaţie religioasă care să-i reformeze pe oameni şi să le cultive sentimentul Absolutului. De aceea din istorie trebue să recuperăm aspectele ei tradiţionale.*

...ievozii dela Basarab I până la ...efan cel Mare sunt domni, ...lică investiţi cu putere graţie ...rului. Din domnia lor nu e atât ...ecesar să reţinem faptele gloaose de arme sau tot felul de ...specte pitoreşti, lumeşti, mini...ializatoare, ci acele gesturi de ...dâncă sacralitate, care au coincis ...e cu înălţarea unor biserici, fie ...i daniile făcute la Sfântul ...lunte..."

A doua lucrare a serii de Marţi fost *"Tradiţia monarhică la ...omâni"*, prezentată de scriitorul i ziaristul George Georgescu in Ottawa. *"Nu se poate afirma ă România a avut o tradiţie epublicană, cum au pretins unii ...in considerente demagogice... ...utem afirma fără a greşi că ...omânia a cunoscut un adevărat ...progres şi stabilitate numai în ...impul cât la cârma ţării s'au aflat ...domnitori curajoşi şi regi înţelepţi. Consecinţele instaurării Republicii în luna Decembrie 1947 se cunosc. În România a fost instaurat cel mai tiranic regim din istoria ei, care a dus o politică de decimare totală a valorilor ...eamului românesc..."*

Miercuri 23 Iulie, dimineaţa - ...lin nou excursie la Toronto pentru invitaţi.

Seara, la ora 7.00 a avut loc conferinţa D-lui Victor Ciorbea *...PNŢCD - Tradiţie şi Moderni...ate"*. Dl. Ciorbea a prezentat mai întâi partidul pe care cu onoare il ...onduce, din epoca lui Iuliu ...Maniu şi a lui Ion Mihalache, ...oate greutăţile prin care acest ...artid a trecut, precum şi con...ucătorii lui care şi-au sfârşit ...iaţa în închisorile comuniste, ...ungând la refacerea partidului ...aducerea sa în cadrul Inter...aţionalei Creştin Democrate. ...apoi, Dl. Ciorbea a prezentat ...ifiltrarea partidului precum şi ...ideea lui în groapa leilor spre ...făşiere în timpul alegerilor din ...000. Toate frământările prin ...re Partidul Naţional Ţărănesc a ...ecut şi trece în continuare, în ...facerea lui pe linia înaintaşilor ...ii - Maniu, Mihalache, Coposu - ...unsele pe care le are azi şi le va ...ea în viitorul ţării.

Conferinţa a fost urmată de vizionarea filmului *"Binecuvântată fii închisoare"*, realizat de regizorul Nicolae Mărgineanu şi având ca protagonistă pe actriţa Maria Ploae. Filmul a fost realizat după cartea cu acelaşi nume al Valeriei Nicoleta Grossu, nepoata lui Iuliu Maniu, care mărturiseşte suferinţele din închisorile comuniste. Dragostea şi credinţa în Dumnezeu au ajutat-o să supravieţuiască ororilor din închisoare, apropiindu-o de Dumnezeu în asemenea măsură încât în final nu-i era frică de nimeni şi de nimic. *"Ce pot să-mi facă ei mie? Sunt doar nişte oameni"*. Atmosfera de linişte şi tristeţe dela sfârşitul filmului a demonstrat impresia puternică pe care acest film a lăsat-o celor prezenţi, în mod deosebit tinerilor mai puţin cunoscători ai torturi instaurate în România odată cu comunismul.

Dl. Victor Ciorbea

După o mică pauză, Dl. Prof. Claudiu Matasa din Florida, a prezentat un documentar deosebit de interesant intitulat *"O comoară din neolitic revizitată: Cucuteni"*. În cadrul acestei prezentări, Dl. Matasa ne arată că la 10 km de Cotnari, de izvoare balneare şi de aşezăminte din timpul lui Ştefan cel Mare s'a găsit o ceramică unică şi felul în care studenţii Universităţii A.C. Cuza din Iaşi au folosit metodele celor din Epoca de Piatră ca să înjghebe mijloacele necesare traiului.

Joi 24 Iulie, Dl. Prof. Nicolae Dima din Washington a prezentat conferinţa *"Poziţia geopolitică a României"*, în care a arătat printre altele că *"Din punct de vedere geopolitic, România nu are nici un prieten în jurul ei şi puţini prieteni adevăraţi la distanţă... Noua Federaţie Rusă continuă să fie un mare inamic al României, rămânând principalul obstacol în calea reunificării Basarabiei cu România... Ucraina este probabil cel mai implacabil duşman actual al României... Cu bani occidentali, cu perseverenţă şi cu sprijin din culise, Ungaria este pe punctul să obţină pe cale paşnică ceea ce nu a reuşit să obţină prin alianţe militare şi războaie..."* ş.a.m.d. *"În această situaţie sumbră, România şi-a îndreptat din nou ochii spre Occident, dar Occidentul a cerut mai întâi reforme reale în ţară, reforme pe care guvernul dela Bucureşti, înfeudat vechii nomenclaturi şi Securităţii, s'a făcut doar că le face"*.

În continuare, a avut loc conferinţa D-lui Profesor Claudiu Matasa intitulată *"Ciocnirea civilizaţiilor la noi în Ţară?"*. Deosebit de interesantă, lucrarea porneşte dela cartea *"Ciocnirea civilizaţiilor şi refacerea ordinei mondiale"* de Samuel P. Huntington (1996), în care se arată că *"viitoarele conflicte se vor afla la graniţa dintre civilizaţii. În Europa, o astfel de graniţă s'ar afla între creştinătatea vestică şi cea ortodoxă. Ulterior, conflictul a fost extins şi la culturi."*... *"Pentru Români, cartea a constituit dela început un şoc: contracoperta arăta o linie divizând Europa care trecea prin mijlocul României, separând Transilvania de restul ţării. Faţă de Transilvania şi Banatul care se află alături de ţările vestice, restul se află alături de Rusia, Serbia, Bulgaria, Albania, Macedonia, Grecia şi Turcia"*.

După conferinţe, Dl. Matasa ne-a delectat din nou cu documentarul intitulat *"Pericolul galben"*, bazat pe recenta sa călătorie în China şi Japonia plus alte imagini documentare în care a tratat şi situaţia internaţională încordată prezentă datorită Coreei de Nord.

Vineri 25 Iulie s'au prezentat ultimele conferinţe din cadrul simpozionului.

Mai întâi, Pr. Dr. Dumitru Ichim din Kitchener a vorbit despre *"Conceptul de patriotism şi implicaţiile lui filosofice"*. In conferinţa sa, Pr. Ichim spune că *"Patria, după ortodoxia românească nu este numai geografia mormintelor părinţilor noştri, ci în primul rând, teografia spiritului nostru românesc. Omul nu este materia lui Platon din ecuaţia soma=sima ci, după Sf. Pavel este <templul Spiritului Sfânt>. Este o cincizecime. Cimitirul la Români nu e undeva departe în afara satului, ci dimpotrivă în jurul bisericii pe care o zideşte pe cel mai înalt loc"*... *"Hotarele unui neam sunt cele ale limbii lui înţeleasă în sintagma eminesciană din Scrisoarea III, adică limba ca popor, sau poporul ca limbă, punctul de balans fiind cuvântul omenesc spre Cuvântul dumnezeiesc"*... *"Patriotismul românesc îşi are rădăcinile în primul rând, în iubirea aproapelui şi a lui Dumnezeu"*.

Prof. Nicolae Dima, Moderator şi Prof. Claudiu Matasa

"Emigrantul a venit cu bilet dus-întors, face naveta la Bucureşti dacă vrea să facă afaceri, iar dacă nu, preferă să-şi petrească vacanţele oriunde în lume, în Turcia sau Cuba... Ei s'au rupt de spiritualitatea românească, de trăirea românească. De aceea, cu noii emigranţi nu se pot realiza aşezări, opere de artă etc. De aceea ei se apropie greu de exil, pe care nu îl înţeleg."

Sâmbătă 26 Iulie a avut loc Banchetul de închidere a Săptămânii Câmpului Românesc şi totodată a Simpozionului.

Ultima conferinţă a simpozionului a fost prezentată de D-na Mihaela Moisin din Hamilton, fiind intitulată *"Exilul nostru cel de toate zilele"*. Adăugită în ultimul moment, conferinţa a cuprins pe scurt şi parte din ceea ce ar fi trebuit să prezinte Dl. Aurel Sergiu Marinescu despre *"Exil şi Diaspora"*. După diferenţierea făcută între termenii de Exil şi Diaspora, D-na Moisin a arătat că *"Personal, având o alergie pentru termenul de diaspora, voi folosi pentru răspândirea geografică termenul de emigraţie"*. A vorbit apoi despre cele patru valuri de imigraţie a Românilor, cu referire specială la *"cel de-al doilea val, în cadrul căruia s'a născut Exilul românesc"*. *"Exilul este o adevărată ţară, cu o populaţie mică, întinsă însă pe întreaga planetă"*. *"Românii exilaţi nu au stat pasivi, nu-şi-au aşteptat moartea cu resemnare, ci s'au organizat, au creat adevărate cătedele de cultură, grefând pe întreaga planetă, noua lor ţară, toată spiritualitatea adusă cu ei din România"*. *"Mă voi opri acum un pic la al patrulea val al emigraţiei româneşti (după 1990). Tineri fiind, majoritatea au venit şi ei să facă "drumul şi mia" (ca cei din primul val), dar la valoarea de astăzi a dolarului"*... *"Care este reala diferenţă între un exilat şi un emigrant? Simplu: noi, cei exilaţi (sau auto-exilaţi) am venit aici cu un bilet dus, nu ne-am putut întoarce în ţară, nici să vărsăm o lacrimă la mormintele părinţilor, ne-am creat oaze spirituale româneşti, în care ne-am încărcat cu energie pentru fiecare săptămână sau an de muncă ce ne aştepta. Ne-am creat o viaţă a noastră cea de toate zilele. Exilul nostru cel de toate zilele"*.

Pr. Dumitru Ichim şi Mihaela Moisin

Parcă mai mult ca în orice an, deşi de fiecare dată spunem acelaşi lucru, întregul simpozion a fost la cea mai mare înălţime, dovedind calităţile deosebite atât ale vorbitorilor cât şi ale audienţei. Poate şi pentrucă printre noi a fost Dl. Victor Ciorbea.

Discuţiile, muzica sau dansul, după prefinţe, au avut loc până târziu după miezul nopţii.

Cu toţii ne-am încărcat bateriile, ne-am luat energie pentru încă un an, din multitudinea de prezentări, din discuţiile aprinse, şi din faptul că în această săptămână s'a înfiinţat filiala Ontario a PNŢCD, cu o dorinţă şi participare neaşteptată din partea celor îmbătrâniţi în Exil dar şi a tinerilor prezenţi, o nouă speranţă pentru viitorul României.

S'a mai încheiat încă o săptămână a Câmpului Românesc, am făcut o nouă numărătoare. Lipsesc dintre noi mulţi: Zahu Pană, George Donev, Nicolae Pora, Nicolae Novac, Nicolae Petra, Nicu Naum, Părintele Petre Popescu, Ovidiu Popescu, obişnuiţi ai Săptămânii Câmpului Românesc care au trecut în lumea dreptilor, de unde însă ne trimit forţă şi putere să continuăm această minunată tradiţie. Dar celor rămaşi să adaugă mereu alţi şi alţi membri mai tineri, exilaţi ca şi noi, cu care se va perpetua tradiţia începută cu 30 de ani în urmă.

Simpozionul din cadrul Săptămânii Câmpului Românesc este cea mai importantă şi semnificativă manifestare a Exilului românesc din lume.

PARTICIPANT

În duh şi adevăr

SĂ LUPTĂM PENTRU O CULTURĂ CREŞTINĂ

Sergiu GROSSU

Cu ocazia celei de-a doua călătorii misionare, apostolul Pavel - după ce i-a vizitat pe creştinii din localităţile Filipi şi Berea - s'a oprit la Atena. În aşteptarea celor doi însoţitori, Sila şi Matei, el a fost profund bulversat de aspectul păgân al celebrei cetăţi antice. În *"Faptele Apostolilor"* (capitolul 17, versetele 16-33) citim că lui Pavel *"i se întărâta duhul la vederea acestei cetăţi pline de idoli. În sinagogă stătea de vorbă cu Iudeii şi cu oamenii temători de Dumnezeu, iar în piaţă stătea de vorbă în fiecare zi cu aceia pe care-i întâlnea."* Câţiva filosofi epicurieni şi stoici, auzindu-l predicând pe Iisus şi învierea, l-au luat pe *"palavragiul"* care vestea *"nişte dumnezei străini"* şi l-au dus la Areopag, ce reprezenta în antichitatea elenică un fel de forum, unde *"toţi atenienii şi străinii care stăteau în Atena, nu-şi petreceau vremea cu nimic altceva decât să spună sau să asculte ceva nou."*

Închipuiţi-vă pe apostolul Pavel stând în picioare *"în mijlocul Areopagului"*, faţă în faţă cu reprezentanţii intelectualităţii epocii. Pe de o parte, marii gânditori epicurieni şi stoici, exhibiţionişti înfumuraţi ai silogismului emfatic şi confuz, dar şi jongleri ai virtuţilor echivoce; pe de altă parte, un om aproape insignifiant, pe care auditorii Areopagului îl considerau un grăitor de lucruri stranii (vorbind de un Dumnezeu *"care a făcut lumea şi tot ce este în ea"*, care a *"rânduit o zi în care va judeca lumea după dreptate prin Omul pe care L-a înviat din morţi"*), un martor al Domnului Iisus şi un dispensator al misterelor lui Dumnezeu, inegalabilul ambasador al Evangheliei şi atletul unic al unui creştinism în germinaţie ebluisantă, prin care Atotputernicul a decis să transforme structurile învechite ale unei lumi crepusculare şi să regenereze pământul.

Să încercăm să ne imaginăm că apostolul Pavel ar veni în România, la Bucureşti, sau în Canada, la Hamilton. Înarmat cu aceeaşi gândire christică, precum odinioară pe străzile Atenei, nu i s'ar întârâta sufletul la vederea unei societăţi *"pline de idoli"*? N'ar înfrunta, parcurgând capitala ţării noastre, păgânismul unui popor care pretinde că n'ar fi fost încreştinat, ci s'a născut creştin, şi n'ar combate - în mod deschis - prin toate mijloacele posibile astăzi *"lucrurile"* de respins ale unei devoţiuni perverse? N'ar blama altarele închinăciunii noastre ipocrite şi n'ar predica, oare, evangheliа mântuirii, filosofilor, academicienilor, industriaşilor, oamenilor politici, ziariştilor, scriitorilor, artiştilor, universitarilor, vorbindu-le numai în biserici şi temple, dar mai ales în pieţile publice, pe stadioane, la radio şi la televiziune, în şcoli şi universităţi, ba chiar şi în *"Areopagul"* parlamentului român?

Să ne recunoaştem vinovăţia mai întâi înaintea Celui Veşnic şi apoi înaintea oamenilor care ne înconjoară. Fiecare dintre noi trăieşte într'un mediu social aproape descreştinat, ros de toate viciile şi amenінţat de forţele întunericului. Iată de ce avem datoria imperativă să-L mărturisim pe Hristos sufletelor celor împovăraţi şi trudiţi; să strigăm, cu voce tare, de pe acoperişurile acestei umanităţi bolnave, vestea cea bună a salvării în Iisus Hristos; să denunţăm păcatul lumii în care trăim şi să acuzăm lumea păcatului. Da, noi avem datoria să examinăm, să judecăm şi să condamnăm tot ce nu este agreabil lui Dumnezeu, respectiv: viaţa morală, artistică, economică şi socială a localităţii în care trăim, reţinând ce este bun şi refuzând orice fel de rău. Se impune să repetăm cuvintele ucenicului lui Gamaliel: *"Să nu vă potriviţi chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceţi prin înnoirea minţii voastre, ca să puteţi deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută şi desăvârşită"* (Romani, 12.2).

Noi vrem, noi dorim, noi încercăm să cântărim lipsa de iubire şi tăcerea oamenilor de cultură creştini, concretizate prin absenţa lui Dumnezeu în operele lor. Nu s'ar cuveni să considerăm mediul social drept un imens *"Areopag"*, peste care Iisus Hristos ne-a pus ca *"santinele"*, obligaţi să ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu şi să avertizăm opinia publică din România - prin arta noastră, prin strădania noastră artistică, prin creaţiile cu care ne mândrim - de necesitatea prezenţei lui Iisus în trăirea noastră cotidiană, ca unii care ştim ce ne spune Domnul: *"Despărţiţi de Mine nu puteţi face nimic"* (Ioan, 15.5)?

Tare mi-e teamă că şi astăzi, ca atunci când sfântul din Tars se silea să le deschidă atenienilor ochii, vor apare batjocoritori, ripostând, întocmai epicurienilor şi stoicilor de altădată, preferând ştirile sportive sau discuţiile politice în locul *"lucrurilor străniі"* ale Evangheliei. Şi ni se va scrie: *"Asupra acestor lucruri te vom asculta altădată..."*

Nu este vorba să ne transformăm în apologeţi înveteraţi ai existenţei lui Dumnezeu, cu toate că un celebru Premiu Nobel francez se încăpăţâna să persevereze, în urma descoperirilor sale genetice, în viziunea sa ateistă a lumii, afirmând imperturbabil că natura şi bineînţeles omul sunt produsul hazardului şi al *"necesităţii"*; chiar dacă un mare nor de falşi martori ai religiei îşi dau toată silinţa să asasineze teologic pe Dumnezeu, trâmbiţând *"moartea"* Sa. Scopul nostru nu este de loc să apărăm pe Dumnezeul *"care a făcut lumea şi tot ce este în ea"*, fiindcă El nu are nevoie de apărarea noastră; pentrucă El este Cauza fără cauză sau ***Causa sui***, cum Îl caracteriza Spinoza; că El există prin El însuşi. Ceea ce ne revine este de a şterge imaginea denaturată a unui Dumnezeu ***pe care lumea L-a făcut***, a unui Dumnezeu creat de om şi micşorat de om, produs amorf al *"mâinilor omeneşti"* şi prizonier neputincios al micimii noastre spirituale, o prezenţă ipotetică, zăvorâtă *"în temple făcute de mâini omeneşti"*, fie ele templele mentalităţii noastre idolatre şi ale unei credinţe conformiste, fie templele unei religii înguste şi ale unei creştinătăţi descreştinate...

Noi ne aşteptăm nu la aplauzele entuziaste ale creatorilor de artă români, în ceea ce priveşte ***invitaţia noastră la o cultură creştină***, ci la tăcerea lor. Şi totuşi vom continua să credem în biruinţa lui Hristos în cultura de mâine a unei Românii reîncreştinate, în care mai există suflete şi minţi avide de puritatea piscurilor serafice, în care mai sunt sau vor apărea inimi însetate de *"apa vie"* şi înfometate după *"pâinea"* Cuvântului lui Dumnezeu. De aceea ne-am aruncat în aventura fondării la Bucureşti a unei asociaţii intitulată ***"Centrul de cultură creştină Nicoleta Valeria Grossu"***. Nu puţini au fost aceia pentru care *"aventura"* noastră se prezintă pur şi simplu ***utopică***. Însă noi, cei adunaţi în jurul steagului creştin de luptă culturală, noi, voluntarii Crucii, credem în această *"utopie"*. Şi mai credem în nevoia pe care o are cultura română, după cei 45 de ani de prigoană religioasă şi de întemniţări nedrepte, de această zvâcnire de incandescenţă misionară, de această indispensabilă întâlnire cu Iisus. Să ne amintim că apostolul Iacov ne atrage atenţia că ***"credinţa fără fapte este zadarnică"***. De unde şi concluzia: *"Arată-mi credinţa ta fără fapte şi eu îţi voi arăta credinţa mea din faptele mele"* (Iacov, 2.18). Or *"faptele"* unui om de cultură sunt operele lui, creaţia lui. Vorbesc de omul de cultură creştin, care are obligaţia de a avea în poezia lui, în romanele şi povestirile lui ***o inimă topită după Iisus***.

Noi pledăm în favoarea unei culturi constructive, prin care creatorii se adeveresc *"împreună lucrători"* cu Dumnezeu. A unei culturi de zidire spirituală, care să ne ajute să devenim, prin credinţă în Mântuitorul Iisus, temple ale Duhului Sfânt. Cultura creştină are acest rol fundamental după părerea noastră: să-i îndemne pe oamenii, care iubesc cultura, să-şi zidească viaţa pe stâncă şi nu pe nisipul deşertăciunilor, pe care îl spulberă orice şuvoi şi orice vânt potrivnic.

Adevărată şi cutremurătoare este profeţia lui Isaia: *"Dispreţuit şi părăsit de oameni, om al durerii şi obişnuit cu suferinţa, era aşa de dispreţuit că îţi întorceai faţa dela El, şi noi nu L-am băgat în seamă"* (cap.53, vers.3). Oare oamenii de cultură creştini nu se simt vinovaţi de aceeaşi indiferenţă, de aceeaşi răceală, de aceeaşi absenţă a Domnului Iisus în tot ce au creat sau mai creează, socotindu-se totuşi copii ai lui Dumnezeu şi admiratori ai religiei creştine? Iisus a trecut şi mai trece (pentrucă El ne-a asigurat că rămâne cu noi *"în toate zilele, până la sfârşitul veacurilor"*) pe lângă toţi oamenii de artă creştini şi bate la uşa tuturor creatorilor de frumos, dar aceştia nu-L bagă în seamă şi nu fac uz, în operele lor, de moartea şi învierea Domnului, socotind - probabil - prea inferioară şi prea *"religioasă"* această cultură inspirată din Evanghelie. N'au ajuns, încă, la convingerea nestrămutată că ***"Hristos este totul"***, că trebue să fie *"totul"* în cărtăria noastră, în arta noastră ca şi în familia noastră, totul în gândurile noastre şi în eforturile noastre de auto-depăşire, în lupta noastră cu răul din lume.

Încă de pe băncile Facultăţii de Filosofie şi Litere, mi-am propus deviza ***"Prin cultură creştină la o societate creştină"***. Şi tot ce-am gândit în materie de pedagogie, de estetică, de artă, de literatură purta amprenta spiritualităţii creştine. De aceea, în *Apelul* pe care l-am lansat către oamenii de cultură din România, scriam aşa: ***"România are nevoie, înainte de reforma politică sau economică de o reformă spirituală; mai bine zis, de regenerarea spirituală a societăţii în care trăim, prin zămislirea unei culturi care să reflecte reperele luminoase ale Evangheliei lui Hristos. Deci, o cultură cu caracter supraconfesional, o cultură cristocentrică"***.

Pentru a contracara influenţa nocivă a culturii care domină actualmente societatea românească (fiindcă această cultură este roada unor talente fie agnostice, fie complet descreştinate sau chiar anticreştine), asociaţia ***"Centrul de cultură creştină Nicoleta Valeria Grossu"*** îşi propune să folosească toate mijloacele de cucerire, prin cultură creştină, a minţilor ezitante şi a sufletelor înstrăinate de Dumnezeu sau profanate de creaţiile trufaşe ale acestui sfârşit de veac şi început de mileniu. Între ***mijloacele culturale*** care pot influenţa pozitiv societatea, se menţionează: a) ***tiparul***, cu imensele sale posibilităţi de circulaţie a ideilor creştine, b) ***radio-televiziunea***, în vederea promovării idealurilor spirituale prin programe pedagogice, artistice sau culturale, c) ***cinematografia şi arta dramatică***, ambele deopotrivă de utile în răspândirea mesajului evanghelic în masele largi ale populaţiei.

La mijloacele culturale de mai sus se pot adăuga, în măsura posibilităţilor, ***ansamblurile muzicale***; manifestările cu caracter creştin - ***muzee şi expoziţii*** - exprimând geneza, evoluţia şi actualitatea creştinismului în cultura şi viaţa popoarelor; ***librăriile şi bibliotecile de împrumut***, oferind publicului cititor de toate vârstele şi categoriile sociale cărţi de înaltă spiritualitate.

Numai angajându-ne într'o asemenea acţiune culturală, axată pe axiomele majore ale Cuvântului lui Dumnezeu, vom putea afirma că lupta noastră spirituală se conformează viziunii sfântului apostol Pavel, declarând împreună cu el, că *"armele luptei noastre nu sunt trupeşti, ci puternice înaintea lui Dumnezeu, spre dărâmarea întăriturilor. Noi surpăm iscodirile minţii şi toată trufia care se ridică împotriva cunoaşterii lui Dumnezeu şi tot gândul îl robim spre ascultarea lui Hristos"* (Corinteni 10, 4-5).

Ţării îi lipsesc slujitori jertfelnici, intelectuali şi oameni de cultură gata să lupte pentru realizarea plenitudinii sale sociale, politice şi spirituale, creând opere care să contribuie la înfrumuseţarea morală a poporului român.

NE-A PĂRĂSIT PĂRINTELE DR. PETRE POPESCU

Urmare din pag. 11

Aceasta, în anul 1961 a amenajat o capelă ortodoxă în spitalul din Verdun. A mai fost cofondator al centrului ecumenic din Canada cu sediul la Montreal. În anul 1966 iniţiază deschiderea unui fond de donaţii, iniţial pentru repararea bisericii vechi, iar din anul 1968 pentru construcţia actualului complex *"Buna Vestire"*.

Cu sprijinul primarului Montrealului, Jean Drapeau, achiziţionează din cadrul parcului Villeray terenul necesar noilor construcţii. Părintele Petre Popescu n'a fost un preot obişnuit, ci unul care şi-a făcut din preoţie un ideal. Prin calităţile personale a reuşit să adune în jurul său câţiva oameni extraordinari, cu ajutorul cărora şi-a materializat ideile şi idealurile: construcţia bisericii *"Buna Vestire"* în 1972, a Casei Române, un impresionant centru de cultură şi activităţi româneşti - şi a casei parohiale, ambele în 1981.

Încă din 1950, părintele Petre Popescu, lider al comunităţii româneşti din Montreal, a luat poziţie contra samavolniciilor comise de comunişti în România. Timp de 45 de ani i-a denunţat în predici, la radio *Europa Liberă* şi în articolele publicate în presă. Datorită atitudinii sale curajoase, ca o reacţie, oamenii partidului au orchestrat impotriva lui o adevărată campanie de intimidare. Părintele Petre Popescu a scris eseuri cu conţinut moral şi religios, din care unele au fost publicate în *Candela de Montreal*.

În ultimii ani de viaţă s'a dedicat rezolvării a două probleme deosebit de importante: acoperirea canonică a episcopiei ortodoxe române a Europei Occidentale din care făcea parte biserica *"Buna Vestire"* şi găsirea unor succesori vrednici de moştenirea care li se încredinţa. După părăsirea Mitropoliei Ortodoxe a Ruşilor din afara Rusiei de către episcopul Teofil Ionescu, neurmată de credincioşi, episcopia ortodoxă română a Europei Occidentale a rămas fără episcop. Acoperirea ei canonică a fost asigurată în continuare de însuşi Mitropolitul Vitalie. S'a întâmplat apoi ca preotul Costandache, urmaşul părintelui Boldeanu dela Biserica *"Sfinţii Arhangheli"* din Paris să facă la rândul lui un pas politic dezavuat de credincioşi care în final, în anul 1999, a dus la despărţirea Mitropoliei Ortodoxe Ruse din afara Rusiei de episcopia ortodoxă română a Europei Occidentale.

Încă din primii ani de preoţie, părintele Petre Popescu încercase să dea viaţă visului Mitropolitului Visarion: o biserică ortodoxă română în afara ţării, în ton cu realităţile şi nevoile enoriaşilor, un episcop pentru Canada, unul pentru Europa Occidentală şi un mitropolit la Vatra pentru SUA.

Ceea ce atunci a fost un proiect, acum devenise o necesitate vitală. Moştenirea Mitropolitului Visarion trebuia salvată şi truda lui recuperată. În urma unor consultări la Paris şi Montreal, în primăvara anului 2000, părintele Popescu s'a îndreptat cu tot prestigiul personalităţii sale spre Înalt Preasfinţitul Nathaniel, arhiepiscopul episcopiei ortodoxe române din America. Sunt cuprinse aici bisericile născute din credinţa primilor imigranţi alungaţi din ţară de sărăcie şi asupriri străine, biserici care au avut aceeaşi istorie şi care au apărat aceleaşi valori morale.

Părintele Popescu îşi dorea o ierarhhie religioasă, cu dragoste de ţara de origine, dar crescută în realităţile societăţii de aici. Înalt Preasfinţitul Nathaniel, ascultându-i pledoaria a acceptat să acopere canonic nu numai biserica *"Buna Vestire"*, ci provizoriu şi eparhhia ortodoxă română din Europa Occidentală. Este de menţionat că primul episcop, Policarp Moruşca, hirotonit arhiereu la 24 Martie 1935 de Patriarhul Miron Cristea a fost învestit cu cârja de episcop ca să cârmuiască spiritual şi administrativ episcopia din America şi ţările Europei Apusene.

La trecerea în eternitate, părintele Petre Popescu lasă în urmă, aşa cum şi-a dorit, o biserică puternică, pregătită să lupte pentru ţinuta morală şi credinţa în Dumnezeu, pe care l-a iubit şi l-a slujit întreaga viaţă.

Odihneasă-se în pacea pe care a căutat-o, dar nu a găsit-o pe acest pământ.

Victor ROŞCA

Splendidă plachetă de versuri

În Mai 1986 eram paznic al uriaşei Întreprinderi de Transport a Bucureştiului (ITB), la un punct de lucru situat pe str. Pitar Moş, cam în spatele cinematografului *"Scala"*. Locul meu de muncă se numea S.D.D.C., adică secţia de depanare şi de dispecerizare a circulaţiei. Lângă foarte cunoscutul cinema *"Scala"* se afla (există şi astăzi) o mare librărie, care poartă numele unui celebru prozator român, afirmat şi ca trădător de primrang. Calitatea-i de discipol al lui Satan mă opreşte să-i dau numele.

Nu de puţine ori am intrat în această librărie. Dacă în destule dăţi am ieşit cu regretul indicibil de a nu fi cumpărat ceva pe gustul meu, într'o zi de florar din anul menţionat pe primul rând al acestei scrieri, am fost cât se poate de inspirat, intrând în acest important locaş de cultură, pentrucă devenii fericit posesor al plachetei de versuri *"Ramura de măslin"* de Kira Iorgoveanu (carte scoasă de editura bucureşteană Eminescu, în 1985).

Programul meu de muncă era de zece ore, în fiecare zi, între ceasurile 14 şi 24. Însă niciodată nu mi s'a părut, ca atunci, că nu se termină ziua-mi de muncă. Aşteptam cu nerăbdare ca, ajungând acasă, să sorb citind acest volum, pe care, răsfoindu-l încă înainte de a-l cumpăra, îmi păru uimitor de insolit.

Iar, după ce îl isprăvii de citit, acasă, în pat, tot nu puteam să adorm fiindcă mi-au fost răscolite toate dorurile pentru Macedonia-mi ancestrală, ţară care zace de peste două mii de ani sub stăpâniri străine şi căreia eu de mult îi spun Macedonia Latină, spre a o diferenţia de cea originară, traco-filipo-alexandrină - şi de cea greco-slavă din zilele noastre.

Cuvintele autoarei, nespus de simţite şi de pertinente, au darul magic de a-mi aduce permanent în minte imaginea mirifică, de o măreţie incomparabilă a patriei strămoşilor mei materni şi paterni - Macedonia tracă - acum sfârtecată şi încontinuu disputată de Greci, Bulgari şi Albanezi. Teribil de rău şi de nedrept a fost năpăstuită Macedonia, măcar că ea fusese întemeietoarea, sub inegalabilul rege Alexandru Macedon, a celui mai întins imperiu din era precreştină şi cu toate că tot ea va avea şansa sublimă de a fi prima ţară europeană creştinată, în întregul ei, de apostolul Pavel.

Fiecare slovă a poetei Kira Iorgoveanu este atât de vibrantă încât şi stâncile din Pind, Olimp şi Gramos, din Pirin, Rodope şi Rila tresar la auzirea glasului său de autentic bard al Macedoniei Latine. Sunt locuri pe care autoarea le-a străbătut, le-a călcat *per pedes* (în aromână *"pir padi"*) cu picioare apostolice de cea mai mare vrednică fiică a Macedoniei Traco-Latine, mergând pe urmele strămbunilor săi (după ambii-i părinţi). Şi este această poetă aromână mai vrednică decât cei mai mulţi dintre macedoromâni pentrucă a ştiut prea bine să asculte, să tâlcuiască şi să facă foarte cunoscută durerea bimilenară a Aromânilor, acum minoritari în propria lor ţară. Este o jale ce nu se mai sfârşeşte şi care-i nemaiintâlnită la alte neamuri de acum.

Am citit *"Ramura de măslin"* cu acelaşi nesaţ cu care am parcurs şi vom parcurge întotdeauna, până la mutarea din această viaţă romanele celor doi Dumas ale lui Balzac şi ale lui Hugo, precum şi nepieritoarea *"Alexandria"*. De-am fi puşi să alegem poezia cea mai izbutită din această plachetă cuceritoare, n'am şti la care să ne oprim: la *"Vis la Pella"* sau la *"Visele lui Alexandru"* ori la *"Şarpele singurătăţii"* sau la *"Amintire dintr'un secol bizantin"* ori la *"Mioriticā"*?, sau la versurile *"Şi unde flori ce nu ştiu ofilire, / Din oasele sărbune înfloresc, / Şi amintirea lor în mine plânge, cântă?"*, ori la distihul lesne memorabil *"La marginea cea mai de Sud a neamului meu, / Strigând din Kavala: Amarea, Amarea?"* Menţionăm că, în dialectul aromân *"amarea"* semnifică substantivul *"marea"*.

Toate versurile şi fiece vorbă sunt, în egală măsură adânc simţite şi adevărate. Şi poate fi oare ceva, în lumea aceasta, nu mai frumos, ci măcar tot atât de frumos ca ADEVĂRUL şi ca SINCERITATEA? Nu, nu poate fi pentrucă El, Adevărul, nu este ceva teluric, ci un dar divin care de Sus se coboară, dela Părintele Luminilor, prin Duhul Sfânt. Şi este rostit şi scris de gurile unor pământeni sinceri, care au privilegiul rarisim de a fi consideraţi ALEŞI, printre care se află şi Kira Iorgoveanu.

Menţionăm că Doamna Kira Iorgoveanu este autoarea câtorva cărţi în aromână, dialect pe care îl cunoaşte şi îl cultivă în chip pilduitor. Mai cunoscută dintre volumele acestei poete, este *"Steaua di dorii"*.

La Aromâni, mai cu seamă la noi, grămoştenii, sunt multe reprezentante ale sexului frumos care poartă numele de Chiraţa, fiind preferat derivatul diminutival Chira (Kira) care în limba greacă înseamnă *"Doamnă"*. Iar Kira Iorgoveanu se afirmă ca veritabilă Doamnă a literaturii aromâne şi implicit, ca foarte distinsă fiică a Macedoniei, mai ales dacă se au în vedere dragostea de Ţară şi perseverenţa cu care cultivă în vorbire şi în scriere dialectul aromân. Cu alte vorbe, numele de botez Chiraţa a dobândit prin dânsa cea mai înaltă înnobilare şi strălucire.

Domnul nostru Iisus Hristos, arătându-se lui Toma d' Aquino i-a vorbit astfel: *"Bene scripsisti de Me, Toma"*. Iar noi am spune aşa: Bene scripsisti de Macedonia, Kira Iorgoveanu! (Bine ai scris despre Macedonia, Kira Iorgoveanu).

Mihai S. DERDENA

TRADUCERI AUTORIZATE
(CERTIFIED TRANSLATIONS)
Membru ATIO & CTIC

Diplomă şi Foaie Matricolă ~ Adeverinţe
Certificat Naştere – Căsătorie - Cazier
Hotărâre Divorţ - Acte Sponsorare

LUCIAN EFANOV
Tel: 416 - 587 - 6603

Specializat în acte de echivalare studii pentru
Ontario College of Teachers ~ Medical Council
şi Professional Engineers of Ontario

Fax: 905 - 619 - 9345
E-mail: postscriptum@lycos.com
Web site: PostScriptum.Netfirms.com

Traduceri profesionale, la preţuri rezonabile!
Post-Scriptum Translations

ÎNTÂLNIRE STRANIE

Miez de vară fierbinte. Căutam, împreună cu fratele meu, Valentin, o grădiniţă de vară unde să ni se *"dea"* câte o bere rece. Era pe la mijlocul deceniului opt al secolului XX abia încheiat.

Orele prânzului, caniculă mare în Bucureşti, iar trecătorii erau la fel de rari precum astăzi monedele de un leu. Iată de ce l-am remarcat imediat pe moşneagul *"centenar"* care păşea buimac, privea îngrijorat la maşini, se uita la vitrine precum *"viţelul la poarta nouă"*. Veşmintele-i erau dintr'un secol anterior: pantalonii cu manşete duble, sacou la două rânduri şi *"gât legău"* demodat. Spectacol amuzant. Însă, curând, ne-a îngrijorat. De cum observă, moşneagul veni *"glonţ"*, ne acroşă, ne interogă, ne împroşcă cu o rafală de întrebări: *"Sunteţi băieţii lui nea Lucică? Ce face tuşa Anişoara? Dar camaradul meu, Ionel"* (referinţă la vărul nostru primar). Apoi, continuă, fără a mai aştepta răspunsurile noastre: *"Am fost în aceeaşi companie! Camaradul Ionel i-a uimit pe Nemţi! La trigonometrie, jongla cu rigla de calcul!"*

Când i-am zis moşneagului că fostul camarad din Şcoala de ofiţeri, adică vărul nostru căzuse pe Câmpul de Onoare, la Cotul Donului, un ciob de lacrimă i-a mijit în ochi: *"Ţinerii din leatul meu au fost jertfiţi precum Isaac ce a fost aşezat pe rug chiar de tătâne-su Avram. Numai îngerul salvator a lipsit!"* **(Facerea 22.9-13).**

Totuşi, vărul nostru, dacă nu pierea în luptă, ar fi avut cel mult vreo şaizeci de ani, în vreme ce *"colegul"* părea cu cel puţin treizeci mai vârstnic.

"Măi să fie!" ne-am zis: *"Asta-i şotie!"* Totuşi, amănuntele pe care le cunoşteau, ne duceau cu gândul la frumosul, la mândrul marinar după care, odiniioară, codanele întorceau capetele. Însă din distinsul marinar nu mai rămăsese decât o vagă amintire. Întâmplările prin care trecuse ne evocau pe cei şapte tineri din Efes pe care tradiţia creştină îi comemorează la 4 August, iar Coranul musulman îi pomeneşte în Sura Peşterii. Şi tradiţia budistă cunoaşte un eveniment asemănător: doi tineri plecaţi în căutarea înţelepciunii, au zăbovit la gura unei peşteri din munţii Kunlun preţ de câteva minute pentru a urmări o partidă de şah jucată de doi necunoscuţi. Când au revenit în satul de baştină dela poalele munţilor nu au mai regăsit nici căsuţa natală, nici părinţii, nici prietenii sau rubedeniile. La fel de ciudată părea şi povestea moşneagului care pretindea că fusese coleg cu vărul pierit în războiul mondial, adică era una şi aceeaşi persoană cu Pavel Pospai, marinarul român ce dispăruse ca înghiţit de Geea în anul 1944. Ceva nu se lega: vârsta. Totuşi, amintirile moşneagului erau *"beton"*. Vizitase deseori casa părinţilor noştri...

Cum poţi trage marinarul de limbă? Unde-şi deschide el băierele inimii? Firește, punându-i o stacană cu rom la uşa tavernei. Făcurăm deci invitaţia care fu acceptată cu entuziasm de matroz.

"Zori de zi", este aproape! răspunse bucuros.

Vestea că restaurantul fusese demolat de mult, l-a mâhnit pe bătrân, însă i-am propus o alternativă la numai două staţii de troleibuz. Ajunşi la destinaţie, altă surpriză:

- Unde-i Pake? statuia lui "vorbea" cu Brătianu (altă statuie dispărută) *pe deasupra capului lui C.A. Rosetti?*

I-am explicat că bronzul statuii lui Pake, cel al statuii ecvestre a Regelui Carol I-ul şi altele au fost folosite la turnarea unui colos care-l înfăţişa pe *"tătucul"* Stalin. Apoi, colosul a fost dus la topit pentru cine ştie care altă *"operă"*... Ne aşezarăm în grădină, chiar lângă trotuar, şi l-am îndemnat pe bătrân să comande ce-i poftește inima. I-am sugerat caviar, urmat de friptură de morun, stropită cu coniac de Segarcea sau palincă de Bihor, cu vin de Jidvei sau Cotnari.

Spre stupoare, bătrânul a comandat... ciorbă de burtă şi ţuică fiartă, produse total contraindicate pe vreme de caniculă. Chelnerul, *"rămas ca la dentist"*, ne-a privit uluit, însă noi am confirmat trăznaia. *"Sunt bunătăţi de care am fost lipsit o mulţime de ani!"* se scuză bătrânul matroz. Curând, am reuşit schimbarea bucatelor şi a băuturilor, iar limba marinarului se dezlegă:

- Am fost artilerist pe un Monitor. În seara zilei de 23 August 1944, ne aflam în dreptul oraşului Turnu Severin şi am primit ordin să-i împiedicăm pe inamici să traverseze Dunărea. Mai bine de două săptămâni am patrulat din amonte în aval şi viceversa. Puternicul bastiment de luptă impunea respect, descuraja orice gând ostil. Între timp, vremea se răcise, iar în interiorul turelelor metalice, lângă chiulasele tunurilor, frigul pătrundea până la oase.

După ce trupele Armatei Roşii ajunseră în zona Banatului de Severin pe la mijlocul lui Septembrie '44, am primit ordin să pornim în marş forţat către oraşul Izmail, în Sudul Basarabiei, ocupată între timp de trupele sovietice.

Aveam de mers "cale lungă să ne-ajungă", însă militarul execută şi nu discută. Bastimentul de luptă şi echipajul formează un organism unic. Marinarii muncesc tăcuţi, fiecare cu "problemele" lui, se discută numai strictul necesar, iar comenzile ofiţerilor sunt deseori monosilabice. Fiecare ştie că mica lui neatenţie poate aduce "foc şi pară" peste capetele tuturor.

La prova (marinarii nu pronunţă "prora"), doi câte doi marinari urmăreau cu ochii "cât cepele" coamele valurilor pentru a descoperi la timp vreo mină perfidă.

Povestind, marinarul îşi reamintea întâmplări de mult uitate, căutate într'un ungher al memoriei şi se ambala, se tulbura.

- Ajunserăm la destinaţie pe 16 Septembrie '44. Oficialităţile sovietice, abia instalate la Izmail, păreau binevoitoare, curtenitoare, amabile. Aşteptam, nerăbdători, să legăm parâmele la chei pentru a fura măcar o singură oră de somn lipsit de griji...

Pentru a acosta cu prova'n amonte, conform regulamentului, trebuia să întoarcem cu 180 de grade. Ni s'a cerut o clauză pe care am considerat-o exagerată. Însă am acceptat-o! Trebuia să păstrăm ţevile tunurilor numai către Sud, adică numai către ţinutul dobrogean. Deci, am sincronizat manevra turelelor cu schimbările poziţiei navei, rotindu-le dela tribord la babord.

Manevrele au decurs "ca la carte" şi când văzurăm parâmele lunecând pe babale, ne-am liniştit. În curând urma odihna binemeritată şi refacerea pe care o bănuiam pe malul opus (dobrogean) al Dunării.

Aşa crezurăm noi, fiindcă nu cunoşteam perfidia bolşevică. Convocaţi în "careul ofiţerilor", aflarăm că nava "fusese rechiziţionată de Sovietici. A urmat o îndelungată, dificilă, sâcâitoare operaţiune de predare-primire până la ultimul obuz, lanţ de ancoră sau parâmă. Eram la capătul puterilor, când am primit în sfârşit, ordine să ne să ne aliniem pe chei şi să pornim către clădirea şcolii din apropiere...

Recomandarea: "Faceţi piramide!" ne-a binedispus. Gândirăm că vom primi ceai cald şi vom putea dormi, liniştiţi, la internatul şcolii, vom putea pune la punct documentele şi vom primi bărci pentru a traversa fluviul în Dobrogea care rămăsese, conform armistiţiului din 23 August, Patriei Române. Făcurăm piramide din carabine "Z.B." şi pistoale "Oriţa" aflate în dotarea ostaşilor români.

Ne strecurarăm cu greu în băncuţele şcolare, aşezarăm frunţile pe micuţele pupitre şi ne cufundarăm în dulce somn. Însă, deodată, pornirā şuşoteli, se împărţiră ghionturi. La ferestre se profilară santinele cu pistoale "spanghina". Curând, uşa fu dată de perete şi în încăpere dădu buzna un comisar politic sovietic: "Sunteţi prizonieri!" a răcnit.

- Există o Lege! Un armistiţiu! a ripostat comandorul român.

- Aici, Legea sunt Eu! răspunse cu aplomb politrucul sovietic.

- Şi ce-a urmat? întrebarăm noi uluiţi.

- O călătorie lungă (aici interlocutorul s'a înnecat)... ţara veşnicului îngheţ... morminte de Români fără cruci... damnări ca'n "Infernul" lui Dante Aligheri. Într'un cuvânt: Siberia!

- Dar, autorităţile române? n'au intervenit?

- Comuniştii din toate ţările au fost otova... fanaticii sunt fiare cu chip de om! răspunse şi bătrânul făcu un gest de lehamite.

Apoi, marinarul îmbătrânit înainte de vreme, cel care *"mort a fost şi a înviat, pierdut a fost şi s'a aflat"* a ieşit pe trotuar, a îngenuncheat la rădăcina copacului şi a sărutat ţărâna Patriei Regăsite...

Eugeniu SFETCOVICI

BASARABIA ROMÂNEASCĂ

CU PRILEJUL ÎNCHEIERII TRATATULUI CU FEDERAŢIA RUSĂ

Noi, cei care am trăit istoria înstrăinării teritoriilor româneşti din Nord-Est avem datoria să ne spunem cuvântul

Daca Pactul Ribbentrop-Molotov este opera celor doi dictatori, Hitler şi Stalin, care şi astăzi provoacă groază, repulsie şi mânie şi dacă pactul în sine este şi în opinia unui cunoscut contemporan, **Klaus Mann** (1940), ***"una din cele mai mari perversităţi şi unul dintre cele mai mari paradoxuri din istoria lumii"***, apoi avem dreptul să ne întrebăm, de ce noi Românii de mai bine de şase decenii, suntem şi astăzi obligaţi să-i suportăm consecinţele nefaste.

Iată de ce încheierea unui tratat cu o Putere ca ***Federaţia Rusă***, care are şi astăzi un cuvânt greu de spus în treburile internaţionale, trebue făcută cu grija de a ni se lăsa deschisă calea spre o remediere imediată sau de perspectivă apropiată a acestor consecinţe.

Aceasta, cu atât mai mult, cu cât Sovieticii, aşa după cum se ştie, pe lângă nedreptatea ce ne-au făcut-o în 1940, răpindu-ne ***Basarabia***, o altă nedreptate ne-au făcut-o, tot atunci, ocupându-ne şi ***Nordul Bucovinei***, care n'a fost niciodată al lor.

Un abuz grosolan şi o nedreptate şi mai mare au comis-o tot atunci Sovieticii, făcându-se stăpâni şi pe ***Ţinutul Herţa***, acest teritoriu autentic românesc, din România Veche, locuit şi astăzi de Români, într'o proporţie de aproape 100%.

Soarta acestor teritorii româneşti, care, ca moştenitoare a Uniunii Sovietice, i-au revenit Ucrainei independente, de astăzi, este după cum se poate uşor vedea ***total neîndreptăţită*** şi ***nejustificată***. Or, o anulare a Pactului Ribbentrop-Molotov, pe care ar trebui s'o aibă în vedere Tratatul nostru cu Federaţia Rusă, ne-ar putea da dreptul de a cere ***revenirea acestor teritorii la Patriamamă***. Un fapt ca acesta, în aparenţă mai îndrăznet, s'ar putea realiza prin înţelegere şi pe cale paşnică, apelând la dreptul ce-l avem de a nu mai prelungi peste termenul de 10 (zece) ani tratatul ruşinos, pe care politicienii noştri l-au încheiat în grabă cu Ucrainenii în anul 1997.

Suntem nevoiţi să apelăm la acest drept, determinaţi şi de constatarea că partea ucraineană nu şi-a achitat în acest timp obligaţiile de respectare a drepturilor omului, ce şi le-a luat prin tratatul încheiat.

Multe din acestea relatate aici pe scurt, sunt bine cunoscute, dar am spus că merită să ni le reamintim, acum, când la Moscova ni se va cere probabil să regretăm şi să cerem scuze pentru *"îndrăzneala"* de care am dat dovadă, atunci când nepregătiţi şi prin mari sacrificii, am încercat să ne recuperăm acele teritorii, care, sub ameninţarea cu războiul, ne-au fost invadate şi înstrăinate.

Asemenea scuze care ni se pretind nu-şi găsesc justificare, atâta vreme cât, din cauza politicii de decimare preconizată de staliniști, osemintele a sute şi mii de părinţi sau fraţi ai noştri, zac astăzi sub pământurile mai apropiate sau mai îndepărtate (Siberia), ale fostei Uniuni Sovietice.

Noi, cei care suntem originari din aceste teritorii vechi româneşti şi care am trăit istoria nefericită a înstrăinării lor, ştim mai bine, cine, în tot acest timp a fost şi ce-a făcut ca agresor şi cine a fost şi ce-a făcut cel agresat şi păgubit.

Bucuria de a *"se deschide"* spre noi *"Piaţa rusă"*, nu trebue să ne facă să uităm ceea ce un popor demn şi de o conştiinţă naţională, nu poate uita.

Memoria celor câteva milioane bune de victime, cu care am plătit istoria noastră dela 1940 încoace, merită să fie cinstită şi respectată. O politică şi o diplomaţie românească trebue s'o punem în practică, mai ales că în prezent neam putea bucura, atât de sprijinul Federaţiei Ruse de lângă noi, cât şi de acela al Statelor Unite, de care ne-am apropiat atât de mult în ultima vreme.

Cu aceeaşi perseverenţă se cuvine să le cerem Rusiilor şi tezaurul nostru, care ştim că este la inima noastră, a tuturor.

Prof. Dr. doc. Ion Gherman
preşedintele *"Societăţii Culturale Ţinutul Herţa"*

DICŢIONARUL MOLDOVENESC-ROMÂN, "OPERA UNUI RĂTĂCIT MINTAL"

Intelectualii din Basarabia au reacţionat în urma apariţiei în librăriile din Chişinău a ***"Dicţionarului moldovenesc românesc"***, lucrare editată de ideologul comunist Vasile Stati, care intenţionează să convingă de existenţa aşa-zisei *"limbi moldoveneşti"*. ***"Este o aberaţie, un gest nesăbuit la care au recurs corifeii moldovenismului mânofob şi agresiv din Republica Moldova"***, a comentat Vlad Cubreacov, vicepreşedintele Partidului Popular Creştin Democrat. Este o surpriză cumva pentru toată lumea, pentrucă din 1936, când s'a încercat în Transnistria alcătuirea unor asemenea dicţionare, mânofobii moldoveniști dela Chişinău nu au mai recidivat pe această direcţie. Este şi un cadou original pe care Puterea comunistă dela Chişinău îl oferă Preşedintelui Iliescu în preajma întâlnirilor oficiale care urmează să aibă loc la Iaşi şi Stânca-Costeşti. Prin acest *"dicţionar"*, Stati şi alţi sprijinitori ai săi mai pe faţă sau din umbră nu fac decât să cadă în ridicol. Toată lumea se va amuza copios pe seama acestui dicţionar. *"Este o încercare de a ne întoarce în epoca staliniștă, în anii '30-'40"*, a comentat Cubreacov.

Editorul basarabean Anatol Vidraşcu, directorul trustului *"Litera"* din Chişinău, apreciază, că dicţionarul nu reprezintă o operă ştiinţifică, ci creaţia unui personaj bizar. *"Nici chiar în timpurile de tristă amintire când comuniştii erau la putere, aici, când identitatea noastră românească era suprimată pe toate căile, nici atunci chiar n'au cutezat să facă un dicţionar român-moldovenesc"*, a precizat Vidraşcu. *"Au fost câteva încercari de a-l traduce în limba moldovenească pe Mihail Sadoveanu, dar la atât s'au rezumat". "Ceea ce a apărut acum este o sfidare a bunului-simţ. Altfel, din punct de vedere ştiinţific nici nu-l poţi califica"*, a opinat intelectualul basarabean.(...) *"S'au luat toate cuvintele care sunt atestate că ar fi de circulaţie în Moldova, spre deosebire de altele care circulă în Muntenia, să zicem, şi în felul acesta s'a făcut un dicţionar. (...) Acest fapt nu poate fi calificat din punct de vedere al ştiinţei nici într'un fel şi cred că ar trebui trecut pur şi simplu sub tăcere fenomenul acesta, rămânând să fie opera unui rătăcit mintal"*, a conchis Anatol Vidraşcu.

DICŢIONARUL MOLDO-ROMÂN, O CULME A IMPERTINENŢEI

Acum, când fraţii noştri de peste frontierele nedrepte, dinspre Nord şi Răsărit, plâng după cărţile româneşti care le sunt oprite la vamă, şi când, pe de altă parte, mai încoace, se pot bucura că noile generatoare TV, mai puternice, le vor da posibilitatea să prindă în direct emisiunile TVR, duşmanii identităţii noastre de neam, de limbă şi de credinţă, recurg la soluţii de atac din domeniul lingvistic.

Aşa, de exemplu, inginerul Adrian Seiciuc, într'o lucrare *"Problema ucraineană în Bucovina Sudică"*, Editura Mustang, Bucureşti 2001, foloseşte în mod abuziv o serie de denumiri slavo-ucrainene (hidronime şi toponime) pentru a susţine, nici mai mult, nici mai puţin), că în această zonă a Bucovinei de Sud, *"Românii au venit peste Ucraineni"* şi că *"elementul autohton, băştinaşii au fost Slavo-Ruşi, strămoşii şi continuatorii Ucrainenilor de azi"*.

Şi le susţine toate acestea, ignorând date elementare de istorie, de demografie şi de cultură autentic românească din această regiune. Este evident faptul că autorul, referindu-se la Bucovina sudică, evită cu grijă să aducă în discuţie, măcar în treacăt, zona din Nord care, ca moştenitoare a Uniunii Sovietice, a revenit Ucrainei. Şi, pe lângă zeci de localităţi din fostele judeţe Cernăuţi, Storojineţ şi Hotin, cu o proporţie a Românilor ce trece de 80%, Ucrainenii s'au făcut stăpâni aici şi peste un teritoriu din România Veche - Ţinutul Herţa, în care populaţia românească se apropie şi astăzi de 100%.

Merită să amintim că printre multe alte localităţi vechi, localitatea Molniţa din acest teritoriu, dintotdeauna românesc, a sărbătorit (acum doi ani) 600 de ani de când a fost pentru prima dată menţionată la 1400, în hrisoavele domnitorului Alexandru cel Bun. O situaţie nedreaptă, asemănătoare cu aceşti Români din partea de Nord, o trăiesc şi Românii din Sudul Basarabiei istorice, care intră în regiunea Odesa, de sub stăpânirea Ucrainei. Din nefericire şi Românii dintre Prut şi Nistru, care după obţinerea independenţei fac parte din Republica Moldova, nu au fost scutiţi de o serie de nedreptăţi şi umilinţe. Dacă prin recunoaşterea Mitropoliei Basarabiei, Românii moldoveni au câştigat pe plan spiritual-religios, apoi nu le-a fost şi nu le este uşor acum când încearcă să li se impună, ca a doua limbă oficială, limba rusă, o limbă vorbită de puţin peste 10% din populaţie; acum, când a apărut un *"Dicţionar moldo-român"*, ce-i îndeamnă din nou să creadă că limba ce-o vorbesc este cu totul alta decât aceea pe care o vorbesc toţi Românii. Această idee total greşită a *"moldovenismului"*, de origine staliniștă, a găsit ecou sub actuala guvernare comunistă din Republica Moldova la Vasile Stati, autorul *"Dicţionarului moldo-român"*, de curând apărut la Chişinău.

Se înţelege că ideea în sine, aşa cum o consideră chiar directorul Institutului de Lingvistică al Academiei de Ştiinţe a Moldovei, este o *"absurditate şi o falsificare grosolană a realităţilor lingvistice"* sau, aşa cum o consideră vocea autorizată a Preşedintelui Academiei Române, Eugen Simion, care vede în autor un *"activist mărunt"*, este *"o aberaţie provocatoare, o prostie propagandistică"*.

După opiniile unor asemenea mari specialişti în domeniu, citaţi în presa noastră, nu mai contează prea mult opiniile noastre, ale celor din alte domenii de activitate. Şi totuşi, sămi fie permis să mă justific, de ce şi personal văd în lucrarea D-lui Vasile Stati o culme a impertinenţei şi ticăloşiei pe care aceasta o atinge. În acest scop mă voi folosi de argumente care rezultă din propria mea viaţă şi activitate.

Aşa, de pildă, pot să relatez faptul că, deşi m'am născut în Ţinutul Herţa din Vechiul Regat (România Veche), o parte din clasele primare şi liceale le-am făcut în oraşul Hotin din Nordul fostei noastre Basarabii istorice. Cu această ocazie pot să depun mărturie că n'am avut niciodată impresia că nu m'am putut înţelege cu colegii din Basarabia, din cauza limbii libere ce-o vorbeam. Învăţam împreună şi ne distram împreună la acea vârstă a copilăriei şi adolescenţei, fără să ne împiedicăm de cuvinte pe care să nu le putem înţelege.

Acelaşi lucru pot să-l spun şi despre acei numeroşi tineri din Republica Moldova, pe care i-am întâlnit în ultimii 10-13 ani, făcând diferite specializări sau susţinându-şi la noi doctoratele.

În sfârşit, la toate acestea, menţionate aici în grabă, mai trebue să adăugăm şi faptul că un dicţionar tendenţios, de acest fel, i-a cerut, fără indoială, autorului un efort deosebit. Atât autorul, cât şi cei care l-au susţinut, pot fi, însă, siguri, că eforturile făcute au fost zadarnice. Românii de dincolo şi de dincoace de Prut ştiu bine să-şi iubească şi să-şi cultive frumoasa şi *"sfânta"* limbă ce-o vorbesc. Din această cauză, pe aceia care atentează la integritatea ei nu-i iartă şi cu toţii suntem de acord că acest *"mărunt activist"* şi slugă a ideilor staliniste, Vasile Stati, să fie declarat *persona non grata*, iar cartea sa nu merită să ocupe loc în bibliotecile publice sau particulare din România.

Prof. dr. doc. Ion Gherman
Preşedintele Societăţii Culturale "Ţinutul Herţa"

VORONIN VREA "IDENTITATE MOLDOVENEASCĂ"

Preşedintele moldovean, Vladimir Voronin, a mai elaborat un document care întăreşte identitatea *"moldovenească"* a statului pe care îl conduce. *"Concepţia politicii naţionale de stat"*, care urmează să fie aprobat de Parlament, stabileşte drept obiectiv principal al actualei administraţii dela Chişinău *"integrarea şi consolidarea poporului unic multicultural şi multilingv al Republicii Moldova"*, care va fi realizată în special prin predarea Istoriei Moldovei şi a limbii moldoveneşti în scoli. Potrivit documentului, moldovenii sunt *"naţionalitatea fondatoare a statului, împreună cu reprezentanţii altor etnii - ucraineni, ruşi, găgăuzi, bulgari, evrei, romani, beloruşi, ţigani, polonezi şi alţii"*.

MOLDOVA ARE UN REGIM TOTALITAR

Federaţia Internaţională pentru Drepturile Omului şi Comitetul Helsinki dela Chişinău sunt îngrijorate de situaţia post-electorală din Republica Moldova şi de incidentele politice care au avut loc după alegerile locale. Comitetul Helsinki consideră campania electorală din acest an şi scrutinul local drept lipsite de fair-play şi de transparenţă, semnalând încălcarea a numeroase drepturi şi libertăţi fundamentale, inclusiv libertatea de expresie, libertatea întrunirilor, dreptul la viaţa privată, la integritate fizică şi psihică, dreptul la libertate şi siguranţă, dreptul la informaţie. *"Este îngrijorator că, după un deceniu de eforturi pentru a construi democraţia, în Republica Moldova se menţine votul etnic, mass-media publică este cenzurată şi uzurpată de putere, concurenţii electorali sunt arestaţi, persecutaţi sau intimidaţi, apărând pericolul instaurării unui regim totalitar"* arată raportul.

VLAD CUBREACOV VREA TRUPE UE ÎN BASARABIA

Într'o declaraţie prezentată în Parlamentul dela Chişinău, Vlad Cubreacov, deputat al Partidului Popular Creştin-Democrat, l-a cerut Preşedintelui Vladimir Voronin să facă demersuri pe lângă UE prin care să solicite oficial trimiterea trupelor UE pentru soluţionarea diferendului transnistrean.

Vlad Cubreacov se referă la recenta iniţiativă a lui Jaap de Hoop Schieffer, ministru de Externe al Olandei şi preşedinte în exerciţiu al OSCE, care a propus participarea directă a UE la procesul de pacificare a Transnistriei.

"O prezenţă militară multinaţională, sub egida UE, poate constitui singura soluţie eficientă, echitabilă şi viabilă de restabilire a unităţii teritoriale a statului, după retragerea completă şi necondiţionată a trupelor şi arsenalului militar al Federaţiei Ruse, care urmează să se încheie la finele anului curent", a spus Cubreacov.

CALEIDOSCOP

O ROMÂNCĂ LA GUANTANAMO

O Românca de 26 de ani este unul dintre militarii americani care îi păzesc pe teroriştii periculoşi din închisoarea specială dela Guantanamo, în Cuba. Luminiţa Turtureanu a venit în America, împreună cu familia sa, în urmă cu 15 ani şi acum este sergent în US Army Reserves, şi a primit misiunea de a-i păzi pe deţinuţii Al-Quaida la închisoarea din Golful Guantanamo. Românca speră să se întoarcă acasă, în Fraser, în Octombrie, împreună cu unitatea ei, transmite cotidianul The Daily Oakland Press citat de site-ul Ro-News.

Luminiţa s'a înrolat în US Army după ce a împlinit 19 ani, fiind repartizată în Batalionul 785 - Poliţie Militară, cu baza în oraşul Fraser. Unitatea a fost trimisă în Cuba în luna Noembrie, anul trecut. De atunci, misiunea Românceі este să îi supravegheze pe prizonierii închişi la Guantanamo, o treabă diferită faţă de meseria sa - aceea de inspector în construcţii. *"Îi escortez pe prizonieri la dusuri, am grijă de ei în clădirea în care sunt închişi şi îi mut dintr'un loc într'altul. Am de-a face cu caractere diferite, cei mai mulţi îţi vorbesc în engleză. Unii dintre ei sunt de religie musulmană şi nici nu se uită la o femeie. Nu am avut prea multe probleme până acum"*, a spus Luminiţa. Ea a negat zvonurile că deţinuţii din baza US Navy ar fi trataţi necorespunzător. La Guantanamo sunt duşi deţinuţii arestaţi de agenţiile guvernamentale americane după atentatele din 11 Septembrie 2001, care aşteaptă să fie judecaţi.

Românca spune că prizonierii sunt ţinuţi în condiţii umane. Ei sunt închişi în cuşti dar situaţia s'a îmbunătăţit în ultimul timp, deşi nu poate să dea mai multe detalii despre acest lucru. *"Cred că îi tratăm pe deţinuţi mult mai bine decât ne-ar trata ei pe noi. Sunt mândră că sunt aici şi sunt mândră că sunt Americancă"*, a spus Luminiţa.

PB, VICE CAMPIOANĂ MONDIALĂ LA IT

Echipa de studenţi a Universităţii *"Politehnica"* din Bucureşti, formată din Tiberius Pârcălabu şi Andrei Hagiescu Miriste, îndrumată de prof. dr. ing. Nicolae Ţăpuş a câştigat locul 2 la concursul internaţional de proiecte informatice CSIDC 2003 (Computer Society International Design Contest) organizat de către IEEE (Institute of Electrical and Electronic Engineering), cea mai prestigioasă organizaţie de ingineri din lume.

La acest concurs participă peste 300 de echipe din universităţi din întreaga lume care propun proiecte informatice ca soluţii la probleme reale ale societăţii. În prima fază, participanţii propun o idee originală pe care trebue să o dezvolte şi să o implementeze până la stadiul unui produs finit. Ulterior, proiectele sunt analizate de un juriu format din specialişti dela cele mai importante companii din domeniu (Microsoft, IBM, Intel, Toshiba, ABB) şi profesori dela prestigioase universităţi americane (Carnegie Mellon, Stanford, Rochester, West Point), iar cele mai bune 10 echipe participă la faza finală care se desfăşoară în fiecare an în Statele Unite ale Americii la Washington, DC, unde fiecare echipă selectată îşi prezintă atât partea teoretică, cât şi cea practică a proiectului în cadrul unor demonstraţii.

La ediţia de anul acesta au participat echipe din Taiwan, Canada, Germania, SUA, Coreea de Sud, India, Pakistan, Brazilia şi România. Locul întâi a fost obţinut de Universitatea Naţională din Taiwan. Echipa Universităţii *"Politehnica"* din Bucureşti a prezentat proiectul EyesOnly, o soluţie *hardware* de securizare a datelor, care transformă calculatorul personal într'un sistem mai sigur pentru informaţiile confidenţiale. Mai exact, este vorba despre un dispozitiv interpus între tastatură şi monitor pe de o parte şi unitatea centrală a calculatorului pe de altă parte.

Datele confidenţiale (cărţi de credit, conturi bancare, *e-mailuri*, discuţii pe *chat*, etc.) introduse dela tastatură sunt criptate de către EyesOnly folosind o cheie de pe *smart-card*-ul personal şi apoi sunt trimise mai departe, către calculator şi apoi prin Internet sau orice altă reţea de comunicaţii, iar cele care vin dela calculator, tot dintr'o astfel de reţea, sunt decriptate cu cheia personală şi se afişează pe monitor.

Noutatea acestui proiect constă în extragerea în exteriorul calculatorului a operaţiunii de securizare a informaţiilor confidenţiale, care nu mai sunt expuse pericolelor din memoria calculatorului (cai troieni, viruşi, aplicaţii de monitorizare, *keylogger*-e).

REGULI MAI STRICTE PENTRU CAMPANIA OSCAR

Academia Americană de Film a anunţat că, din 2004, campaniile Oscar vor fi supuse unor reguli noi, mai severe, care să prevină publicitatea agresivă pentru unele filme, transmite BBC online.

Schimbările sunt provocate de controversa de anul acesta, când regizorul Martin Scorsese (*"Gangs of New York"*), nominalizat la Oscarul pentru cel mai bun regizor, a beneficiat de o campanie agresivă din partea studiourilor Miramax.

Noile reguli sunt menite să domolească acele campanii prea zeloase, a explicat preşedintele Academiei, Frank Pierson, asigurând că regulile sunt cât se poate de serioase.

Potrivit anunţului făcut la Los Angeles, membrii Academiei cu drept de vot ar putea fi eliminaţi dacă nu respectă noile reguli. O pedeapsă mai mică ar putea fi suspendarea temporară din cea mai puternică organizaţie din lumea filmului. Sancţiunile vor fi aplicate mai ales şefilor studiourilor de producţie, care sunt responsabili de promovarea filmului, dar ele pot fi aplicate şi nominalizaţilor: actori, regizori, scenarişti. Pedeapsa cea mai aspră aplicată până acum pentru încălcarea regulilor de campanie era confiscarea biletului de intrare la gală. Totodată, nu se va mai putea folosi imaginea unui membru al Academiei pentru promovarea unui film.

Studiourile Miramax, care au distribuit *"Gangs of New York"*, au stârnit în 2003 nemulţumirea celorlalţi nominalizaţi cu o campanie în ziare, în care regizorul Robert Wise, deţinător al unui Oscar, lăuda talentul lui Scorsese.

FBI AVERTIZEAZĂ ASUPRA FRAUDELOR COMISE DE ROMÂNI PE INTERNET

Potrivit unui comunicat al Biroului Federal de Investigaţii, email-urile prin care utilizatorii de internet sunt păcăliţi să-şi facă publice datele personale sunt cea mai la modă metodă de fraudă, practicată atât de infractorii online americani cât şi de cei din Rusia şi România. Potrivit site-ului Dc.internet, Departamentul de Fraude pe Internet al FBI a primit numeroase reclamaţii privind aceste emailuri care, sub diverse pretexte (concursuri cu premii substanţiale, sondaje de opinie), păcălesc utilizatorii să-şi divulge numele, vârsta şi adresa. Aceste date sunt apoi folosite de infractori la furtul cărţilor de credit sau alte operaţiuni ilegale. Potrivit primelor investigaţii ale FBI, multe dintre aceste email-uri provin dela utilizatori internet din Marea Britanie, Rusia şi România. FBI colaborează cu autorităţile locale cât şi cu alte ţări.

PROIECTUL "DRACULA PARK" NU MAI ARE VIITOR

Unul din principalele proiecte ale fostului ministru al Turismului, Dan Matei Agathon, este pe cale de a fi abandonat. Proiectul realizării unui parc de distracţii tematic, *"Dracula Park"*, nu se mai bucură de sprijinul noului ministru al Turismului şi nici de interesul acţionarilor.

Restructurarea Guvernului a dus la dispariţia Ministerului Turismului, care a devenit un departament aflat în subordinea Ministerului Transporturilor. Astfel, ministrul Agathon a dispărut, iar cel care a rămas în fruntea bucatelor este Miron Mitrea, fostul lider de sindicat al şoferilor. Se pare că odată cu Agathon dispar încet dar sigur ideile năstrusnice şi costisitoare, din seria palmieri pentru litoral.

Printre primele declaraţii ale ministrului Mitrea au fost şi câteva referiri la proiectul *"Dracula Park"*. Mitrea nu consideră proiectul o prioritate pentru România. Mai mult, ministrul nu intenţionează să se implice personal în acest proiect, lăsând totul pe seama Regiei Protocolului de Stat şi a acţionarilor particulari.

Acţionariatul particular este însă chiar mai dezinteresat de derularea proiectului decât ministrul. În urmă cu câteva săptămâni, peste o mie de acţionari au anunţat că se retrag din acest proiect, urmând să-şi primească banii înapoi. Duminică, 28 Iunie, ar fi trebuit să aibă loc o adunare generală a acţionarilor, care a fost însă amânată din lipsă de participanţi. Proiectul construirii unui parc de distracţii tematic a fost lansat de către ministrul Agathon la sfârşitul anului 2001. Prima locaţie anunţată a fost Sighişoara, în locul unei rezervaţii naturale. Agathon a demarat în trombă proiectul, defrişând o bucată dintr'o pădure de stejari, veche de sute de ani. Ar fi urmat distrugerea unui sat arheologic, ceea ce nu reprezenta o problemă pentru Agathon. Datorită protestelor diferitelor organizaţii româneşti şi internaţionale, dublate de protestele politicienilor, s'a ajuns până la urmă la schimbarea locaţiei parcului. *"Dracula Park"* ar fi trebuit în cele din urmă construit lângă Bucureşti, la Snagov. Pentru finanţarea parcului s'au strâns până acum 100 de miliarde din cele 150 necesare, dela diverşi investitori privaţi. Acţiunile ar fi trebuit cotate la Bursă, lucru care nu s'a mai întâmplat până la urmă. Însuşi Premierul Năstase a cumpărat acţiuni *"Dracula Park"*, în valoare de peste 100 de milioane de lei, sperând că exemplul său va fi urmat. S'au cheltuit fonduri importante pentru o campanie publicitară susţinută, cât şi pentru studiile de fezabilitate. Cine va suporta aceste costuri, în condiţiile în care proiectul se stinge dela sine, nu este clar încă. Cert este că încă una din cele câteva idei fixe ale ministrului Agathon s'a dovedit falimentară. Asta după ce palmierii dela Mamaia, pentru care s'au plătit zeci de mii de dolari din fonduri publice, s'au îmbolnăvit, înnegrit şi ofilit, în mai puţin de un an de zile.

O ROMÂNCĂ A DEVENIT CEA MAI BUNĂ ELEVĂ DIN LUME LA MATEMATICĂ ŞI VA STUDIA ÎN SUA

Românca Ana Caraiani, cea mai bună elevă din lume la matematică, va deveni, din această toamnă, studentă a Universităţii Princeton din Statele Unite ale Americii. La Olimpiada Internaţională de Matematică din Japonia, Ana a fost cea mai bună, câştigând medalia de aur, chiar dacă, după cum a declarat, subiectele au fost foarte dificile. Absolventă a Colegiului Naţional *"Mihai Viteazul"* din Bucureşti, tânăra a câştigat anul trecut Olimpiada Internaţională de Matematică dela Glasgow. În plus, în 2002, ea câştigase şi Olimpiada Balcanică de Matematică.

VITRINA CU CĂRŢI

POEZII DIN ÎNCHISORI $ 20
Culegere de Zahu PANĂ

DIN ŢARA LUI CAIN $ 20
de Dumitru PHILIP

ÎNAINTE ŞI DUPĂ DICTATUL DELA VIENA $ 20
de Aurel S. MARINESCU

O CONTRIBUŢIE LA ISTORIA EXILULUI ROMÂNESC $ 20
de Aurel S. MARINESCU

MĂ APLEC PESTE ANI $ 20
de Aurel S. MARINESCU

ARMATA ROŞIE ÎN ROMÂNIA $ 20
de Aurel S. MARINESCU

PITEŞTI, $ 20
de Dumitru BACU

DIN LUPTELE TINERETULUI ROMÂN (1919-1939) $ 15
culegere de texte

NĂZUINŢI ŞI DEZNĂDEJDI $ 10
de Petru GHEORGHEONI

ISTORIA POLITICĂ A EUROPEI, DELA NAPOLEON LA STALIN $ 20
de Adrian GRIGOROPOL

CĂLĂU ŞI DIPLOMAT, VIŞINSKI $ 15
de Nicolae CIACHIR

ISTORIA RELAŢIILOR INTERNAŢIONALE dela Pacea Vestfalică (1648) până în contemporietate (1947) $ 20
de Nicolae CIACHIR

SÂNGELE TEMNIŢEI şi POEME $ 15
de Radu GYR

804 ZILE ŞI NOPŢI ÎN LANŢURILE MORŢII $ 25
de V.BLĂNARU-FLAMURĂ

ÎNTOARCEREA DIN INFERN VOL II (CRIMĂ ÎMPOTRIVA DEMNITĂŢII OMULUI) $ 20
de Ion CÂRJĂ

POEZII ALESE şi ŞOIMII PESTE PRĂPASTIE $ 10
de Nichifor CRAINIC

AMINTIRI DIN ÎNCHISOARE $ 10
de Nicolae DIMA

EXIL-OAMENI şi IDEI $ 10
de S CONSTANTINESCU

FÂNTÂNA LUMINII, poezii $ 10
de Dumitru ICHIM

CU ACUL PE SĂPUN, poezii $ 15
de Zahu PANĂ

LA PORŢILE DISPERĂRII $ 10
de Floria BAŢU-ICHIM

CĂRŢI ÎN LIMBA ENGLEZĂ

CAPTIVE ROMANIA, A DECADE OF SOVIET RULE $ 20
by Alx. CREŢIANU

A HISTORY OF THE ROMANIANS from Roman times to the completion of unity. by R.W. SETON-WATSON $ 30

JOURNEY TO FREEDOM $ 20
by Nicholas DIMA

THE ANTI-HUMANS (Piteşti) $ 20
by D. BACU

RED HORIZONS $ 20
by Ion Mihai PACEPA

PRISONER OF RED JUSTICE an account of ten years captivity in comunist Romania $ 20
by Leonard KIRSCHEN

LA FIECARE COMANDĂ SE ADAUGĂ COSTUL EXPEDIŢIEI

Puteţi procura cărţile de mai sus dela
Dl. Tudor Murgoci
39 Niagara Rd. Kitchener, Ont. N2B 1T1

ECONOMICE

DATORIA EXTERNĂ PRIVATĂ A ROMÂNIEI, S'A APROPIAT DE UN NIVEL, CARE POATE FI PERICULOS

Datoria externă privată a crescut până la un nivel care poate deveni periculos, în principal din cauza structurii neordonate care poate crea probleme în piaţa valutară internă la momentul scadenţei, au declarat reprezentanţii Băncii Naţionale a României.

"Datoria externă privată nu este o problemă, dar trebue reconsiderată în contextul politicilor monetare. Rambursarea ei poate influenţa piaţa valutară", a spus guvernatorul Mugur Isărescu.

Datoria externă privată s'a situat, la sfârşitul lunii Martie, la 5,9 miliarde de dolari, în creştere cu 2 miliarde de dolari faţă de luna similară din 2002. Datoria privată reprezintă 37,9% din datoria externă a României, care totalizează 15,6 miliarde de dolari.

La rândul său, viceguvernatorul BNR Cristian Popa a arătat că orientarea firmelor către împrumuturi externe a apărut în anii 1999 şi 2000, când România, ca ţară, nu avea acces pe pieţele internaţionale de capital.

Popa mai spune că această tendinţă s'a accentuat în următorii ani, o dată cu extinderea integrării economiei româneşti în cea mondială.

"Firmele au preferat din motive de relaţii externe sau dobânzi mai avantajoase să se împrumute din afară. Ieşirile de capital din acest an, care par că s'au diminuat în ultimul timp, de nevoia refinanţării datoriei firmelor private", a spus viceguvernatorul BNR.

El apreciază că datoria privată se va stabiliza undeva la 40% din totalul datoriei externe. *"Nu se vor mai înregistra creşteri semnificative când va fi indiferent pentru firme dacă se împrumută din piaţa internă sau internaţională"*, a mai spus Popa.

LONDRA ESTE CEA MAI SCUMPĂ LOCAŢIE DIN LUME PENTRU SPAŢIILE DE BIROURI

Zona West End din capitala Marii Britanii este locaţia cea mai costisitoare din lume pentru spaţiile de birouri, iar districtul financiar City al Londrei a depăşit Tokyo în ultimii trei ani şi ocupă poziţia a doua într'un clasament realizat de compania CB Richard Ellis, citat de Reuters.

În cartierul West End, deşi mai scăzută faţă de acum şase luni, chiria este de 1.400 euro/metru pătrat pe an, incluzând tarifele pentru servicii şi impozitele locale, a indicat compania CB Richard Ellis, cel mai mare furnizor global de servicii imobiliare într'un studiu referitor la 158 de locaţii pentru spaţiile de birouri.

În City, chiria de 1.089 euro/metru pătrat/an reflectă o completă inversare a situaţiei faţă de 2000, când cele mai scumpe două locaţii pentru birouri din lume se situau ambele în capitala niponă. Oraşele britanice ocupă patru din primele zece locuri ale clasamentului.

Parisul a urcat pe poziţia a patra în top, cu o chirie de 852 euro/mp pe an, depăşind zona centrală exterioară din Tokyo (850 euro/mp/an), dar situându-se în urma zonei centrale interioare a capitalei Japoniei, unde chiria ajunge la 1.076 euro/mp pe an.

CB Richard Ellis a indicat că fluctuaţiile valutare sunt responsabile pentru schimbările relative din clasament.

Fragilitatea dolarului a condus la declinul zonei Midtown Manhattan din New York, cea mai scumpă locaţie din SUA, până pe locul al 14-lea în ierarhia mondială, comparativ cu sfârşitul anului 2000, când Silicon Valley, San Francisco şi Manhattan erau toate în primele zece. În prezent, Silicon Valley ocupă locul 48, iar San Francisco locul 61.

Seul este cea mai scumpă locaţie din Asia, aflându-se pe poziţia a 17-a.

Intre primele zece oraşe din clasament se mai află Dublin, Birmingham, Moscova, Edinburgh şi Frankfurt.

CARLSBERG A ÎNCHEIAT PRIMUL SEMESTRU CU REZULTATE NESATISFĂCĂTOARE

Producătorul danez de bere Carlsberg Breweries a încheiat prima jumătate a anului cu un profit operaţional de 1,25 miliarde de coroane daneze (189,8 milioane de dolari), în scădere cu 31% faţă de perioada similară a anului trecut, informează Reuters.

Anunţul a surprins în mod neplăcut pieţele, în contextul în care previziunile anticipau un declin de cel mult 24%.

Vânzările nete au scăzut cu şapte procente, cifrându-se la 16,3 miliarde de coroane suedeze, sub estimările de 16,8 miliarde de coroane suedeze. În acelaşi timp, volumul vânzărilor a crescut cu trei procente.

Operaţiunile din Europa de Est, care includ rezultatele din Rusia, considerată o piaţă esenţială pentru dezvoltarea viitoare, au încheiat primele şase luni cu un profit operaţional de 503 milioane de coroane daneze, cu 24% mai puţin decât în intervalul corespunzător de anul trecut. Pe de altă parte, volumul vânzărilor a avansat cu opt procente.

Baltic Beverages Holding (BBH), compania rusă controlată în proporţie egală de producătorul danez şi de Scottish & Newcastle Plc, a raportat o scădere de 29% a profitului operaţional, la un total de 453 milioane de coroane daneze.

Declinul a fost determinat de deprecierea rublei, concomitent cu presiunea exercitată pe piaţa de profil pentru scăderea preţurilor de comercializare.

Pe de altă parte, volumul vânzărilor BBH a crescut cu zece procente, în trimestrul al doilea.

Compania daneză, care a lansat o strategie ambiţioasă de extindere pe pieţele emergente din Estul Europei şi China, a apreciat că vânzările din Rusia vor creşte în acest an cu 6-7%.

În Vestul Europei, producătorul a înregistrat un profit operaţional de 753 milioane de coroane daneze, cu 24% mai puţin decât în perioada similară din 2002. Volumul vânzărilor s'a diminuat cu patru procente.

Carlsberg Breweries este controlat în proporţie de 60% de holdingul Carlsberg A/S, iar restul de acţiuni se află în posesia grupul norvegian diversificat Orkla.

Profitul net încasat de Carlsberg A/S în urma rezultatelor anunţate a depăşit estimările analiştilor, ridicându-se la 255 de milioane de coroane daneze.

În pofida performanţelor nesatisfăcătoare din perioada Aprilie-Iunie, Carlsberg - unul dintre primii cinci mari producători de bere din Europa - şi-a menţinut obiectivele financiare fixate pentru acest an.

Compania a remarcat *"tendinţe pozitive"* în lunile Iunie şi Iulie şi a apreciat că va reuşi să obţină un profit operaţional anual de aproximativ 3,8 miliarde de coroane daneze.

Conducerea Carlsberg a elaborat un program prin care intenţionează să îmbunătăţească productivitatea şi modul de utilizare a capacităţii disponibile. Prin măsurile anticipate, compania vizează economii anuale de 300 de milioane de coroane daneze, în cel mult trei ani.

Prioritatea companiei daneze rămâne consolidarea poziţiei pe pieţele din Europa de Est, Europa de Vest şi Asia.

NORTHWEST AIRLINES ÎŞI ÎNDEAMNĂ PARTENERUL KLM SĂ SE ALIEZE CU AIR FRANCE

Compania aeriană americană Northwest Airlines, partener comercial de durată al KLM, l-a încurajat pe transportatorul olandez să se alieze mai degrabă cu Air France, decât cu British Airways, a informat publicaţia NRC Handelsblad, citată de Reuters.

"Din punctul nostru de vedere, nu poate fi vorba decât de Air France", a declarat publicaţiei Doug Steenland, preşedintele Northwest, cu ocazia prezentării planului de reînnoire a flotei.

KLM a indicat în mai multe rânduri, în ultimele săptămâni, că discută în paralel cu Air France şi British Airways, în perspectiva aderării fie la SkyTeam, alianţa comercială creată de compania franceză, fie la OneWorld, alianţa concurentă iniţiată de operatorul britanic.

Leo van Wijk, directorul executiv al companiei olandeze, a promis o decizie până la sfârşitul anului, dar anunţul oficial ar putea interveni în numai câteva săptămâni.

Reprezentanţii KLM au recunoscut că discuţiile cu Air France sunt mai intense şi majoritatea analiştilor financiari mizează pe un acord cu compania franceză.

KLM şi Northwest s'au aliat din 1989, când KLM a cumpărat 20% din capitalul companiei americane, pachetul fiind revândut acesteia în 1997, în schimbul unui acord de cooperare comercială pe o perioadă de zece ani.

În SUA, Northwest este parteneră a Continental şi Delta Air Lines, cea din urmă fiind de altfel membră a SkyTeam. Cele trei companii deţin aproape 35% din piaţa americană.

AMERICA ÎNCEARCĂ SĂ IASĂ DIN CRIZĂ

Deficitul bugetar american pentru 2003 este previzionat a atinge o cifră - record pentru ultimii mai bine de 10 ani. Potrivit estimărilor făcute public de Casa Albă, deficitul bugetar ar putea atinge nivelul a 455 miliarde de dolari, cauza majoră a acestui nivel fiind în principal operaţiunile militare din Irak şi Afganistan. Numai în acest an, costul operaţiunilor militare din Irak se ridică la 47 miliarde de dolari, pentru anul viitor anticipându-se cheltuieli de aproximativ 20 de miliarde.

Cifrele anunţate confirmă panta descendentă pe care a intrat economia americană în urma ieşirii din epoca Bill Clinton, după ce anul trecut statisticienii au anunţat un nivel al deficitului bugetar de 159 miliarde de dolari. Anterior anului 2002, precedentul deficit bugetar fusese înregistrat în 1997, adică la începutul celui de al doilea mandat Clinton, renumit prin excedentele bugetare înregistrate în perioada respectivă.

Recordul în materie de deficit fusese atins în 1992, când diferenţa între veniturile la buget şi cheltuieli fusese de 290 miliarde de dolari. Statistica seacă infirmă practic previziunile anterioare mai optimiste care indicau pentru 2003 un deficit în jurul a 300 de miliarde, dar amintesc încă o dată de peisajul economico-financiar problematic căruia trebue să-i facă faţă administraţia Bush, peisaj pe care războiul din Irak nu face decât să îl accentueze. Vestea cea mai proastă pare a fi însă că nici în 2004 lucrurile nu vor sta mai bine, ci, dimpotrivă, pentru anul următor deficitul fiind calculat la 475 de miliarde. În aceste condiţii, măsurile pe care le încearcă economiştii urmăresc menţinerea joasă a ratei dobânzilor, care stimulează investiţiile şi creează premisele creşterii economice, şi poate asigura creşterea încasărilor bugetare şi, pe cale de consecinţă, reducerea deficitului bugetar.

Prezent în faţa membrilor Senatului pentru prezentarea raportului bianual, şeful Rezervei Federale Americane, Alan Greenspan a încercat să dea un suflu de optimism pentru Americanii tot mai sceptici la adresa administraţiei. El a explicat că pentru un an şi jumătate de acum înainte este obligatoriu ca economia să crească, inclusiv cu ajutorul pe care trebue să îl acorde şi rezerva federală. Acesta constă în păstrarea scăzută a nivelului dobânzilor, politică pentru care Greenspan a dat asigurări că a menţinut *"atât cât este nevoie pentru a obţine rezultate economice satisfăcătoare"*. El s'a declarat de acord chiar şi cu o nouă reducere a dobânzilor, pentru a garanta succesul dorit. El a anticipat că, în condiţiile în care în ultima perioadă s'au înregistrat creşteri la vânzările cu amănuntul, precum şi la nivelul producţiei industriale, creşterea economică în 2004 va fi de 4%, faţă de doar 3% anul acesta, potrivit calculelor după primele şase luni.

După intervenţia lui Greenspan, economiştii apreciază că acesta aşteaptă probe clare că economia începe să îşi revină, după care este de aşteptat o reducere a facilităţilor, atenţia mărită fiind acordată ratei dobânzilor. Declaraţiile optimiste ale şefului rezervei federale s'au simţit şi pe această dată pe piaţa de capital. Dolarul american a atins cea mai ridicată cotă din ultimele două luni faţă de euro, francul elveţian sau lira sterlină.

TELEFONUL ROMÂNESC, CEL MAI SCUMP DIN EUROPA

România are cele mai ridicate tarife pentru o convorbire de telefonie fixă de trei minute în afara orelor de vârf şi se clasează pe poziţia a şasea din 25 de ţări europene în clasamentul referitor la costul convorbirilor efectuate în intervalul de timp cel mai solicitat din zi. Potrivit unui studiu realizat de Autoritatea din domeniul Comunicaţiilor din Malta, trei minute în reţeaua de telefonie fixă în afara perioadei de vârf costă, în România, aproape 14 eurocenţi, nivel similar cu cel din Malta - a doua clasată, în vreme ce în Finlanda - ocupanta locului trei - tariful se situează la circa 13 eurocenţi. Cele mai ieftine convorbiri de acest tip pot fi efectuate din Irlanda, unde tariful pentru trei minute este de circa trei eurocenţi. Printre statele europene cu tarife reduse la telefonia fixă se numără şi Luxemburg, Marea Britanie, Ungaria şi Portugalia. În ceea ce priveşte convorbirile internaţionale, raportul ia în calcul tarifele percepute cu ţările vecine şi cu Statele Unite. Astfel, preţul plătit în România pentru trei minute vorbite în cadrul orelor de vârf într'o ţară vecină este de peste 50 de eurocenţi, în vreme ce pentru Statele Unite tariful creşte până la circa doi dolari şi jumătate. Aceste valori plasează România pe locul 14 în cazul convorbirilor cu statele vecine, dar pe cel de-al treilea în clasamentul referitor la tarifele la convorbirile cu SUA. De asemenea, raportul prezintă costurile de acces la Internet în 13 ţări candidate la Uniunea Europeană (UE). Din acest punct de vedere, România se regăseşte pe locul al şaselea cu un tarif de 20 de euro pentru 40 de ore în perioada de vârf în cazul unei conecţiuni prin reţeaua publică de telefonie şi cu 9,2 euro pentru o conecţiune prin intermediul unui furnizor de servicii de Internet (ISP).

COLUMBUS TRAVEL
SERVICE LIMITED

CELE MAI SCĂZUTE PREŢURI DIN TORONTO SPRE BUCUREŞTI, TIMIŞOARA, BUDAPESTA ŞI ORICE DESTINAŢIE ÎN EUROPA DE VEST, CU POSIBILITATEA ÎNCHIRIERII DE AUTOTURISME

Bilete de avion din Bucureşti, Timişoara sau Budapesta pentru cei care doresc să vă viziteze

VĂ OFERIM VACANŢE DE NEUITAT, ÎN CARAIBE, CUBA, MEXIC, SAU ÎN ALTE LOCURI, LA PREFERINŢA DVS.

Contactaţi-ne la Tel: (416) 224 5800
1-866-853-9304
311 Shepard Avenue E. Toronto Ont.

SPORT

Rapid a ratat calificarea

ANDERLECHT - RAPID 3-2 (0-2)
Au marcat: JESTOVIC (51), ZETTERBERG (52), SEOL (74) / ILYES (42), FL. BRATU (44).

"Dela infern la paradis", a titrat site-ul www.sport.be, apreciind că Belgienii şi-au revenit în partea a doua a meciului, după o primă repriză catastrofală.

"Golurile lui Ilyes şi Bratu, din finalul primei reprize, au reprezentat un adevărat duş rece pentru Anderlecht. Dar inspiraţia antrenorului Hugo Broos a permis formaţiei din Bruxelles să se califice în ultimul tur preliminar al Ligii Campionilor", a scris site-ul belgian. Cotidianul *"Le Soir"* a apreciat că partida dintre Anderlecht şi Rapid a fost un meci nebunesc, disputat pe o căldură infernală. *"Un meci de foc în cuptor"*, a titrat publicaţia belgiană, care a adăugat că partida de meci a reprezentat un debut excelent de sezon. *"Goluri, suspans, gesturi frumoase şi o calificare belgiană. Un debut incendiar de sezon!"*, a scris *"Le Soir"*. Rapid este recunoscută ca o echipă care evoluează mai bine în deplasare. În prima repriză Românii au făcut multe greşeli, dar contraatacurile lor incisive au pus în dificultate formaţia gazdă, care a avut mai mult posesia balonului. Jocul lui Anderlecht a fost totuşi neinspirat. *"După pauză au apărut alte echipe, Anderlecht declanşând asediul la poarta rapidistă şi calificare meritată"*, menţionează *"Le Soir"*. Cotidianul *"La Derniere Heure"* a prezentat cronica meciului sub titlul *"Formidabila Anderlecht"*, apreciind că Rapid le-a pus, totuşi, destule probleme Belgienilor. *"Anderlecht a fost incomodată mult timp de jocul elaborat şi de pressing-ul Rapidului, în ultimele cinci minute ale primei reprize fiind crucificată după golurile lui Ilyes şi Bratu. Echipa belgiană părea a fi victima pragmatismului bucureştenilor, care, în prima repriză, din două şuturi pe spaţiul porţii, au marcat două goluri"*, a scris publicaţia belgiană. *"La Derniere Heure"* consideră ca *"violeţii"* au abordat cu luciditate a doua parte a meciului.

"Anderlecht şi-a păstrat încrederea şi i-au fost suficiente două minute pentru a restabili egalitatea. Românii au făcut tot mai multe greşeli, încercând să reziste iureşului belgian, ceea ce a dus inevitabil la pierderea meciului", a adăugat cotidianul.

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE FOTBAL, ÎN MINUS CU 820.000 DOLARI LA BUGET

FRF are de plătit statului peste 27 miliarde de lei (echivalentul a circa 820.000 de dolari) reprezentând impozit pe profit, TVA şi alte taxe, la care se adăugă dobânzi şi penalităţi de întârziere. Aceasta este concluzia la care au ajuns controlorii fiscali din Ministerul Finanţelor, care, timp de aproape trei luni, au verificat operaţiunile financiare ale FRF din perioada 1 lanuarie 1998 - 31 Decembrie 2002.

Controlul a fost pornit în urma unor sesizări privind fapte de corupţie şi posibile *"inginerii"* financiare care ar fi avut loc în sânul FRF, după ce a început operaţiunea *"anticorupţie în fotbal"*.

"Controlul a scos la iveală unele nereguli legate de acordarea premiilor jucătorilor, antrenorilor şi celorlalţi tehnicieni pentru participarea echipei naţionale la Campionatul Mondial din Franţa, în 1998. De asemenea, FRF nu a achitat TVA pentru sumele încasate în urma contractului cu Loteria Naţională (pentru concursurile PRONOSPORT) şi nici pentru cel încheiat cu S.C. Compania de Distribuţie "Naţional" SA (pentru campania Bergenbier)", a declarat Neculae Plăiaşu, secretar de stat în Ministerul Finanţelor. Potrivit acestuia, acelaşi lucru s'a întâmplat şi în contractul încheiat cu Societatea de Îmbuteliere Coca-Cola Bucureşti SRL.

Mai mult decât atât, responsabilii Federaţiei nu au calculat nici obligaţiile pentru Fondul de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap şi nici cele pentru Fondul de susţinere a învăţământului de stat.

LA 17 ANI DIRECT LA FC NANTES

Atacantul orădean Claudiu Andrei Keşeru va semna un contract cu FC Nantes, echipa la care a evoluat şi Viorel Moldovan, informează *"Ouest-France"*. Keşeru (17 ani) a fost supus unor teste pe parcursul mai multor săptămâni. *"Acest atacant, stângaci şi exploziv, în stilul lui Stoicikov, a lăsat o impresie foarte bună. În timpul unor partide disputate în Franţa de selecţionata română de juniori, jucătorul i-a impresionat pe toţi"*. Începând din acel moment s'a făcut totul pentru a se încerca aducerea sa.

"Misiune reuşită", scrie *"Ouest-France"*.

Viorel Moldovan a declarat că FC Nantes a făcut un lucru bun atunci când a decis transferul lui Keşeru. *"El va progresa. Sunt sigur de reuşita sa, deoarece posedă calităţi importante. Steaua şi Dinamo au dorit să-l transfere, însă nu aveau bani. Este, fără nici o îndoială, un jucător bun care are importante perspective de a evolua. Se va adapta cu siguranţă la jocul lui FC Nantes"*, a spus Moldovan.

GABRIELA SZABO OCUPĂ LOCUL OPT ÎN CLASAMENTUL GENERAL IAAF

Românca Gabriela Szabo, participantă în cursele de 1.500 şi 5.000 m, ocupă, cu un total de 1.368 de puncte, locul opt în clasamentul general feminin al Federaţiei Internaţionale de Atletism (IAAF), a anunţat agenţia Datasport.

Pe prima poziţie a acestei ierarhii se află Americanca Gail Devers (110 m garduri), cu 1.397 de puncte, urmată de compatrioata sa Marion Jones (100 şi 200 m), cu 1.394 de puncte, şi Mexicanca Ana Guevara (400 m), cu 1.393 de puncte.

În clasamentul masculin conduce Marocanul Hicham El Guerrouj (1.500 m), cu 1.435 de puncte, urmat de Dominicanul Felix Sanchez (400 m garduri), cu 1.408 puncte şi Americanul Tim Montgomery (100 m), cu 1.394 de puncte.

CHIVU, STUDENT

Fundaşul lui As Roma, Cristian Chivu, a solicitat, în contractul semnat cu gruparea italiană, să i se permită participarea la cursurile unui institut de educaţie fizică şi sport, informează ***"Corriere della Sera"***. Potrivit sursei citate, fotbalistul doreşte să se înscrie la Institutul *"Tor Vergata"*, el urmând să meargă la cursuri timp de trei ani şi să studieze materii precum metodologia antrenamentului, fitnessul, economia şi dreptul sportiv, alimentaţia, psihologia şi pedagogia.

ROMÂNIA OCUPĂ LOCUL 17 ÎN CLASAMENTUL MONDIAL LA RUGBY

Echipa naţională de rugby a României ocupă, cu un total de 383 de puncte, locul 17 în clasamentul mondial, alcătuit cu exact 100 de zile înainte de debutul Cupei Mondiale din Australia.

Pentru a cincea oară consecutiv, România va fi prezentă la Cupa Mondială, unde va face parte din Grupa A, alături de selecţionatele Australiei, Irlandei, Argentinei şi Namibiei. Cu excepţia Namibiei, celelalte adversare ale României din faza grupelor sunt mai bine clasate în ierarhia mondială, Australia pe locul 3, Irlanda pe 6, iar Argentina pe 7.

C.E. JUNIORI ATLETISM: 10 MEDALII

La Campionatele Europene de atletism pentru juniori dela Tampere, sportivii români au cucerit 10 medalii (3 de aur, 5 de argint şi 2 de bronz), clasându-se pe locul trei pe naţiuni, după Rusia şi Germania. Medaliile de aur au fost cucerite de Marius Ionescu, la 10.000 m, Cătălina Oprea, la 2.000 m obstacole, cu un nou record mondial - 6min21sec 78/100 şi Simona Barcău, la 800 m.

Cele 5 medalii de argint au fost obţinute de Cristina Spătaru, la triplu salt, Adina Anton - lungime, Anca Bobocel - 2000 m obstacole, Marius Ionescu - 5000 m şi Maricel Ionaşcu - 3000 m obstacole, iar cele două de bronz, de Corina Dumbrăveanu, la 1.500 m şi de Cristinel Irimia, la 5000 m.

ROMÂNII DOMINĂ CAMPIONATUL UNGARIEI

Campionatul Ungariei este competiţia în care România are cei mai mulţi *"stranieri"*. Cei mai reprezentativi Români sunt Tibor Selymes (cel mai bun jucător străin al ediţiei trecute) şi Marius Sumudică (laureat al trofeului *"Capul de Aur"* pentru cele mai multe goluri marcate cu capul), ambii dela Debrecen, echipa la care a evoluat şi Sabin Ilie. O altă vedetă este internaţionalul maghiar de origine română Vasile Miriuţă, dela Gyor. Siofok îl păstrează în lot pe Daniel Usvăţ, iar la Bekescsaba rămâne Valentin Miculescu. La Ferencvaros s'au transferat Marius Sasu şi Sorin Botiş, dar au plecat Bogdan Andone (în Cipru, la Apollon Limassol, echipa antrenată de Ilie Dumitrescu) şi Marius Cheregi (retras). La campioana MTK Budapesta va rămâne numai Daniel Rednic, renunţându-se la Alin Drăgan. Ujpest este pe punctul de a-l transfera pe Sorin Bucuroaia, care ar fi primul Român din lot, în timp ce Videoton are cea mai mare *"legiune"*: Gabriel Vochin, Marian Savu (adus dela AEL Limassol), Ionuţ Voicu (Rapid Bucureşti) şi Daniel Tudor (Dinamo). În fine, la Zalaegerszeg joacă în continuare Radu Sabo. Doar trei echipe nu au Români în lot: Haladas Szombathely, Sopron şi Pecs.

MULTE DIN CLUBURILE DE FOTBAL ÎNCALCĂ LEGISLAŢIA PRIVIND TIPĂRIREA BILETELOR

Cluburile de fotbal din România au respectat în mică măsură prevederile legale privind tipărirea şi înserierea biletelor pentru participarea la spectacolele sportive, a declarat, directorul Companiei Naţionale Imprimeria Naţională (CNIN), Dan Docan.

Docan a menţionat că, până în prezent, au solicitat CNIN plaje de numere cluburile de fotbal Dinamo Bucureşti, Steaua Bucureşti, Farul Constanţa, Universitatea Craiova, Ceahlăul Piatra Neamţ, Oţelul Galaţi, Astra Ploieşti şi Petrolul Ploieşti. *"Ceilalţi probabil că nu au spectatori sau au intrarea gratuită la meciuri"*, a comentat Dan Docan.

DOROFTEI VA BOXA ÎN ROMÂNIA

În urma negocierilor dintre reprezentanţii Interbox şi preşedintele FR de Box, Iosif Armaş, s'a stabilit că Leonard Doroftei, campionul mondial la categoria semiuşoară, versiunea WBA, să boxeze, cel mai probabil, în luna Octombrie, la Bucureşti, cu Panamezul Miguel Callist.

"In principiu, ne-am înţeles cu managerul general al Interbox, Yvon Michel, ca următorul meci al lui Doroftei să fie, în Octombrie, în România".

DUCKADAM EMIGREAZĂ ÎN SUA

Fostul portar Helmuth Duckadam va pleca, alături de soţie şi de fiica sa, în Statele Unite, el urmând să se stabilească în oraşul Phoenix (statul Arizona), informează Pro TV.

Duckadam, care este unul dintre câştigătorii Loteriei Vizelor, a declarat că ar fi tentat să joace din nou fotbal, dar îi este cam greu, având în vedere că are multe kilograme în plus.

"Va trebui să mai slăbesc. Am 125 de kilograme, nu este nici un secret. Am înţeles că există o echipă de fotbal Rapid Las Vegas", a spus Duckadam, care ar prefera să înfiinţeze o formaţie de fotbal în SUA, care să se numească Steaua, decât să joace la Rapid Las Vegas.

Duckadam, în vârstă de 44 de ani, a ales să locuiască în Phoenix, deoarece acolo are mai multe rude. Fostul portar îşi doreşte să se realizeze pe plan profesional, în lumea fotbalului sau a spectacolului. *"Vreau să văd dacă America mă apreciază mai mult decât România. Plec cu dezamăgirea că, pe plan profesional, nu am reuşit să fac ceea ce mi-am dorit"*, a spus Duckadam.

Hemulth Duckdam, care a fost angajat al Ministerului de Interne, va încerca să-şi echivaleze la standarele din SUA pensia de 150 de dolari pe care o primeşte în România. Dacă va reuşi acest lucru, în SUA va primi cel puţin 850 de dolari.

TAMAŞ, NOUA VEDETĂ A GALATEI!

La debutul său în formaţia Galatasaray, fostul dinamovist Gabriel Tamaş a fost lăudat de presa din Ţara Semilunei şi de antrenorul Fatih Terim după meciul disputat cu Vitesse Arnhem, în finala Turneului Summer Cup dela Copenhaga, câştigată de Turci cu scorul de 2-0. Cotidianul *"Hurriyet"*, care l-a notat pe Tamaş cu trei stele, consideră că fundaşul român a fost cel mai bun jucător de pe teren. Potrivit unui alt cotidian din Turcia, *"Fanatik"*, compatriotul nostru a avut o evoluţie foarte bună, ziarul acordându-i nota 7. *"A jucat cu inteligenţă şi precauţie, a trimis mingea spre poarta adversă în momentul în care a considerat că se afla într'o poziţie bună."*

Antrenorul Fatih Terim a fost şi el impresionat şi a declarat că fundaşul său a jucat de parcă s'ar fi aflat la Galatasaray de mai mulţi ani. *"Tamaş este tânăr şi are o tehnică foarte bună. El a jucat pentru prima oară alături de Frank de Boer şi de Bulent Korkmaz, iar în ciuda acestui fapt, a avut o evoluţie perfectă"*, a spus Terim. *"Aplauze pentru Gabriel Tamaş"*, a titrat cotidianul *"Turkiye"*, în timp ce *"Star"* a remarcat că *"Tamaş a făcut minuni în primul său meci la Galatasaray"*.

Jurnalul *"Aksam"* i-a acordat lui Gabriel Tamaş nota 8, notând, totodată, că *"fotbalistul român a impresionat prin evoluţia sa minunată"*. Totuşi, în ciuda laudelor exprimate în mai toate ziarele din Turcia, cotidianul *"Sabah"* scrie că Gabriel Tamaş va juca ori la echipa de tineret a clubului Galatasaray, ori va fi împrumutat altei formaţii.

ŞTIRI DIN ŢARĂ

transmise de Andrei BĂDIN

PLÂNGERE PENALĂ ÎMPOTRIVA SRI

Fostul director al SIE, Cătălin Harnagea, şi fostul consilier prezidenţial Mugur Ciuvică au sesizat, aşa cum au promis, Parchetul Curţii Supreme de Justiţie, acuzând Serviciul Român de Informaţii că le-a interceptat convorbirile telefonice în timpul unei deplasări la Iaşi. Cei doi membri marcanţi ai Acţiunii Populare susţin că este vorba de un caz grav de poliţie politică, ce demonstrează că SRI ascultă din greu convorbirile telefonice ale reprezentanţilor opoziţiei.

Semnatarii plângerii penale au arătat că modalitatea efectuării acestor interceptări intră în contradicţie cu art.8 alin.2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului (1.*"Orice persoană are dreptul la respectarea vieţii sale private şi de familie, a domiciliului său şi a corespondenţei sale; 2. Nu este admis amestecul unei autorităţi publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege şi dacă constituie o măsură care, într'o societate democratică, este necesară pentru securitatea naţională, siguranţa publică, bunăstarea economică a ţării, apărarea ordinii şi prevenirea faptelor penale, protejarea sănătăţii sau moralei ori protejarea drepturilor şi libertăţilor altora) care permit atingerea directă a acestor drepturi ale persoanei, cu respectarea strictă a unor condiţii între care: existenţa unor garanţii contra arbitrariului şi luarea acestor măsuri în urma existenţei indiciilor unor infracţiuni* (adică acestea să nu fie dispuse pentru a obţine primele indicii ale infracţiunii).

"Considerăm că aceste interceptări ale convorbirilor noastre nu s'au realizat de către persoane fizice sau juridice, ci de angajaţi ai Serviciului Român de Informaţii (sau un alt serviciu de informaţii), care fie au desfăşurat activităţi de ascultare a telefoanelor şi discuţiilor noastre fără a avea mandat, fie au avut aceste mandate, dar au divulgat către terţi aceste informaţii, fapte sancţionate de Legea siguranţei naţionale" au precizat semnatarii.

ŞEFUL SRI, ACUZAT DE BOLŞEVISM

Iniţiatorul Legii deconspirării Securităţii, Constantin Ticu Dumitrescu, vicepreşedinte al PNŢCD, a protestat faţă de declaraţia *"şocantă"* a directorului SRI, Radu Timofte, care a afirmat că SRI nu-i va restitui niciodată colegiului CNSAS arhiva fostei Securităţi, fără existenţa unei legi adecvate. *"Această declaraţie trădează mentalitatea retrogradă de tip bolşevic a celui care conduce una din cele mai importante instituţii ale statului, sfidând dreptul la adevăr al cetăţenilor şi punând în pericol eforturile celor care doresc în mod sincer intrarea României în organismele euro-atlantice"* susţine Ticu Dumitrescu. El a arătat că *"într'un fel ar trebui să-i mulţumim D-lui Timofte pentrucă, trecând peste unele ambiguităţi şi necunoaşterea legilor, are curajul, ca în sfârşit, după 10 ani, să facă deplină lumină în ceea ce priveşte deconspirarea Securităţii, de fapt a conspirării ei, declarând ritos: <niciodată nu-i vom restitui CNSAS arhiva fostei Securităţi>.*

TRAIAN BĂSESCU RESPINGE IDEEA UNEI FUZIUNI PD - PNL

Preşedintele Partidului Democrat, Traian Băsescu a declarat că o fuziune a PD cu PNL ar fi o eroare. Vorbind la întâlnirea cu profesorii şi învăţătorii din partid, Traian Băsescu a precizat că viitoarea alianţă cu PNL are drept scop câştigarea alegerilor locale, parlamentare şi prezidenţiale. Declaraţia preşedintelui PD răspunde unor consideraţii făcute de reprezentanţi ai PNL care au spus că alianţa dintre cele două partide ar putea fi un prim pas spre o fuziune.

Fruntaşul liberal Valeriu Stoica a declarat pentru Europa Liberă că o viitoare fuziune între PNL şi PD ar putea constitui o forţă politică eficace care să se opună PSD. Deputatul PNL Valeriu Stoica este de părere că o fuziune ar creea mecanisme mult mai eficace decât cele ale unei alianţe.

ŢĂRĂNIŞTII LUPTĂ PENTRU JUDECAREA COMUNISMULUI

PNŢCD va constitui, împreună cu mai multe asociaţii civice, o comisie naţională ce va cerceta cazurile de încălcare a drepturilor omului în perioada comunistă, a anunţat preşedintele ţărăniştilor, Victor Ciorbea. El a precizat că partidul a luat această decizie după ce a constatat că acţiunile demarate de Partidul Popular European în sensul formării organismului amintit nu au stârnit reacţii din partea guvernanţilor dela Bucureşti. *"Comisia nu este îndreptată împotriva foştilor comunişti, ci vrea să analizeze perioada comunistă sub aspectul încălcărilor drepturilor şi libertăţilor omului"* a subliniat Ciorbea. El a adăugat că noul organism nu i se va substitui atribuţiilor CNSAS.

FMI : CREŞTEREA SALARIILOR NECORELATĂ CU PRODUCTIVITATEA

După încheierea negocierilor cu autorităţile dela Bucureşti în perspectiva revizuirii acordului standby, negociatorului-şef pentru România, Neven Mateş afirmă că o *"creştere rapidă a salariilor peste nivelul justificat şi expansiunea creditului către sectorul privat au condus la o cerere mai puternică din partea sectorului privat şi au sporit presiunea asupra importurilor. Ca rezultat, deficitul de cont curent s'a majorat în comparaţie cu previziunile "*.

Impactul creşterii puternice a salariului real asupra competitivităţii externe rămâne o preocupare pentru Fondul Monetar, însă potrivit lui Neven Mateş partea română şi delegaţia FMI au ajuns *"în mare măsură"* la o înţelegere asupra scrisorii suplimentare de intenţie.

Cu toate acestea, vor continua în perioada următoare discuţiile pe marginea măsurilor de ţinere sub control a creşterii salariilor în întreprinderile româneşti de stat.

ROMÂNII NU ECONOMISESC NIMIC

Românii nu economisesc nimic din veniturile lunare, acestea fiind cheltuite în proporţie de 99% pe nevoile zilnice - se arată într'un studiu dat publicităţii de Institutul Naţional de Statistică, deşi veniturile totale ale unei gospodării au crescut în 2002 cu 26%, comparativ cu anul precedent.

Cheltuielile pentru hrană se ridică la 59 de procente. Acelaşi studiu relevă că Românii sunt preponderent vegetarieni, doar 21% din hrana consumată de o familie fiind de origine animală. Pâinea şi produsele de panificaţie sunt alimentele de bază pentru cele mai multe categorii.

UN TÂNĂR DIN BACĂU, STUDENT LA 12 UNIVERSITĂŢI AMERICANE

Un elev băcăuan a fost admis ca student la nu mai puţin de 12 universităţi din Statele Unite ale Americii. Dintre acestea, Andrei Gălăţeanu a ales American University of Washington D.C., unde va primi o bursă de 30.000 de dolari anual şi va fi împreună cu bunul său prieten şi coleg Ştefan Filip, admis şi el la aceeaşi unitate de învăţământ, în aceleaşi condiţii, scrie Realitatea Românească.

ROMÂNII MĂNÂNCĂ DE DOUĂ ORI MAI PUŢINĂ CARNE DECÂT CEI DIN UE

Datele publicate de către Institutul Naţional de Statistică arată că, pe parcursul ultimilor 12 ani, în România, consumul mediu anual de carne pe cap de locuitor a scăzut dela 61 kg, în 1990, la 48 kg, în 2002. Aceasta înseamnă că, anual, mâncăm de două ori mai puţină carne decât cei din ţările Uniunii Europene, care au o medie anuală de 98 kg. După noi se situează fraţii de peste Prut, care-şi permit doar 25 kg de carne pe an.

Specialiştii din domeniu explică această *"prăbuşire"* prin faptul că puterea de cumpărare a populaţiei devine tot mai mică, fapt pentru care consumul de carne scade din an în an.

HARGHITA ŞI COVASNA, FRUNTAŞE LA SINUCIDERI

Statisticile Institutului de Medicină Legală (IML) *"Mina Minovici"* arată că, anul trecut, s'au sinucis 3.486 de persoane, cu 360 mai multe decât în 2001. Şomajul, sărăcia şi certurile familiale sunt câteva dintre motivele pentru care mulţi decid să-şi încheie socotelile cu viaţa. Statisticile arată că judeţele cu cei mai mulţi sinucigaşi sunt Harghita (38,7 la 100.000 de locuitori) şi Covasna (35,2), iar pe ultimul loc este judeţul Alba, cu 3,5 la 100.000 de locuitori. Cei mai mulţi (75%) aleg să moară prin spânzurare, tinerii şi femeile se sinucid prin intoxicare, iar bătrânii preferă să se arunce dela înălţime. Medicii legişti au observat că bărbaţii se sinucid cu precădere în lunile de vară, în timp ce femeile îşi curmă zilele toamna târziu, iarna sau primăvara.

De asemenea, persoanele care locuiesc într'un oraş mare sunt mai predispuse la sinucidere decât cele care trăiesc în mediul rural sau într'un oraş mic.

SRI CLUJ, CONDAMNAT SĂ SPUNĂ CÂTE TELEFOANE A ASCULTAT

Un jurnalist clujean a obţinut în Justiţie o sentinţă care obligă SRI Cluj să comunice informaţii privind interceptările telefonice şi folosirea banilor publici. SRI Cluj a fost condamnat de Tribunalul Cluj să comunice ziaristului informaţii de interes public privind activitatea instituţiei. Vasile Hotea, jurnalist la TVR Cluj, este primul jurnalist din judeţul Cluj căruia Justiţia îi dă câştig de cauză în baza Legii 544/2001 privind liberul acces la informaţiile de interes public.

GUVERNANŢII NU ACCEPTĂ UN PROCES AL COMUNISMULUI

Fundaţia ICAR, formată din medici care îngrijesc victimele abuzurilor şi crimelor petrecute în perioada comunismului, şi-a văzut respinsă în instanţă cererea ca Preşedinţia şi Guvernul să recunoască oficial existenţa represiunii comuniste în România. Unul dintre argumentele invocate pentru respingerea unui proces al comunismului - acţiune care ar fi permis şi acordarea unor despăgubiri morale - a fost prescrierea faptelor.

Recunoaşterea crimelor şi prezentarea în public a unor scuze ar fi un gest necesar, susţine conducerea fundaţiei ICAR, opinând că un proces al comunismului în Europa de Est este la fel de necesar ca şi procesul dela Nurnberg. În România, tergiversarea care a dus la *"prescriere"* îi aparţine aceleiaşi clase conducătoare de ieri şi azi, cea nomenclaturistă. Dacă astăzi se vorbeşte despre învăţarea copiilor cu privire la drama Holocaustului, în egală măsură trebue să se expună tragedia comunismului, care a făcut, conform mai multor surse istorice, zeci de milioane de victime.

UN ROMÂN DIN MOLDOVA ESTE DE 15,89 ORI MAI SĂRAC DECÂT UN ELVEŢIAN

Un studiu efectuat de institutele *"Constada Marketing"* din Germania şi *"RegioData"* din Austria stabileşte că cetăţenii Elveţiei au cea mai mare putere de cumpărare din Europa. Clasamentul continuă cu 279 de regiuni din 29 de ţări europene şi se încheie cu Bulgaria şi România (cu Regiunea de Dezvoltare Nord-Est).

Puterea de cumpărare a Elveţienilor este de 12 ori mai mare comparativ cu cea a Românilor, deşi salariul mediu al Elveţienilor depăşeşte de 50 de ori venitul mediu din România. Un Elveţian din Zurich are o putere de cumpărare de 15,89 ori mai mare decât un cetăţean din Regiunea de Dezvoltare Nord-Est. Ca o medie, un locuitor din judeţele Iaşi, Botoşani, Suceava, Neamt, Bacău sau Vaslui are o putere de cumpărare de 7 ori mai mică decât media europeană. Acelaşi studiu subliniază creşterea semnificativă a puterii de cumpărare în cele 10 ţări din Europa Centrală şi de Est care vor adera la Uniunea Europeană în 2004 (Slovenia, Ungaria, Lituania, Letonia, Estonia, Slovacia, Polonia, Republica Cehă, Malta şi Cipru). Unele regiuni din aceste ţări se situează în clasament pe poziţii mai bune chiar decât anumite zone din Spania, Grecia şi Portugalia.

ANÂNAREA DE CĂTRE CSJ A RECURSURILOR UCIGAŞILOR MORALI AI DISIDENTULUI GHEORGHE URSU

Judecătorii Curţii Supreme de Justiţie au amânat, pentru data de 25 August, judecarea recursurilor coloneilor Tudor Stănică şi Mihail Creangă, găsiţi vinovaţi de instanţa inferioară pentru uciderea disidentului Gheorghe Ursu, în anul 1985.

Fostul şşef al Direcţiei de Cercetare Penală a Miliţiei, col (r) Tudor Stănică, şi fostul adjunct al arestului Miliţiei, col (r) Mihail Creangă – sunt daţi în urmărire generală, întrucât se sustrag dela încarcerare, ei fiind condamnaţi la câte 11 ani de detenţie.

UNUL DIN DOI ROMÂNI NU-ŞI POATE LUA O PERECHE DE PANTOFI PE AN

Mai mult de jumătate din Români (51,1%), nu reuşesc să-şi cumpere o pereche de pantofi obişnuiţi într'un an, iar unul din trei a achiziţionat o singură pereche, arată un studiu realizat de către compania de cercetare a pieţei Daedalus Consulting. Studiul mai arata că 26,6% din Români deţin doar o singură pereche de pantofi obişnuiţi şi doar 20,4% din ei au patru perechi sau mai mult. Şi genţile reprezintă un accesoriu de lux pentru conaţionalii noştri, 48,7% nu-şi permit să-şi cumpere o geantă nici macăr o dată la trei ani.

ROMTELECOM VA MAJORA CU PESTE 20% TARIFELE ABONAMENTELOR TELEFONICE

Romtelecom, operatorul naţional de telefonie fixă, are în vedere majorarea tarifelor la abonamentele telefonice, probabil din Septembrie 2003, a declarat recent directorul executiv comercial al companiei, Pieter Bakker. El a precizat că această majorare este necesară deoarece, din Septembrie 2002 şi până în prezent, inflaţia a crescut cu 12-14%, iar Romtelecom are în vedere o creştere a tarifelor în termeni reali cu 8-9%. Deşi oficialul Romtelecom nu a avansat un procent concret sau o sumă fixă, este de aşteptat ca majorarea să fie *"în consens"* cu inflaţia, plus o *"bagatelă"* de alte câteva procente, necesare acoperirii pierderilor de care Romtelecom se plânge de când operatorul elen OTE a preluat fosta companie de stat. Pe scurt, abonamentul clasic, cu 100 impulsuri incluse (un impuls = 620 lei), ar putea depăşi 200.000 lei lunar, cel cu 50 de impulsuri incluse, peste 150.000 lei, iar abonamentul social, peste 120.000 lei.

BUCUREŞTIUL ESTE CEL MAI IEFTIN ORAŞ DIN EUROPA

Bucureştiul a rămas cel mai ieftin din marile oraşe din Europa din punct de vedere al costurilor de trai, cu toate că a urcat şapte poziţii faţă de anul trecut, până pe locul 114, potrivit unui studiu realizat de Economist Intelligence Unit (EIU), divizie a grupului The Economist. Studiul este realizat de două ori pe an şi include 134 de oraşe din lume, clasificate în funcţie de un indice care are ca bază de referinţă costurile din New York, oraş clasat în prezent pe locul 13.

TAXA PE VALOAREA ADĂUGATĂ NU VA FI REDUSĂ

Dela 1 Ianuarie 2004, când va intra în vigoare Codul Fiscal, vor avea loc o serie de reduceri de impozite şi taxe. După cum a declarat secretarul de stat în Ministerul de Finanţe, Maria Manolescu, din impozitul pe venitul global vor putea fi deduse dobânda la creditul ipotecar pentru locuinţa de domiciliu şi cheltuielile cu repararea şi reamenajarea locuinţei de domiciliu, inclusiv cele pentru înlocuirea sistemului termic al casei. Vor fi de asemenea deductibile din impozitul pe venitul global asigurările private de sănătate în limita a 200 de euro pe an, precum şi asigurările de locuinţă.

Din cele spuse de Maria Manolescu, a reieşit că nici anul acesta şi probabil nici la anul nu va scădea taxa pe valoarea adăugată (TVA) pentru alimentele de bază. Noul cod fiscal prevede scăderea TVA dela 19 la 9 la sută pentru medicamentele şi materiale sanitare de uz uman şi veterinar, precum şi pentru cazarea în unităţile turistice.

ŞTIRI... ŞTIRI... ŞTIRI...

APADOR-CH REPROŞEAZĂ LUI ILIESCU AMESTECUL ÎN TREBURILE JUSTIŢIEI

Preşedintele Asociaţiei pentru Apărarea Drepturilor Omului-Comitetul Helsinki (APADOR-CH), Monica Macovei, îi reproşează Preşedintelui Ion Iliescu nerespectarea principiului separării puterilor în stat, după aprecierile făcute despre cazul Ciucă.

"Preşedintele Ion Iliescu ştie ce înseamnă separarea puterilor în stat, mai ales a puterii judecătoreşti", a declarat Monica Macovei.

Preşedintele Ion Iliescu a spus în emisiunea *"Starea naţiunii"* transmisă de postul public de televiziune, că hotărârea CSJ în cazul Ciucă nu trebuia să conţină aprecieri de fond, fiind necesar ca magistraţii să respecte legile în vigoare şi Constituţia.

Iliescu a menţionat că la nivelul Consiliului Superior al Magistraturii se face o analiză a acestei chestiuni, apreciind că *"reacţia provocată de această decizie merită o atenţie sporită"*. *"Curtea Supremă de Justiţie trebue să fie prima instituţie şi slujitorii ei primii magistraţi care să respecte Constituţia şi legile ţării. Sigur că se discută în momentul de faţă, inclusiv la Constituţie, ca să adaptăm reglementările noastre la cele din Uniunea Europeană: să se limiteze dreptul procurorilor de a aresta şi să se dea acest drept judecătorilor. Numai că n'avem această reglementare şi n'avem o reglementare legală ca judecătorii să ia decizii de arest preventiv. A blama procurorii că fac acest lucru înseamnă să dezarmezi societatea"*, a declarat şeful statului.

Întrebat cum interpretează decizia CSJ în cazul Ciucă, Ion Iliescu a răspuns: *"Nu se face aşa ceva. Deci, Constituţia prevede ceva, legea actuală prevede anumite lucruri, trebue să vedem cum să respectăm legea şi cum să o aplicăm corect, cum să înlăturăm abuzurile"*.

Şeful statului a arătat că acestea sunt, în prezent, reglementările legale în România, iar *"reglementările europene nu pun la îndoială legea românească"*.

El a menţionat că în momentul de faţă se fac adaptări pentru a alinia legislaţia românească la reglementările europene, dar că nici în Europa nu au fost desfiinţate procuraturile.

Preşedintele APADOR-CH şi-a exprimat speranţa că *"tragerea la răspundere"* a preşedintelui Curţii Supreme de Justiţie, Paul Florea, pentru soluţia dată în cazul Ciucă să fie *"ultima zvâcnire a procurorilor care încearcă să ţină de putere cu orice preţ"*.

"Mi-e ruşine pentru ce se întâmplă. Să tragi la răspundere preşedintele Curţii Supreme de Justiţie - cel care reprezintă independenţa Justiţiei - este foarte grav, mai ales când demersul vine din partea procurorului, adică un membru al Executivului", a spus Monica Macovei.

Soluţia dată de judecătorii CSJ a survenit unei plângeri a unui inculpat, pe care o poate face în baza Codului de procedură penală, astfel că aceştia nu au încălcat nici o lege. Macovei a adăugat că singura noutate produsă de CSJ este cea referitoare la arestarea de către judecători, ceea ce este corect, având în vedere hotărârea Curţii Europene a Drepturilor Omului, iar legislaţia internaţională primează în faţa celei interne.

"Dacă ceilalţi continuă să acţioneze la fel ca până acum, poate se şi angajează să plătească despăgubiri", a adăugat Monica Macovei.

Ea a respins acuzaţiile potrivit cărora APADOR-CH ar fi lansat un atac concertat împotriva Ministerului Public şi celui al Justiţiei, spunând că este normal ca asociaţia să-şi exprime punctul de vedere în condiţiile în care Constituţia şi legile internaţionale nu sunt respectate de către România, deşi s'a angajat să o facă.

DOAR 5% DIN PROPRIETĂŢILE CONFISCATE AU FOST RETROC EDATE

Din 1990 şi până acum au fost retrocedate aproximativ 5% din proprietăţile preluate abuziv, s'a aflat în deschiderea celui de-al II-lea Congres al Asociaţiei Proprietarilor Deposedaţi Abuziv de către Stat şi al Comitetului pentru Proprietatea Privată. Din cele 210.000 de solicitări depuse după apariţia Legii 10, au fost rezolvate aproximativ ôpt mii, iar în Bucureşti aproximativ o mie din 30.000.

ROMÂNIA ESTE ARSĂ DE SECETĂ

Lipsa precipitaţiilor a afectat întreaga Europă, dar în special România. Majorarea preţului grâului şi scăderea taxelor la importul de cereale sunt numai câteva dintre efectele secetei devastatoare din acest an.

Seceta din acest an ar putea avea ca rezultat o recoltă de cereale cu 40% mai mică în România, ceea ce ar duce la scumpirea pâinii şi a produselor de panificaţie. O treime din teritoriul ţării noastre este afectată serios de lipsa precipitaţiilor.

MINISTERUL APĂRĂRII ANUNŢĂ REDUCERI MASIVE DE PERSONAL ÎN ARMATĂ

Secretarul de stat în Ministerul Apărării Naţionale, Sorin Encuţescu, a anunţat că, până în 2007, în armata română ar urma să rămână 90.000 de oameni: 75.000 de militari şi 15.000 de angajaţi civili. Anual vor fi disponibilizaţi 5.000 de ofiţeri, subofiţeri şi maiştri militari.

Ministerul Apărării a anunţat şi un plan de reconversie profesională a militarilor disponibilizaţi. Cei care vor dori să înceapă propria afacere vor primi credite de câte 10,000 de euro, cu o dobândă mai mică decât cea a pieţei. Planul de reconversie al militarilor disponibilizaţi este sprijinit financiar de Banca Mondială printr'un credit rambursabil acordat României.

JUMĂTATE DIN CONCEDIILE ROMÂNILOR SUNT PETRECUTE LA RUDE SAU PRIETENI

Doar 16 Români din 100 îşi permit să plece în concediu în afara localităţii de domiciliu. Dintre aceştia, 15 o fac în România, şi doar unul în străinătate. Cei mai mulţi dintre ei sunt tineri ce nu depăşesc vârsta de 35 de ani şi fac parte din categoria patronilor sau a salariaţilor mai cu dare de mână. Aplicând procentele la nivelul judeţului Iaşi, rezultă că peste 100.000 dintre locuitorii judeţului şi-au permis cel puţin patru zile de vacanţă.

Conform unei anchete realizate de Institutul Naţional de Statistică (INS) în perioada Iunie 2001-Mai 2002, în jur de 15,9% din populaţia de peste 7 ani din România a reuşit să plece în concediu sau în vacanţă.

INFLAŢIA PE PRIMELE ŞASE LUNI A FOST DE 5,7%

Rata inflaţiei în luna Iunie 2003 a fost de 0,9%, iar pe primele şase luni creşterea preţurilor de consum a fost de 5,7%, potrivit datelor prezentate de Institutul Naţional de Statistică (INS). Inflaţia anuală, Iunie 2003 / Iunie 2002, a fost de 14%. Faţă de luna Mai 2003, cel mai mult s'au scumpit mărfurile alimentare (1,2%), în timp ce preţurile mărfurilor nealimentare s'au majorat cu 0,6%, iar serviciile cu numai 0,5%. Comparativ cu sfârşitul anului trecut, serviciile s'au scumpit cu 3,4%, mărfurile nealimentare cu 4,8%, iar alimentele cu 7,5%. Rata medie lunară a inflaţiei a fost în acest an de 0,9%, faţă de 1,5% în primul semestru al anului 2002. Conform datelor INS, fructele proaspete, ouăle, cartofii şi pâinea au fost alimentele care s'au scumpit cel mai mult în luna Iunie faţă luna anterioară. Preţul fructelor a crescut cu 9,1%, al ouălor cu 7,5%, cartofii s'au scumpit cu 6,7%, în timp ce pâinea s'a scumpit cu 3,2%. În aceeaşi perioadă, brânza s'a ieftinit cu 2,3%, conservele de legume cu 3,6%, iar fasolea boabe cu 2,7%.

Din grupa mărfurilor nealimentare, cel mai mult s'au scumpit tutunul şi ţigările (2,7%), autoturismele şi piesele de schimb (1,8%). La servicii, cel mai mult au crescut tarifele pentru serviciile medicale (1,9%), abonamentele auto (1,7%) şi alte servicii cu caracter industrial (1,3%).

ÎNCHEIEREA PRIMULUI CONGRES AL PARTIDULUI ACŢIUNEA POPULARĂ

La Bucureşti s'a încheiat primul congres al partidului Acţiunea Populară. Noua formaţiune politică îl va avea în frunte pe fostul preşedintele al ţării Emil Constantinescu. Au fost aleşi 7 vice-preşedinţi, un purtător de cuvânt în persoana lui Mugur Ciuvică şi un Consiliu Naţional de coordonare politică. Acest consiliu, însărcinat să stabilească strategia partidului, este condus tot de Emil Constantinescu, vice-preşedinţi sunt Smaranda Enache şi profesorul Sorin Alexandrescu.

Acţiunea Populară doreşte să unească opoziţia de centru-dreapta şi exclude orice colaborare cu Partidul social-democrat sau România Mare.

SALARIUL MEDIU NET PE ECONOMIE

În luna Iunie, salariul mediu net a fost de 4.705.891 lei, în scădere cu 0,5% faţă de luna precedentă, în vreme ce salariul mediu brut s'a diminuat cu 0,7%, cifrându-se la 6.476.157 lei, informează Institutul Naţional de Statistică. Sectorul de poştă şi telecomunicaţii a consemnat una dintre cele mai remarcabile scăderi, de 16,9%, explicaţia fiind acordarea, în luna precedentă, a sumelor compensatorii pentru persoanele disponibilizate dintr'o serie de unităţi.

Cu 11% s'au redus şi salariile din companiile de asigurări şi casele de pensii, până la valoarea netă de 8,93 milioane lei, după ce în luna precedentă au fost acordate prime.

40% DIN APA DELTEI DUNĂRII S'A EVAPORAT

Temperaturile excesive, lipsa precipitaţiilor şi puternica insolaţie diurnă ce favorizează evaporarea au dus la dispariţia, până în prezent a aproximativ 40% din volumul de apă acumulat în bazinul hidrografic al Deltei Dunării, estimat de specialişti la peste 5 miliarde m.c. În consecinţă, 10% din totalul suprafeţei acvatice a secat până în prezent, a anunţat Grigore Baboianu, directorul tehnic al Administraţiei Rezervaţiei Biosferei Delta Dunării.

CURENTUL ELECTRIC SE VA SCUMPI DIN SEPTEMBRIE CU 15-16 %

Potrivit declaraţiilor ministrului Finanţelor, creşterea va avea în vedere aducerea **"la zi"** a tarifelor la curent, în contextul în care energia electrică s'a scumpit în ultimele 18 luni cu doar 1,5%. *"Ca urmare, creşterea tarifelor va avea în vedere rata inflaţiei în perioada Septembrie 2002 - Septembrie 2003, respectiv 15-16%"*, a precizat ministrul.

O altă veste rea anunţată de ministru priveşte disponibilizările din domeniul căilor ferate, de aproximativ 19.000 de persoane, la care se vor adaugă peste 1.000 de angajaţi din sectorul energetic. Aceste măsuri au fost convenite cu FMI şi au în vedere reducerea deficitului de cont curent, care, potrivit ministrului Finanţelor, tinde să capete dimensiuni îngrijorătoare.

PNL INTERESAT ÎNTR'O COLABORARE CU ACŢIUNEA POPULARĂ

Comentând apariţia Acţiunii Populare, Partidul Naţional Liberal a declarat că este interesat să colaboreze cu noua formaţiune politică. Purtătorul de cuvânt al PNL, Eugen Nicolăescu a ţinut însă să reamintească două lucruri: că liberalii, ca partid parlamentar, sunt deja angrenaţi în reconstrucţia dreptei şi că PNL este în acest moment cel mai puternic partid de dreapta din România.

PNŢCD REFUZĂ O EVENTUALĂ ALIANŢĂ CU ACŢIUNEA POPULARĂ

Preşedintele PNŢCD, Victor Ciorbea, a declarat că Acţiunea Populară, partid condus de Emil Constantinescu, este formată din *"oameni frustraţi, plecaţi sau exmatriculaţi din PNŢCD"*, cărora le-a cerut să se reintoarcă între ţărănişti. În opinia lui Victor Ciorbea, apariţia Acţiunii Populare ar putea crea confuzie în electorat şi apreciat că soluţia cea mai bună pentru toţi ar fi intrarea în PNŢCD a tuturor *celor care împărtăşesc valorile creştin-democraţiei"*. La rândul lui, purtătorul de cuvânt al PNL, Eugen Nicolaescu, a declarat că singurul partid parlamentar al dreptei este PNL şi că obiectivul liberalilor este acela de a coagula toate formaţiunile de dreapta într'o singură forţă capabilă să învingă PSD în alegeri. Eugen Nicolaescu a mai spus că în acest sens PNL îşi *"afirmă disponibilitatea de a colabora cu Acţiunea Populară"*.

DIN 60.000 DE TURIŞTI STRĂINI AŞTEPTAŢI, AU VENIT PE LITORAL 1.200

Hotelurile de pe litoral au fost în această vară aproape goale. Turiştii străini abia dacă şi-au făcut apariţia pe litoralul românesc al Mării Negre, iar cei autohtoni merg la mare doar în week-end, scrie Adevărul.

Ev. Zilei scrie că sezonul turistic 2003 de pe litoral a fost compromis din cauza preţurilor mari, politicii proaste de promovare şi a serviciilor sub orice critică. Din cei 60.000 de turişti străini aşteptaţi au venit doar 1.200.

80.000 DE ROMÂNI AU EMIGRAT ÎN SUA ÎN 13 ANI

În perioada 1989-2002, 78.300 de Români au emigrat în Statele Unite ale Americii. Cel mai mare aflux a fost înregistrat în 1991, când pe listele de emigrare s'au înscris 8.100 de persoane. Pe locul următor se află anul 2.000, cu 6.880 de emigranţi, menţinut şi în 2001.

ÎN 13 ANI AU IEŞIT DIN ŢARĂ 8 MILIARDE DE DOLARI

Potrivit postului de radio Deutsche Welle, din România au ieşit, în ultimii 13 ani, peste opt miliarde de dolari, pentrucă *"numeroşi investitori străini prezenţi în Estul Europei nu-şi mai reinvestesc profitul în ţările din zonă, ci îl redirecţionează către alte ţări, considerate mai sigure"*.

Din acest punct de vedere, România ocupă locul unu în Europa de Est, fiind urmată de Bulgaria, cu şapte miliarde dolari, şi Albania, cu trei miliarde de dolari. De asemenea, postul de radio german susţine că România devine din ce în ce mai nesigură pentru investitori *"din cauza corupţiei şi a nesiguranţei legislative"*.

Aceste informaţii au fost confirmate de directorul Consiliului Investitorilor Străini, Ruxandra Stan, care ne-a declarat că România a atras mai puţine investiţii străine decât ţările vecine.

DUPĂ 2000, SITUAŢIA ECONOMICĂ S'A DETERIORAT

Aproape 40 la sută din populaţie crede că situaţia economică a României s'a înrăutăţit după venirea la putere a actualului Guvern, potrivit Barometrului de Opinie Publică, ediţia 2003, al Fundaţiei pentru o Societate Deschisă.

Cei mai mulţi dintre Români (39 la sută) spun că veniturile actuale le ajung numai pentru strictul necesar, iar 36 la sută afirmă că banii pe care-i au nu le acoperă nici măcar un minim necesar. Reuşesc să aibă tot ce le trebue, fără să fie nevoiţi să renunţe la ceva, doar unu la sută dintre Români, relevă sondajul.

În proporţie de 31 la sută, Românii afirmă că trăiesc mai prost în prezent, comparativ cu anul trecut, 44 la sută spun că viaţa lor este aproximativ la fel şi doar 15 procente declară că trăiesc mai bine.

Printre cauzele care au condus la înrăutăţirea situaţiei din ultimul an, persoanele intervievate au menţionat scăderea veniturilor, creşterea preţurilor şi lipsa unui loc de muncă.

Comparativ cu perioada anterioară lui 1989, aproape jumătate dintre repondenţi afirmă că trăiesc mai rău.

Întrebaţi de ce cred că în România există oameni care trăiesc în sărăcie, cei mai mulţi dintre repondenţi (31 la sută) au apreciat că acest lucru se întâmplă *"pentrucă nu-i ajută statul"*, un alt motiv fiind acela că *"sunt leneşi"* (29 la sută).

În privinţa protecţiei sociale, 34 la sută dintre persoanele intervievate cred că acest aspect s'a înrăutăţit de când actualul Guvern a venit la putere, acelaşi procent apreciind că a rămas la fel.

Statul trebue să asigure locuri de muncă pentru toţi cei care vor să muncească, apreciază 90 la sută dintre repondenţi, considerând că modalităţile în care se poate realiza acest lucru sunt încurajarea dezvoltării sectorului privat (46 la sută) şi crearea întreprinderilor de stat (44 la sută).

Peste două treimi din populaţie se uită zilnic la televizor, nu ştie să folosească un computer şi nu cunoaşte nici o limbă străină.

Sondajul realizat de Gallup Organization România, având ca temă *"Corupţia şi inegalitatea socială"*, a fost efectuat între 5 şi 26 Mai, pe un eşantion reprezentativ de 2.100 persoane, marja de eroare fiind de plus/minus 2,3 la sută.

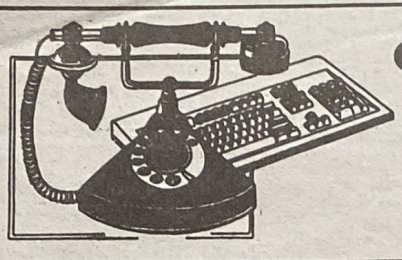

din cele 3 colţuri ale lumii

RUBRICĂ de DAN PĂSTOREL

DUPĂ MAREA CACEALMA

Evenimentul cel mai important din Irak în luna Iulie a fost anunţarea uciderii de către forţele americane a celor doi fii ai lui Saddam, Uday şi Qusay.

La 22 Iulie, o casă suspectă din Mosul a fost înconjurată de soldaţii care au sosit cu patru vehicule blindate. A fost transmis prin porta-voce ordinul ca ocupanţii locuinţei să se predea. A ieşit afară proprietarul casei Nawaz Mohamed Al-Zeidam acompaniat de fiul său, amândoi cu mâinile în sus. Ambii au fost evacuaţi de armată. Ceilalţi ocupanţi au deschis focul cu arme automate. Cei două sute de soldaţi angrenaţi în acţiune, după ce şi-au evacuat răniţii cu un elicopter, au făcut loc apoi unui atac cu rachete a două elicoptere de asalt *Kiowa*, care a fost decisiv.

În această acţiune au fost ucişi Uday, Qusay şi un body-guard. Al patrulea cadavru a fost al lui Mustafa, fiul lui Uday, care a fost ucis după pătrunderea soldaţilor în clădire.

Uday (sus) şi Qusay (jos)

Se crede că informatorul ar fi fost chiar proprietarul locuinţei, Al-Zeidam. Soţia lui şi cele patru fiice au părăsit casa cu două ore înainte de asaltul american. El va fi fericitul câştigător a 30 milioane de dolari, primă oferită mai de mult pentru capturarea celor doi fii ai lui Saddam Hussein. Dolarul s'a dovedit din nou puternic, după ce Armata Republicană irakiană a fost anihilată cu precisa armă a rachetei umplută cu dolari...

S'a sperat că uciderea fiilor lui Saddam va duce la încetarea atacurilor de gherilă asupra Americanilor. Acestea nu au încetat însă. Au fost atacate în continuare coloanele militare şi patrulele, cu pierderi zilnice.

Adevărata confirmare a morţii fiilor lui Saddam a venit după câteva zile chiar dela acesta, printr'o nouă casetă audio, în care el consideră pe fiii lui şi pe nepotul Mustafa ca martiri, care şi-au dat viaţa luptând împotriva invadatorilor.

A continuat vânătoarea pentru prinderea lui Saddam Husein, care are pus pe capul lui un premiu de 25 milioane de dolari.

A fost format Consiliul Irakian, care are 25 de membri: 13 Şiiţi, 5 Sunniţi, 5 Kurzi, 1 Creştin, 1 Turkmen. Prioritătile sale sunt să asigure securitatea şi stabilitatea, să reînvie economia şi să creeze servicii publice. Criticii se plâng că prezentul consiliu este format de grupuri din afara Irakului şi este format prin selectare, nu prin alegere, ceea ce îi va compromite legitimitatea. Administraţia americană are drept de veto asupra deciziilor consiliului. Ultima şedinţă a Ligii Arabe dela Cairo a refuzat să recunoască consiliul ca un guvern legitim.

Războiul împotriva Irakului a fost decis mai demult de către administraţia americană. El a început, practic, în vara lui 2002, când au fost aruncate 606 rachete teleghidate asupra a 391 ţinte din apărarea antiaeriană irakiană, pentru a ajuta forţele speciale în viitoarea invazie a Irakului.

Vehicul militar american distrus de grenade.

Apar din ce în ce mai multe dovezi că motivele invaziei s'au bazat pe informaţii false. Cu o mare cacealma, tandemul Bush-Blair a indus în eroare publicul american, publicul englez şi legislaturile respective. Acestea au votat pentru intrarea în război convinşi de informaţii care s'au dovedit apoi false.

Bush a anunţat încă din cuvântarea sa din Ianuarie pentru Starea Uniunii că Irakul are arme de distrugere în masă şi dacă Saddam nu le distruge, el va conduce o coaliţie care să le distrugă. S'a utilizat prezentul pentru programele de înarmare ale lui Saddam din anii 1990...

Tot pentru a întări acuzaţia că Irakul are programe de arme nucleare, Bush a pronunţat fraza *"guvernul britanic a aflat că Saddam Hussein a căutat să obţină cantităţi importante de uraniu din Africa"*. Actele doveditoare de tranzacţii cu Nigeria s'au dovedit false.

Tot dela serviciile de informaţii engleze a fost strecurată şi aberaţia că regimul lui Saddam are capacitatea de a lansa în numai 45 de minute arme de distrugere în masă. False au fost şi supoziţiile unor tuburi de aluminiu care urmau să fie utilizate în procesele nucleare...

Faptul că nu s'au găsit arme de distrugere în masă, motivul pentru care SUA şi Marea Britanie au invadat Irakul, trecând peste Naţiunile Unite, a dus la un scandal, cu cereri de formare atât în Marea Britanie cât şi în Statele Unite, a unor comisii parlamentarc care să cerceteze activitatea serviciilor de informaţie.

De remarcat că CIA a atras atenţia că informaţia privind uraniul din Africa nu are suficientă crezare pentru a fi prezentată. Este imposibil ca preşedintele să nu fi reţinut importanţa acestei informaţii, deşi uneori el face gafe celebre.

Astfel, Bush a declarat reporterilor, pe data de 16 Iulie că SUA au invadat Irakul fiindcă Saddam Hussein a refuzat să lase inspectorii ONU în Irak..., după cum a relatat ziarul britanic *Observer*. Inspectorii au început activitatea în Irak în Septembrie 2002 şi au continuat până când au fost retraşi în urma invaziei.

Atât Dick Cheney, Condolezza Rice, Collin Powell şi Donald Rumsfeld au dat explicaţii adesea contradictorii sau, uneori, stângace. Rumsfeld a declarat că administraţia a utilizat forţa militară fiindcă a văzut ameninţarea regimului lui Saddam Hussein printr'o nouă perspectivă după atacul din 11 Septembrie 2001...

Pentru a înceta controversa, directorul CIA George Tenet şi-a luat întreaga răspundere asupra celebrei scăpări a lui Bush, devenind un ţap ispăşitor voluntar. El a fost apoi urmat de Condoleeza Rice şi la sfârsitul lunii însuşi Preşedintele George W. Bush a spus că îşi ia toată răspunderea pentru declaraţiile sale...

In Marea Britanie a produs un adevărat şoc aparenta sinucidere a lui Dr. David Kelly, expertul guvernului britanic pentru armele biologice şi fost inspector în Irak. Acesta ar fi declarat unui reporter BBC că guvernul a umflat sursele serviciilor de informaţie în privinţa armelor biologice, pentru a motiva invazia Irakului.

Kelly şi-a exprimat şi îndoiala că Irakul va putea lansa un atac cu arme chimice şi biologice în 45 minute. În privinţa laboratoarelor mobile pentru prepararea armelor biologice, de care s'a făcut atâta caz, el a spus că acestea erau instalaţii pentru producerea de hidrogen necesar baloanelor de observaţie ale artileriei, cum declaraseră şi Irakienii.

Acestea au fost vândute de firma britanică British Marconi în 1987 în acest scop.

Hărţuit în faţa unui comitet al Camerei Comunelor, apoi trei zile de Serviciul de Informaţii ale Ministerului Apărării, pe data de 17 Iulie, după ce a plecat într'o plimbare dela vila sa spre satul vecin, a fost găsit în aceeaşi noapte mort, la marginea unui crâng, cu arterele dela încheietura mâinii stângi tăiate.

Popularitatea lui George W. Bush a început să scadă în urma aspectului de război de gherilă din Irak, unde zilnic mor soldaţi americani. Cei mai aspri critici sunt Democraţii. Astfel senatorul democrat John Kerry, care candidează pentru preşedinţie, a declarat că administraţia nu a fost pregătită pentru urmările Operaţiunii Libertatea Irakienilor.

La rândul său, fostul vicepreşedinte Al Gore a spus că administraţia Bush utilizează *"o maşină de propagandă care se angajează într'un efort sistematic de a manipula faptele, în serviciul unei ideologii totalitare, menită să fie mai importantă decât mandatele unei onestităţi de bază"*.

Cheltuielile războiului din Irak sunt de 4 miliarde pe lună, la care se adaugă un miliard pentru instabilul Afganistan. Deficitul bugetar pentru anul acesta este de 455 miliarde de dolari şi se aşteaptă ca după şase ani acesta să ajungă la 1,9 trilioane. În ultimii trei ani au fost pierdute 2,9 milioane de locuri de muncă.

Moralul trupelor americane este în scădere. Soldaţii Diviziei a 3-a de Infanterie au fost amânaţi de patru ori pentru întoarcerea acasă. *"Suntem mental şi fizic extenuaţi până la punctul de a spera să fim răniţi pentru a putea merge acasă"*, a declarat sergentul Eric Wright. Unii soldaţi au cerut familiei să le trimită aparate de aer condiţionat pentru a le pune în corturi şi a face faţă căldurii de peste 45 grade Celsius.

La rândul lor, nici trupele engleze dela Basra nu o duc mai bine, ele sunt hărţuite de demonstranţi irakieni care se plâng de tot felul de lipsuri.

Dr. David Kelly

La începutul invaziei Statele Unite aveau în Irak 115.000 de soldaţi, iar Marea Britanie 26.000. La mijlocul lui Iulie SUA avea 148.000, iar Marea Britanie 11.000.

Dela 1 Mai, când Bush a declarat că ostilităţile din Irak au luat sfârşit, au fost ucişi până la 1 August 112 soldaţi, numărul total dela începutul ostilităţilor fiind de 166, cu 19 mai mult decât în primul război cu Irakul.

Statele Unite intenţionează să trimită trupe în Liberia şi au acum un apetit, cel puţin verbal, pentru Siria şi celelalte ţări din *Axa Răului*, Iranul şi Coreea de Nord, conform doctrinei lui Bush de *război preventiv*.

SCURTE STIRI INTERNATIONALE

SHARON INCEARCA SA-SI IMPUNA VOINTA

In întâlnirea dela Washington dintre Sharon şi Bush,. Sharon a căutat să-şi impună voinţa, declarând că ţara sa va continua construcţia barierii de separare dintre Palestinieni şi Israel. Cu câteva zile înainte, în înălnirea cu premierul palestinian Abbas, Bush elogiase activitatea acestuia şi criticase proiectul construcţii, considerat ca un obstacol în îndeplinirea planului de pace sprijinit de administraţia americană. *"Este greu să dezvolţi o încredere între Palestinieni şi Israel, cu un zid care să şerpuiască dealungul Malului de Vest"*, a declarat preşedintele.

La începutul lui August oficiali americani au anunţat că se are în vedere o reducere a garanţiilor în împrumuturile Israelului, ca penalizare pentru construcţia barierelor de separare.

Anul trecut SUA a dat Israelului un ajutor de 2.8 miliarde de dolari. In plus acesta mai primeşte 9 miliarde pentru garanţii în împrumuturi şi un miliard ca ajutor militar pentru compensarea impactului economic în urma războiului cu Irakul.

Acordul de încetare a focului semnat de grupările militante palestiniene, este în primejdie, după ce armata israeliană a ucis doi lideri Hamas în lagărul de refugiaţi din Nablus, gruparea anunţând represalii. Palestinienii sunt nemulţumiţi şi de faptul că s'au eliberat numai câtea sute de prizonieri din cele câteva mii.

RUSIA ISI COMPLETEAZA ARSENALUL

Odată cu colapsul Uniunii Sovietice, Ucraina a rămas cu al treilea mare arsenal atomic. Ea a renunţat la armele atomice şi a transferat 1.300 de capete nucleare în Rusia pentru distrugere, ca şi rachetele sale strategice, reţinând însă 30 de rachete SS-19. Acestea sunt cele mai moderne şi mai puternice rachete de tip sovietic. In Octombrie trecut Ucraina s'a decis să le vândă Rusiei. Tot cu o altă înţelegere, în 1999 ea a înmânat Rusiei 11 bombardiere strategice ca şi câteva sute de rachete de croazieră, ca plată pentru o datorie rămasă pentru suplimentarea de către Rusia cu, gaz natural.

Departamentul de Stat a anunţat că Rusia are 150 de rachete SS-19 cu 900 de capete nucleare. Ea se pregăteşte să construiască o nouă generaţie de submarine nucleare.

COREEA DE NORD VA FACE UN TEST NUCLEAR

"Dacă Statele Unite continuă politica de presiune asupra noastră, vom fi forţaţi să luăm contramăsuri. Ca de exemplu un test nuclear", a declarat un oficial coreean lui Jack Pritchard, trimisul SUA în întâlnirea secretă dela începutul lui Iulie. Testul ar urma să aibe loc până la 9 Septembrie când se va comemora 50 de ani dela fondarea Coreei comuniste. La 27 Iulie a fost comemorarea armistiţiului care a dus la încetarea războiului din 1950-1953, şi retragerea trupelor americane.

Pyongyangul a ameninţat să ia măsuri corespunzătoare dacă Washingtonul va da noi arme cu înaltă tehnicitate Coreei de Sud. Deasemenea a acuzat Statele Unite că încearcă să complice situaţia nucleară, opunându-se convorbirilor bilaterale. După cum se ştie Washingtonul a refuzat semnarea unui tratat de neagresiune cu Pyongyangul, în schimbul concesiilor programuui nuclear al acestuia.

Unele rapoarte au semnalat că ar exista o a doua uzină nucleară necunoscută până acum de către observatorii occidentali.

ROBOTI AU PLECAT SPRE MARTE

Pe data de 10 Iunie şi 7 Iulie au fost lansaţi spre planeta Marte, dela Cape Canaveral (Florida), doi roboţi NASA pentru decelarea urmelor de apă. Primul, *Spirit*, va ajunge la destinaţie la începutul lui Ianuarie 2004, iar al doilea, *Opportunity*, la sfârşitul aceleiaşi luni. Spirit va amartiza lângă craterul Gusev, presupus că a fost un lac, iar Opportunity în regiunea Isidis Planitia Basin, unde se crede că există oxid de fier, care ar fi o dovadă de un fost contact cu apa. Fiecare robot are 173 kg, 1,5m înălţime, 2,3m lăţime şi 1,6 lungime. Roboţii sunt dotaţi cu opt camere, instrumente geologice şi şase roţi speciale, pentru teren accidentat.

La 2 Iunie a fost lansat de Europeni, Beagle-2 , un proiect englez Robotul este mai mic (30 kg)şi va cerceta solul pentru semne de viaţă.

Lansarea profită de cea mai apropiată poziţie dintre cele două planete (55,8 milioane de km.), de 73.000 de ani încoace.Proiectul costă 800 milioane de dolari, iar piatra de încercare este amartizarea. In 1999 agenţia a pierdut doi roboţi la amartizare

ŞTIRI INTERNAŢIONALE

DREPTURILE ROMÂNILOR DE PE VALEA TIMOCULUI NERECUNOSCUTE DE AUTORITĂŢILE REPUBLICII SERBIA ŞI MUNTENEGRU NICI DUPĂ CĂDEREA LUI MILOŞEVICI

Autorităţile Republicii Serbia şi Muntenegru nu recunosc nici acum, după căderea lui Miloşevici, drepturile celor aproximativ 1.000.000 de Români care trăiesc pe Valea Timocului, au afirmat vicepreşedintele Mişcării Democratice a Românilor din Serbia, Draghi Cârcioabă, şi Mihailo Vasilievici, redactorul şef al revistei *"Vorba Noastră"*, aflaţi în tabăra de la Dezna din judeţul Arad.

Principalul obiectiv al Mişcării Democratice a Românilor din Serbia este acela ca Românii să fie recunoscuţi ca minoritate, a subliniat vicepreşedintele Mişcării Democratice a Românilor din Serbia, Draghi Cârcioabă . *"Sârbii ne spun Valahi, şi spun că nu suntem Români, motivând că nu ne înţelegem cu populaţia din România. În satele noastre sunt şcoli şi biserici, dar nu româneşti. Şcoala se face în limba sârbă, iar slujba bisericească în slavona veche, limbă pe care nici preoţii nu o cunosc. După căderea lui Slobodan Miloşevici, am aşteptat ca democraţii care sunt acum la putere să ne recunoască drepturile, dar am aşteptat degeaba. La graniţă, Românii ne spun că suntem Sârbi, dincolo ne spun că suntem Valahi"* a declarat Dragi Cârcioabă.

Autorităţile sârbeşti au promis ca, dela toamnă, în şcoli să se facă câte două ore pe săptămână de limba română, a spus redactorul şef al revistei *"Vorba Noastră"*. Pentru aceasta este nevoie, însă, de 15 semnături favorabile, problemă foarte dificilă deoarece nu sunt 15 copii care să meargă la şcoală, într'un sat, chiar dacă satul este pur românesc, a afirmat Mihailo Vasilievici, care a adăugat că nu sunt nici învăţători care să predea limba română. Copiii de Români, atunci când merg la şcoală, fac un an pregătitor în limba sârbă, iar dacă îşi continuă studiile în România fac un alt an pregătitor, pentru limba română, a precizat redactorul şef al revistei *"Vorba Noastră"*.

"Dacă va demara programul cu cele două ore săptămânale de limba română, vom avea nevoie, în primul rând, de abecedare şi de învăţători care să fie şcolarizaţi în România. Am avea nevoie, de asemenea, de computere, deoarece satele sunt foarte sărace. Pe de altă parte, Guvernul României a promis că va deschide un Consulat românesc la Bor, în reciprocitate cu Consulatul sârbesc dela Timişoara. Ni s'a promis, de asemenea, ajutor pentru construirea unei Case de cultură la Zajecar, unde să fie şi sediul central al Mişcării, dar deocamdată totul este la stadiul de promisiuni", a completat Miailo Vasilievici.

Conform celor doi reprezentanţi ai Mişcării Democratice a Românilor din Serbia şi Muntenegru, în Valea Timocului Negru, situată în Nord-Estul Serbiei, sunt 320 de sate curat româneşti şi 26 oraşe unde populaţia este mixtă, în aceste localităţi trăind cca. 1 milion de Români, nu 420.000 aşa cum a rezultat în urma recensământului din 2002. Alţi 42.000 de Români trăiesc în Vojvodina, însă aceştia, au adăugat cei doi, au fost recunoscuţi ca minoritate şi beneficiază de toate drepturile, ca şi Maghiarii.

Draghi Cârcioabă este vicepreşedintele al Mişcării Democratice a Românilor din Serbia şi Muntenegru, înfiinţată în anul 1991, mişcare al cărei preşedinte este Dimitrie Crăciun. Mihailo Vasilievici este poet, membru al Uniunii Scriitorilor din Serbia.

ŞTIE MOSCOVA UNDE E SADDAM

Ar fi cazul ca Moscova să iasă în întâmpinarea Statelor Unite, dezvăluind unde se află Hussein, declară pentru Interfax, ambadadorul SUA, în opinia căruia Moscova ar putea oferi trupelor americane, prin datele pe care le deţine, atacurile susţinătorilor lui Saddam.

"Deşi problemele Americanilor în Irak au un caracter strict local şi rezolvabil, ele constituie o sursă de profundă îngrijorare pentru comandamentul forţelor de ocupaţie şi pentru administraţia dela Washington", şi-a argumentat Vershbow punctul de vedere. Iar Rusia, a continuat el, este în măsură să elucideze numeroase semne de întrebare, punând la dispoziţia Americii *"informaţii referitoare la planurile de deplasare a acestor provocatori, precum şi la locul unde s'a refugiat Hussein"*.

Întrezărind în cuvintele lui Vershbow o oarecare îndoială privind disponibilitatea serviciilor ruseşti de spionaj de a colabora cu colegii lor de peste Ocean, în pofida acordului încheiat în acest sens, purtătorul de cuvant al MAE dela Moscova nu a ezitat să le califice *"incorecte"*.

Ambasadorul, a replicat Aleksandr Iakovenko, *"ar trebui să ştie că relaţiile de parteneriat ruso-american se bazează pe convingerea că datele furnizate pe canale stabile de dialog sunt demne de încredere"*.

Iakovenko nu a mers mai departe, dar presa moscovită a amintit că nu este pentru prima dată când Rusia este suspectată că ar şti mult mai multe decât SUA în privinţa lui Saddam. Iată de ce următoarea afirmaţie a lui Vershbow a avut, oarecum, rezonanţe de şantaj. El a afirmat direct că, în etapa actuală, administraţia dela Casa Albă nu consideră Ambasada Rusiei în Irak misiune diplomatică şi, ca atare, nu-şi asumă responsabilitatea pentru securitatea funcţionarilor ei. Când Vershbow a spus acelaşi lucru în timpul războiului din Irak, au constatat analiştii ruşi, s'a iscat un adevărat scandal diplomatic, Kremlinul răstălmăcind totul drept o ameninţare. *"Atunci s'au cerut explicaţii, acum MAE a tăcut"*, remarcau ziarele, descifrând în vorbele lui Vershbow mesajul cum că, dacă *"vreţi ca oamenii voştri să nu păţească nimic la Bagdad, daţi-ne informaţiile de care avem nevoie"*. În orice caz, Vershbow arată că *"este absurd să trimiţi diplomaţi în Irak şi să deschizi acolo reprezentanţe, din moment ce această ţară nu are un guvern oficial cu care ar putea discuta"*.

CIA, ŢAP ISPĂŞITOR ÎN DOSARUL IRAKIAN

Directorul Agenţiei Centrale de Investigaţii a Statelor Unite, George Tenet, şi-a asumat întreaga responsabilitate pentru acuzaţiile că Irakul ar fi încercat să cumpere uraniu din Africa pentru reluarea programelor nucleare, dovedite între timp nefondate.

Mişcarea-surpriză a lui Tenet a venit după ce Preşedintele american, George W. Bush, a fost absolvit de către consilierul de securitate, Condolezza Rice, de orice vină în prezentarea respectivelor informaţii cu prilejul discursului către naţiune din Ianuarie. Şeful CIA a explicat în intervenţia sa că *"a fost o greşeală"* faptul că acea informaţie a fost inclusă în cuvântarea Preşedintelui Bush şi că *"ea nu ar fi trebuit niciodată inclusă"*.

"Sunt responsabil pentru aprobarea discursului", a explicat Tenet, intervenţia sa fiind, coincidentă sau nu, exact ce lipsea administraţiei pentru a-şi proba nevinovăţia. Totul după ce în Octombrie anul trecut Tenet a intervenit cu succes pe lângă oficialii dela Casa Albă, convingându-i să scoată dintr'un alt discurs, mai puţin important, referirile la aceeaşi presupusă tranzacţie cu uraniu. Potrivit unor oficiali sub anonimat, care reiau o informaţie apărută recent, Tenet ar fi încercat să-i convingă pe reprezentanţii administraţiei, înainte de prezentarea discursului către naţiune, să elimine acea informaţie, pentrucă CIA avea dubii în privinţa documentului acuzator, care ulterior s'a dovedit a fi fost falsificat.

STATELE UNITE DISPUN DE TOT MAI PUŢIN TIMP CA SĂ IMPUNĂ ÎN IRAK LEGEA ŞI ORDINEA

Echipa de experţi trimisă în Irak ca să evalueze toate aspectele impuse de reconstrucţia ţării a ajuns la concluzia că răgazul pe care Statele Unite îl mai au la dispoziţie ca să impună domnia legii şi ordinii devine pe zi ce trece mai scurt. Raportul afirmă că dată fiind instabilitatea internă, următoarele trei luni au o importanţă crucială în asigurarea securităţii.

Echipa de experţi recomandă depunerea unor eforturi suplimentare, constând în sporirea fondurilor alocate reconstrucţiei, dar şi a numărului personalului implicat. Echipa de cinci experţi independenţi, adusă de Pentagon, a petrecut aproape două săptămâni în Irak. Ei şi-au finalizat raportul odată cu sosirea în Irak a adjunctului ministrului american al apărării, Paul Wolfowitz.

Raport Freedom House

Partidele româneşti, clientelare şi populiste

Freedom House vede spectrul politic astfel: PSD - de stânga, PRM - ultranaţionalist, PD şi PNL - de centru-stânga şi UDMR - cea mai mare formaţiune politică reprezentând o minoritate naţională. *"Absenţa unui partid de centru-dreapta în Parlament lasă România fără o opoziţie viabilă, în condiţiile în care PNL şi PRM sunt cunoscute că au flirtat cu partidul de guvernământ pe faţă sau în ascuns, iar PD, cu 9% din mandatele parlamentare, cu greu poate fi o opoziţie puternică"*, se mai specifică în raport.

PSD este descris ca fiind formaţiunea *"cel mai bine structurată şi care a moştenit multe dintre fostele cadre ale PCR"*. Deşi la locale PSD a obţinut 36% dintre mandate, în timp a achiziţionat peste 600 de primari şi toţi preşedinţii CJ, mai puţin treipatru, ceea ce constituie, în viziunea *Freedom House*, o *"migraţie politică fără precedent"*. PD este situat *"uşor la dreapta PSD, dar la stânga centrului politic"*. Liderul acestuia, Traian Băsescu, este foarte popular, vorbăreţ, încrezător în sine şi populist, dar *"partidului îi lipsesc direcţia strategică, liderii locali, vocile puternice în Parlament şi capacitatea de a organiza campanii publice eficiente"*. În plus, *"PSD, în numele unificării social-democraţiei, a lansat o ofensivă de subminare a PD"* prin atragerea membrilor săi.

PNL se recomandă social-liberal şi nu are competitori serioşi în zona de dreapta, întrucât PRM este situat pe extrema dreaptă, iar PNŢCD, principalul partid de guvernământ între 1996 şi 2000, nu a reuşit să intre în Parlament şi se află într'un proces de refacere.

Media. Cadrul legal în care presa îşi desfăşoară activitatea *"nu se armonizează cu standardele europene"*. Insulta şi calomnia au rămas în Codul penal, chiar dacă pedepsele s'au redus. *Freedom House* reaminteşte şi de demiterea directorului SRR, Sorin Dumitriu, deşi instituţia aducea profit şi câştigase audienţa şi înlocuirea tuturor membrilor din CA al SRR numiţi de fosta putere. Raportul nu uită nici declaraţia lui Adrian Năstase privind faptul că Antena 1 este prea critică la adresa Guvernului. *"Toleranţa guvernamentală la criticile media este limitată"*, concluzionează documentul.

Deşi în Justiţie există 300-400 de procese împotriva ziariştilor, pentru insultă sau calomnie, adevărata problemă pentru mass-media o reprezintă situaţia financiară. Fără protecţie economică, mass-media este vulnerabilă în faţa intereselor economice sau politice, *"mai ales că marile contracte de publicitate vin dela companii deţinute de stat"*. Într'o ţară în care cheltuielile anuale cu publicitatea sunt de şapte dolari per capita, se poate spune că este prea puţină publicitate şi prea multă mass-media. *"Ca să acopere costurile, se angajează în şantaje, iau cadouri dela companii sau instituţii de stat sau acceptă sponsorizări dela magnaţi ai economiei care au legături strânse cu persoane din partidele politice. Unii patroni media preferă să piardă bani, pentru că pot să negocieze tratarea anumitor subiecte în schimbul unor beneficii în alte domenii de afaceri"*.

Transparenţa. Un punct pozitiv semnalat este adoptarea Legii privind accesul la informaţiile publice, pentru care meritul revine ONG-urilor care au făcut o campanie susţinută pentru adoptarea şi aplicarea ei. În schimb, se subliniază, Legea privind informaţiile secrete, care a fost adoptată de Parlament într'o formă care *"ameninţă libertăţile fundamentale"* şi este folosită pentru a împiedica accesul la anumite informaţii. Deşi majoritatea instituţiilor de stat au birouri de presă şi purtători de cuvânt, aceştia preferă de multe ori mai degrabă să ascundă informaţii. Pentru cetăţeanul obişnuit este destul de complicat să asiste la dezbaterile pe un proiect de lege, pentrucă accesul la comisiile parlamentare nu se poate face decât pe bază de invitaţie, iar accesul la lucrările plenului a devenit de asemenea dificil, evenimentele din 11 Septembrie 2001 fiind folosite de oficialităţi drept o scuză.

Introducerea licitaţiilor electronice este apreciată, dar se menţionează că, nu există totuşi un organism independent care să controleze procedurile. Sunt semnalate articolele din presă semnalând că printre câştigătorii acestor licitaţii se numără firme apropiate partidului de guvernământ.

Şi altele. Raportul mai menţionează excesul de ordonanţe de urgenţă, problemele din Justiţie, nepotismul din administraţia centrală. Nu este uitat nici Raportul Armagedon 2 şi arestarea lui Ovidiu Iane în plină stradă. Se mai menţionează situaţia nemulţumitoare a retrocedărilor, mai ales către biserici, dar şi numărul mare de procese la CEDO. *Freedom House* califică drept nesatisfăcătoare soluţia acordării de despăgubiri sub forma de titluri *"la societăţi falite de stat"*. Nu în ultimul rând se subliniază faptul că în ciuda măsurilor anticorupţie adoptate *"cu surle şi trâmbiţe"* acestea par să aibă prea puţine efecte practice, încât *"corupţia rămâne o problemă serioasă a României"*. Corpul de Control al prim-ministrului este descris ca fiind *"teoretic un instrument important în lupta împotriva corupţiei, dar practic nu se cunosc cazuri în care să fi fost folosit astfel"*.

CĂTRE CITITORI

SPRE CUNOŞTINŢĂ: Ţinem să facem cunoscut că Redacţia acestui ziar nu împărtăşeşte întotdeauna ideile şi punctele de vedere ale colaboratorilor din articolele semnate.

CĂTRE CORESPONDENŢI

Rugăm pe toţi corespondenţii noştri să trimită articolele spre publicare până la data de 15 a lunii precedente editării ziarului. Redacţia ziarului nu asigură publicarea articolelor nesosite la sediu până la această dată.

CRONICA IDEILOR

RELAŢIA CU RUSIA - O NOUĂ DESCHIDERE

Ion BOIERU

Acesta a fost titlul unor dezbateri, care au avut loc la Bucureşti, organizate de ziarul *ZIUA* şi revista *NOUA RUSIE*, la care au participat o sumedenie de jurnalişti, istorici, analişti politici, membri ai societăţii civile, ai Guvernului şi ai Federaţiei Ruse, cu intenţia, în premieră, de a *"aborda relaţiile române în noul context"*. Moderatori au fost: Stelian Tănase, Sorin Roşca Stănescu, directorul ziarului *Ziua* şi Mircea Popa, directorul revistei *Noua Rusie*.

Dela început, trebue să spunem că iniţiativa aceasta este de apreciat şi, foarte necesară, deoarece conducerea politică a ţării nu s'a îndemnat de loc să deschidă măcar o fărâmă de transparenţă, căci nu-i stă în caracter să afle şi gândurile şi sentimentele membrilor comunităţii naţionale. Partidul PSD este, în îngâmfarea sa, *"stăpânul"* acestei ţări şi a comunităţii româneşti, care după mentalitatea şi educaţia sa prolet-culturală, de structură ideologică, pur marxistă, şi ţara nu are voie, şi nici nu merită să cunoască adevărul şi nici să participe la construirea viitorului său. Aceasta este racila fundamentală a regimului instaurat de PSD, care nu-şi asumă, decât prin palavre, răspunderea morală, de a lăsa poporului român dreptul de a-şi reconstrui ţara după prăpădul de 50 de ani de guvernare comunistă. Mai mult decât atât, perpetuează şi azi năravurile şi practicile comuniste, în ciuda tuturor criticilor imense, de care are parte, atât din interior cât şi din partea acelora care, vin tumultuos şi dureros, din toate străinătăţile.

În legătură cu relaţiile cu Rusia, se discută de multă vreme în presa românească şi se dau tot felul de versiuni, asupra aranjamentelor care s'au făcut sau se fac, de către Guvern şi Rusia şi se îndrugă tot felul de ipoteze sau acorduri care s'au făcut, între cele două ţări, toate emanate din surse oficiale, pentru a se reveni apoi asupra lor, cu alte elemente explicative, care duc la o confuzie generală. Pentru ca, apoi, să se anunţe iminenta plecare a lui Iliescu, în Rusia, la semnarea unui Tratat de bază, dar poporul român nu ştie nimic despre conţinutul acestui Tratat, despre formularea lui, de către cele două părţi contractante. Deşi acest tratat urmează să se facă în numele poporului român, acesta este ţinut în necunoştinţă de cauză, în totală ignoranţă.

Nu s'a iniţiat nici o *"dezbatere publică"* de către Guvern, sau vreo dezbatere parlamentară, despre valoarea şi semnificaţia istorică şi politică a unui astfel de tratat, care angajează viitorul României.

Facem aceste afirmaţii, pentrucă aşa cum am mai spus şi altădată, nu avem încredere în diplomaţia actuală, compusă din *"nomenclaturiştii"* care nu s'au format în *"tradiţia pur românească"* a unei diplomaţii, bazată pe dragostea şi viziunea pur românească, ci în drojdia intelectuală şi ideologia marxistă.

Vom încerca acum, să înţelegem structura felului în care s'au desfăşurat dezbaterile recente, la iniţiativa ziarului *Ziua* şi a revistei *Noua Rusie* şi să comentăm varietatea de puncte de vedere, cum era de aşteptat să se întâmple la o asemenea întâlnire şi, mai ales, în condiţiile de azi, după răvăşirile de mentalităţi, care au avut loc în România, ca urmare a încurcăturilor culturale şi alterărilor de adevăruri istorice şi de principii logice.

Ca să fi putut ajunge la un consens logic, în aceste dezbateri, ar fi fost necesar ca acest subiect să fi fost mai profund analizat sau discutat în plenare publice, în presă, TV sau radio, ca lumea să fie familiarizată şi pregătită cu un material istoric, oferit în aceste împrejurări indicate mai sus. Şi, încă mai mult decât atât, ar fi fost imperativ ca acest guvern să asocieze personalităţi politice din opoziţie, să participe la consultările interne, în stabilirea unei poziţii româneşti, căci Guvernul PSD nu reprezintă, mai ales din punct de vedere moral, interesele naţionale.

Textul acestor dezbateri a fost publicat în *ZIUA OPINIEI*, supliment editat de ziarul *Ziua* în colaborare cu revista *ROMÂNIA XXI*, nr.22, 2003. Dezbaterile au avut loc Luni, 9 Iunie 2003.

Paul GHIŢIU face o introducere explicativă: *"UN ÎNCEPUT DE DRUM"*, din care reproducem câteva fragmente, pline de substanţă şi logică: *"Interese interne şi internaţionale au făcut ca, de o parte şi de alta, percepţia celuilalt şi deci a relaţiilor bilaterale să fie deformată, iar realitatea relaţiilor la nivel de stat a fost transferată şi asupra relaţiilor umane sau culturale. Evidenţa impactului negativ asupra statalităţii româneşti, în diferitele ei forme, a întâlnirii geografice între cele două spaţii, determinată de dinamica agresivă specifică unui imperiu în permanentă extindere, a fost transferată, emoţional şi asupra celorlalte componente. Aceasta a fost cea care a trezit neîncrederea şi chiar respingerea de către Români, în timp ce în alt plan, ei reuşeau să viefuiască chiar într'un spaţiu comun sau să comunice, să se completeze şi să se modeleze reciproc prin limbajul şi realitatea culturii"*.

"Din păcate, reuniunea de Luni rămâne mai mult cu meritul festiv de deschizătoare de drumuri, fără prea multe abordări curajoase ale temei. Un consistent şi complex set de cauze, conjuncturale sau generale, au redus nivelul de comunicare şi, implicit, pe cel de dezbatere. O protecţie prost înţeleasă şi proasta administrare publică a tratatului care urmează să fie semnat la 4 Iulie la Moscova, a făcut ca în societatea şi presa românească să se vorbească puţin, cu echivocuri şi fără efect despre acest tratat şi, prin ricoşeu, despre relaţiile noastre cu Rusia. Secretomania, presiunea psihologică, festivismul, deturnarea, au fost unelte cu care tratatul a fost apărat de ochii şi mai ales de judecata societăţii civile şi a opiniei publice.

Alte condiţii ale lipsei de substanţă a dialogului început se găsesc în deteriorarea progresivă a dimensiunii de dialog, a limbajului prin formalizarea lui (limba de lemn, de bumbac etc., formule cu care oamenii vorbesc fără a spune şi fără a asculta), în ipocrizia care caracterizează, în toate sensurile, relaţiile umane de astăzi, <lefegismul> multora din cei aşezaţi în fotoliile de lideri de opinie, lipsa de responsabilitate, dezinteresul şi incapacitatea de a-şi înţelege menirea elitelor politice şi chiar nepolitice".

Am reprodus un text mai larg, pentrucă închide elementele esenţiale ale unei bune percepţii, a semnificaţiei pe care o are *"dimensiunea"* întreagă a problematicei ridicată atât de masa rotundă care ca avut loc, precum şi despre însuşi subiectul în sine şi despre abordările ulterioare, cu perspectivele pe care le vor oferi şi tineretul, care va continua dialogul început.

Vom reproduce texte care au fost prezentate şi vom face comentariile noastre, la aspectele care vor avea un caracter demn de remarcat, ca să aducem şi contribuţia punctului nostru de vedere în cadrul acestei dezbateri.

APEL AL PROPRIETARILOR DE CASE NAŢIONALIZATE

Asociaţia Proprietarilor Deposedaţi Abuziv de Stat (APDAS) le-a trimis o scrisoare deschisă partidelor parlamentare şi neparlamentare, precum şi organismelor internaţionale, în care sunt prezentate argumente pentru revizuirea Legii 10/2001 privind restituirea imobilelor confiscate abuziv în perioada 6 Martie 1945 - Decembrie 1989. Membrii Asociaţiei solicită elaborarea unei legi unitare, care să cuprindă şi modul de acordare a despăgubirilor pentru toate cazurile prevăzute de lege, reglementarea urmând să respecte prevederile Codului Civil şi ale Convenţiei Europene pentru Drepturile Omului. *"Apelăm la Dumneavoastră să-i puneţi stavilă jafului şi hoţiei în materie imobiliară şi să evitaţi trimiterea către CEDO a mii de plângeri"* - se spune în scrisoarea deschisă, în care se subliniază:

"Amploarea nedreptăţilor care li se fac adevăraţilor proprietari poate duce la măsuri ale organismelor internaţionale care vor pune în dificultate autorităţile române".

Membrii APDAS susţin că în Legea 10/2001 sunt cuprinse o multitudine de excepţii dela Codul Civil, iar punerea sa în practică a necesitat înfiinţarea Autorităţii a acestui act normativ. Asociaţia atrage atenţia asupra faptului că s'au făcut modificări inadmisibile ale Legii 10 pe mai multe căi: prin decizii ale Curţii Constituţionale - aceasta respingând neconstituţionalitatea unei prevederi referitoare la bunăcredinţă, deşi conform Codului Civil buna-credinţă nu se poate invoca în materie imobiliară; prin Ordonanţa de Urgenţă 184/2002 ce are efect retroactiv faţă de prevederile Legii 10, contravenindu-i astfel Codului Civil; prin interpretări diferite ale organelor administrative din diverse judeţe, pentrucă normele metodologice au apărut pe 14 Mai 2003; prin necesitatea elaborării unor noi legi pentru acordarea de despăgubiri în cazul imobilelor care nu se retrocedează.

În Bucureşti, din 30.000 de cazuri de revendicare în baza Legii 10, în doi ani s'au rezolvat 580 de solicitări. Asociaţia mai subliniază că legea nu se referă la restituirea spaţiilor comerciale, a atelierelor meşteşugăreşti, a farmaciilor, morilor, a caselor de vacanţă, iar calculul valorii despăgubirilor pentru acţionarii firmelor confiscate de stat se face cu altă măsură decât la despăgubirea proprietarilor de imobile de locuit.

Pentru orice schimbare de adresă, anunţaţi redacţia ziarului cu cel puţin 4 săptămâni înainte

SURPRIZE

N'am fost surprins de filmul cu eroicul Comisar Moldovan. Pe vremea când a fost eructat de Domnul Sergiu Nicolaescu era la modă să fii sluga Partidului la modul entuziast şi complet necondiţionat de vreo umbră de sfială faţă de adevărul istoric şi de bunul simţ elementar. Se purta de către atâţia alţii cu aceeaşi dezinvoltură slugărnicia deghizată în convingerea pătimaşă încât se putea acorda, *"the benefit of doubt"* oricărei izbucniri de năvalnică, pasionată mărturisire a dragostei faţă de partid şi conducătorii lui geniali şi eroici. Iar Domnul Nicolaescu strălucea ca o adevărată şi roşie stea pe firmamentul acelei jalnice glorii cinematice sponsorizate generos de către Partid; totodată acest partid îi alimenta uriaşul narcisism, adolescentin până la o vârstă venerabilă. Era într'adevăr un adolescent frumos, voinic, atletic şi ignorant ca un dos de vacă, iniţial. Reuşea să satisfacă şi gustul uriaşei mahalale care nu se lăsa deranjată de băieţismele ieftine, americanoide, ale junelui ce se visa (şi realiza pe socoteala noastră un echivalent autohton al lui James Bond, Tom Mix, Chuck Norris etc., etc. Era tânăr şi-şi (satis)făcea nevoile de succes personal în faţa naţiei; era şi plătit foarte bine pentru toate astea.

Deci filmul ca atare nu ne-a surprins. Dar ne-a surprins scoaterea lui repetată din lada de gunoi şi proiectarea lui fără nici o jenă de către ProTV, (bănuim că la presiunile domnului senator din poziţia oficială pe care d-sa o deţine în prezent şi, poate, ale unor ambasade influente, *"to say the least"*).

Ne-a surprins însă faptul că:

a) filmul acesta, ca şi multe altele din producţia acestui ilustru personaj, face, implicit şi explicit, apologia unei ideologii afirmativ revolute şi a unor regimuri bazate pe aceasta care s'au distins prin asasinarea a zeci de milioane de oameni pe toate meridianele lumii, vezi Rusia, Cambodgia, China, Vietnam etc., etc., etc.;

b) ProTV nu şi-a înştiinţat spectatorii că ar fi devenit peste noapte un post dedicat propagandei mai mult sau mai puţin discrete a Partidului Comunist din România;

c) În ciuda menţionatei ignoranţe iniţiale, nu putem crede că domnul senator a rămas atât de ignorant în ce priveşte istoria propriei patrii încât să nu ştie că dacă legionarii au însângerat istoria României, au făcut-o cu propriul sânge în proporţie de zeci de ori mai mare decât cu sângele altora, spre deosebire de comunişti; că departe de a fi doar o colecţie de brute şi asasini, printre ei s'au numărat intelectuali de frunte ai respectivei generaţii: Eliade, Gyr, Ion Barbu, Blaga, Mehedinţi, Cioran, Nae Ionescu etc., etc., etc.; că de câte ori au recurs la violenţă, această violenţă a fost doar o modestă reacţie la violenţă, cumplit de scump plătită; că aşa-zişii politicieni asasinaţi la Jilava, 62 la număr, erau fără excepţie, asasini ordinari ai unor oameni fie complet nevinovaţi (cei 250 de legionari asasinaţi în lagăre şi judeţe după episodul Armand Călinescu, alt asasin cu delegaţie şi impunitate asigurată de regele pe care Domnul poet Păunescu l-a iertat în numele naţiei), fie condamnaţi, pe drept sau pe nedrept, dar oarecum în limitele legii, la termene precise de închisoare; că prin asasinarea majorităţii conducătorilor Mişcării Legionare, s'au facilitat erorile şi crimele din 1940-41, atâtea câte au fost; că spre deosebire de comuniştii pe care domnul senator continuă să-i pupe, legionarii cer, în zadar, să fie judecaţi în perspectivă istorică, ca să se lămurească cantitatea de vină proprie şi de vinovăţie a altora faţă de naţia asta necăjită.

Deci proiectarea filmului menţionat constituie un act de nerusinată agresiune la adresa unor oameni, în majoritate morţi, asasinaţi fizic şi/sau moral, nu numai de către comunişti, faţă de care aproape toţi cetăţenii României au contractat o vinovăţie mai mult sau mai puţin semnificativă, precum şi faţă de familiile şi descendenţii acestor victime de profesie. Şi se ştie că nimeni nu poate urî mai definitiv, mai total, mai stupid decât pe cei faţă de care a contractat o vină. Incomoditatea acestei poziţii generează monştri; şi va continua să-i genereze atâta timp cât perioada istorică respectivă nu va fi obiectul unei analize oneste, imparţiale şi avizate. Există o reticenţă vinovată privind un asemenea demers, o frică animalică de adevăr şi de posibilele repercursiuni ale rostirii lui. Laşitatea morală face ca tăcerea, în cel mai bun caz, să reprezinte reacţia Românilor specializaţi în istorie faţă de această ultragiere neobrăzată a memoriei naţionale. Suntem singurii europeni aspiranţi (?) cărora la este teamă, o teamă animalică, de a se dezvinovăţi, de a se justifica şi de a acuza la rândul lor. Multe alte grupuri etnice au contractat vinovăţii grave faţă de naţia noastră, multe continuă să o facă având garanţia unei nemeritate impunităţi. Dăm impresia că ne scuzăm în permanenţă pentru faptul că îndrăznim să existăm, că suntem sau s'ar cuvevni să fim ciuca bătăilor, cei mereu vinovaţi.

Quo usque tandem?

Prof. Fred NĂDĂBAN